

ВАЛЕНТИНА ЭЛЬБИ
КАШНИНЕНХ
КИЛТЕ КЁТЕÇÇЁ

Национальная библиотека ЧР

4-016223

А

ПОСЛЕ
СРОКА

0053

162 23. чyb.

Валентина Эльби

КТ
К С (ЧУГ)
Э 53

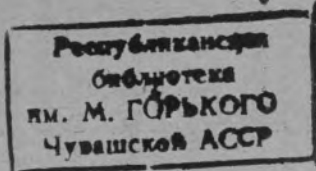
КАШНИНЕХ КИЛТЕ
КЁТЕÇÇЁ

Калавсем, повесть

ЧАВАШ КЕНЕКЕ ИЗДАТЕЛЬСТВИ
Шупашкар — 1972

С (ЧУВ)
Э 53

16223 чув

ТУПМАЛЛИ

Тăван ял	3
Кашнинех килте кетессе	10
Ваттисемсер кил-сурт илемсер	21
Иккёмеш арăм	26
Шурă такси (повесть)	48
Упăшку кунаçли пултăр	34

Эльби Валентина Андреевна

КАЖДОГО ЖДУТ ДОМА

Рассказы, повесть

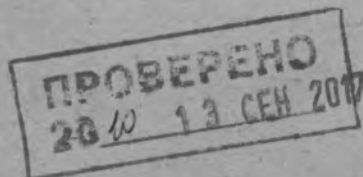
На чувашском языке

Редактор М. П. ЕГОРОВ
Художник Ю. И. БОГДЯЖ
Художественный редактор Е. Е. МИХАЙЛОВА
Технический редактор В. М. МИХАЙЛОВ
Корректор Н. Н. МАСЛОВА

НТ 11600. Сдано в набор 16/IX-1971 г. Подписано к печати 27. 07. 1972 г. Изд. № 57-71 г. Формат 84×108 1/32. Бумага типографская № 3. Физ. печ. л. 2,625. Услов. печ. л. 4,41. Учетно-изд. л. 4,39. Тираж 6000 экз. Заказ 4817. Цена 16 коп.

7-3-3

57-71M

ТАВАН ЯЛ

Аякри хуларан таван ялне килекен ватӑ хӗрарӑм автобусран чи юлашкинчен, васкамасӑр, кӑштӑртатса тухасӑнччӗ. Ара, ӑна кунта никам та кӗтмест-ске. Хапӑлласа йышӑнакансем тахӑранах вилнӗ пуль ӗнтӗ. Тата таҫта ӗлкӗресшӗн те хыпаланмалла мар. Анчах та ҫынсем хыҫне тӑрса юлма хал ҫитереймерӗ. Чун тухса ӱкесле сикет, чӗнет: хӑвӑртрах, хӑвӑртрах! Тӱсейми илӗртет ҫуралнӑ ҫӗршыӧв. Ӑна курас, ыталас, ҫупӑрлас килет. Хӑҫантанпа асӑнса пурӑннӑ таван яла килес пирки. Кулленхи ӗҫхӗл тыткӑнӗнчен хӑпайманни шав ӗмӗте татса тӑнӑ.

Миҫе ҫул ялтан тухса кайни! Пӗр ӗмӗр каялла. Тӗрӗсех. Амӑшӗ вилсен, хулана ача пӑхма илсе кайнӑччӗ ӑна. Хӑй те ачаччӗ ун чух, ҫын ачине утӑакка сиктермеллеччӗ. Тав революцие, вӑл тӑлӑх-туратсене ҫул уҫса панӑ. Ӓнтӗ алӑра кӗнеке. Вӗреннӗ мӗн тухтӑра тухиччен. Ура ҫине тӑнӑ, ыра пурнӑҫпа савӑшасси ҫеҫ юлиӑ. Сикет-тухатӑ кӗтмен тип шар—вӑрҫӑ. Фронта кайма тивнӗ врачӑн. Сахал мар ҫенӗрен пурӑнӑҫ парнелет вӑл аманнӑсене. Мирлӗ самана тавӑрансан, каллех вӗренӱ, каллех ӗҫ, ӗҫ, ӗҫ.

Пурнӑҫ пӗр пек тикӗс килмест. Ырринчен ыгла шырлӑхӗ нумай. Апла пулин те, утмӑл пилӗк ҫула ҫитсе тӑнине сисмен ҫак хӗрарӑм. Канма ӑсатаҫҫӗ. Мӗнех, вилме те вӑй пухмалла.

Ачаран ҫуна хурлантарнӑ ӗмӗт — алӑра. Ҫын автобусран ҫамраӑк хӗр пек сирӗнсе тухрӗ. Шоссе хӗрри ҫеремлӗ. Кӑшт шаларах кӗчӗ те ҫӗре лартрӗ хӑйӗн тапӑлтӑпӑл ҫаматанне. Вара ярт! тӑсӑлса тӑчӗ те таван уй-хирӗн сиплӗ сывлӑшне тарӑннӑн туртрӗ ӑша. Ыгла селӗм-ске, кӑкӑра уҫӑлтарсах яратӑ.

Кӑзак лентӑпа кӑшӑл ҫавӑрнӑ улӑм шлепкине кывса пуҫне якатрӗ турапа. Хӗвел шевли самант вылярӗ йӑл-йӑл ҫуталса кӗмӗлленнӗ ҫӱҫ пӗрчисем ҫийӗн. Чечеклӗ ҫӱхе кӗ-

пи ахаль те йёркеллѣ, пурпѣрех, умран та, хысалтан та кѣрт-кѣрт турткаларѣ. Сумкинчен тѣкѣр кѣларса пѣхрѣ сѣнне. Чиперех пек. Кушсем сѣс тем ыйтнѣн сѣлкѣш, халсрѣн тинкерессѣ. Сѣске сѣнчи сывлѣм тумламѣ евѣр йѣлтѣртатѣсѣ. Кам вѣрсе сѣнтерме хѣйрѣ-ши?

Чѣматанне сѣклесе утрѣ малалла. Нимех те хуман, алла усать.

— Анна Ивановна, чѣматанна конфетпа ан тултар, йѣтса сѣуреке йывѣр пулѣ,—тенѣччѣ ѣна юлташѣсем.—Ук-сине чылайрах ил. Укча-тенкѣ пулсан ташта та, тем те тупса туянѣн.

— Кѣлтен илсе тухнѣ кучченѣс темрен те паха, — та-вѣрчѣ вѣл тусѣсене.

Ялта паллакан сѣн тупѣнѣ-ши? Тантѣшсем те сайраланнѣ пулѣ. Никам та палламѣ. Пусра пѣшѣрхантаракан шухѣшсем явѣнассѣ. Ватѣра ача чунѣ ларать сѣв. Сѣвѣнтах вѣссе каясла сѣвѣнать. Ара, тѣван тавралах ытамѣнче-ске сѣн.

Сылтамалла сукмак пѣрѣнать. Ку ѣнтѣ ыраш пусси урлѣ яла тѣррѣн илсе сѣтерекенни. Сукмакѣн икѣ айккипе вѣрѣм хѣмѣллѣ, тулли пучахлѣ ыраш кѣрр ѣсет. Каснѣтатнѣ утмѣлтурат чечекѣпе илемлетнѣ, сѣрѣ хѣмапа тытнѣ хѣме пек вѣл.

Елѣк те пурччѣ сѣк сукмак. Ура айѣнчи сѣр йышлѣн таптанипе тимѣр пек хытса, урлѣ-пирлѣ лѣш-лѣш сѣурѣлатчѣ. Ытларах кунта турра кѣлтѣвакансем ташти ялтан та сѣурѣнѣ чиркѣве.

Темшѣн куш умне чуна нумай тарѣхтарнѣ, кѣпшек питлѣ, вѣрѣм сѣслѣ, сѣтар хырѣмлѣ пуп тухса тѣчѣ. Пѣйтах ѣш пѣснѣ пуп патѣнче ѣслесе. Нихѣсан та манѣса тухмасть сѣв вѣхѣтри асаплѣ пурнѣс. Сѣр сѣнче—патша, ялта пуп хушаланатчѣ.

Анна Ивановнѣна ун чух Анук тесе чѣннѣ. Сакѣр сѣула сѣитнѣ сѣрелле пысѣк хуйхѣ пырса сѣпать: сѣмьене тѣран-такан юратнѣ ашшѣ вилет. Анук чи асли, кѣсѣннисем та-тах иккѣ. Амѣшѣ хыпса сѣуннѣ вѣхѣтра ял пупѣ пырса кѣрет.

Чеескер пулнѣ пуп. Кам мѣнле инкеке кѣрсе ѣкнине хытѣ сыхланѣ, уйрѣмах тѣлѣха юлакансене курса тѣнѣ. Турѣ ячѣпе вѣсене хѣйшѣн ѣслеттерме меллѣ-ске.

— Хирхенетѣп сына,—текеленѣ пуп, чѣвашла пѣлнѣ-пѣлмен чѣлхипѣ ачасен амѣшне. — Аслы хѣрна маи пыта яр. Усрып ѣна. Матушкана пылѣшкалатыр кышт-кашт. Амѣшѣ хѣпѣртет, пупа тав туса сѣтереймест. Нуша.

Килте ырса төпөнче шалса пуҗтарсан та савук җанһа тупанмё. Җуркуннехи выҗа уйахра пёр җавар җакәр теме тарать.

— Аран ирех пәтәр иппын, — каласа хаварать пуп тухса каяс умён.

Хыт кукарёпе, ёмётсёрлөхөпе, җәткәнләхөпе паләрса тәһә җак пуп таврара. Қөсийнчен нихәҗан та, никама та пус укҗа каларса паман. Тарҗисем җакәншән тарәһнә, вәрах ёҗлемен, пәрахса кайнә.

Хүтөсёр тәләх-турат тупәннәшән ку хутәнче пуп җавкаланса кәһә җүренё.

Анук калаҗса татәһнә пек ирхине пычө пуп патне. Җитерессе кётрө хөрача. Пупән хырамё тутә, җын выҗҗине сисмест. Сиссен те пөлмөш пулать.

— Исё мын кырка чипписене пыхән. Атя тухар картышне, — чөннө пуп Анука.

Чән-чән кётү. Кун чухлө кәркка Анук телөкөнче те курман. Чөпписем икҗёр пуҗа та җитөҗсө пулө. Пөчөк җәм-ха пек йәпәртатаҗсө ваттисем тавра. Вөсем, путех, җәмарта әшөнчен тухни те нумаях пулмасть. Пыҗак кәрккисем темисө. Хөрлө алкисене чөтрентерсе, җунаттисене сарса кәлтәртатаҗсө. Мөншөн кун чухлө кәркка усрать?

Пуп кәркка какайө юратнә-мөн. Уйрәмах пөҗерсен, төпөр кунне, хыриә йүҗ кәшман сөрсө җинө вәл эрех сыпакыпа.

Анука вәрәм патак тыттарчөҗ. Кәркка көтөвне пахчана илсе тухмалла. Пуп пахчи аслә. Улмуҗҗисем, чие йывәҗҗисем, җырла төммисем үсөҗсө. Хыҗра — җеремлө вырән. җакәнта уҗалтарса җүремелле иккен кәркка йышне.

Түпере хурчакасем ярәһәҗсө, чөпөсене вәрласшән. Чупкаласа җөҗ җүрет пөчөк көтүҗ, хәлатсене патакпа юнать, кшу-у! хәвалать вәрә-хурахсене.

Хуралт хыҗне пытаннә пуп пөчөк тарҗә ёҗне сәһәһә тәһә. Лөшө пөр вырәнта лара-тәра пөлмен, вөлтөртөтсе кәһә җүренё. Шәп алла лармалласкер, хөпөртенө хуҗи.

Кун иртрө. Анука никам та җакәр татакө тәсса памась. Выҗә хырамне уткәшкарө чәмласа ләплантарчө. Макарчө те, пайти җук. Қаҗхине амәшө пөҗернө курак яшкине сәрпалантарчө вара. Иккөмөш, виҗҗөмөш кун та Анук выҗәллә-тутәллә көтнө кәркка көтөвне. Капла юрамась, чееленмелле. Кәркка чөпписене җитерме вир пәтти пөр чөрес парать пуп майри. Сөтпе пөҗернөскер. Пәхсан сөлеке юкса анать. Тутлә пулма кирлө. Нумайччен шу-хәшласа тәмарө Анук, чөресө хәй умне лартрө те тытәнчө

ҫиме ываҫла-ываҫла илсе. Сивёнсе хытна пата касна ҫа-
кяр чёлли пек кәпәлт! хәпанса иләнет. Тәранчә хәрача.
Хырам кантәрла та, каҫалапа та выҫать. Эппин, вир пәт-
тине кайран ҫиме пытармала. Вәл хупах ҫулҫи татать те
уна пәтта чәркесе карта хәми ҫумне пытарса хурать.
Юлашкине чәпәсене сапса пачә.

Кунәпех тутә, капла Һурәнма та юрать.

Киле таврәнсан, Анок кәмака хыҫәнче тем ҫинчен
пәшәлтатрә йәмәкәпе.

— Вапюк шәлләма та илсе пыр, — хушрә вәл амәшә
илтиччен.

Тәпәр кунне ирхине пуп пахчи кәтәссинче икә ача ча-
ранса тәчә. Анок чупса пычә те вәсем патне васкаса ка-
ларә:

— Тәхтәр кәшт, пәттине илсе тухаймарәҫ-ха. Вильяр.
Ачасем ҫәҫ те мар, кәркка чәпписен те ҫнес килет.
Шимплетәҫсә.

— Ан та йәнкәртатәр! — ҫиллессән хәмсарать чәпәсе-
не Анок вәрам патакәпе. — Пәтә лекмест сире паян.

Нумай та вәхәт иртмерә пуп кухарки каллах сәтпе пә-
ҫернә тулли пысак чәрес вир пәтти илсе тухса лартрә.
Вәл каялла кәрсә ҫухалсанах, виҫә пәчәк тәван пәрле пуҫ-
тарәнса ларчәҫ те айлантарчәҫ пәтта ним юлмиччен. Вар-
та каскалат, нимех те мар, лашалла выляса чупса ҫү-
ресен иртет.

Әрне хуши тәранса пурәнчәҫ ачасем ҫапла майпа.
Инкәкә те ҫумрах ҫапкаланиә. Пупән кәркка чәпписене
чәмәре вәтәрма тытанать. Месерле кайса үкәҫсә те ури-
семпе тапәлтатәҫсә, вара шәпәрт пулаҫсә.

Пуп пәшәрханать. Капла кәрккасәр тәрса юлать
пачах.

— Мин полчә? — ыйтать пуп хәрачаран. Анок кәркка
чәпписем мәншән кәлернә сәлтавне питә пәлет, шарла-
масть. Аптранә енне пуп унән амәшне чәнтерет. Ятларә
кәркка чәпписене начар пәхнәшән, әҫрен кәларса ярас-
сипе хәратрә.

— Турән хәрәр, сасартәках ҫапса ан хуҫәр әнтә пи-
ре, — тилмәрчә тәләх арәм. — Хәрәмпе юмахласа пәхам.

Анок киле таврәнсан, амәшә сәмах тапратрә:

— Кәркка чәпписем виләҫсә-ҫке сан.

— Виләҫин, — терә Анок пәр шелсәр. — Выҫа вәсем.

Ним пытармасәр йәлтах каласа пачә хәрә.

Хырам выҫсине никам та тусеймест.

Амәшә пуп патне пычә те каларә:

— Эсир кәрккә кетүснә вуҗех апат памастар. Чөрә чун сиешен.

Пуҗне саварсах шухайларә-төр пуп. Урэх сын тытас, пушсех қакла ларать. Хёрача нумаях сиеймё. Тытәнчөс вара ир-каҗ шўрпепе тәрантарма.

Тепёр мыскара асне килчө те, хай төллөнөх лөх-лөх кулчө, ыраш пуссинчи сукмакпа утакан Анна Ивановна.

...Мункун умён типё тытрөс сынсем. Кайран чиркөве сылаҳ каҗарттарма пухәнчөс сөмейпөх. Анука черет ситрө. Шак-шак шаккаты апа пуҗран пуп.

— Кыла, исө тип тытна выхытра аш-какай сисе сылаҳа кимерөн-и?

— Эпё сөмен, — кайкәрчө силлес сасәпа Анук. — Эсө ху какай сисе сылаҳа кетөн. Сирөн ураине сума пырсан, эсө какай синине хам куҗпа хам куртәм.

Сак калаҗава илтнө чиркўри халах тих! тих! кулчө варттан. Пуп силленнипе чутах сурәлса каймасть. Хай сапах та илтмөше, апланмаша хыврө. Анука кәна пуҗран ырилөх тивет татах:

— Кыла, тип тытна выхәтра эсө сўт өссе сылаҳа кимерөн-и?

— Эсө ху сөт өссе сылаҳа кетөн, — тет Анук. — Көпе сума пырсан чаланта сөт өссе тәнине хам куҗпа хам куртәм-и.

Ку хутөнче сынсем тутисөнө тәп тытса тәма вай ситереймерөс, сасәпах ахәлтатса кулса ячөс.

— Антихрист! Тухса кый чиркўрен! — Сәт! сәпрө пуп Анука өнсөрөн. Чикеленсөх ўкрө хёрача, пурпөрөх йөмсөр тўрө.

Каллөх пуп Анук амәшне хай патне чөнтерет. Сөр тепле тўсөт сұхәрашса ятланине. Хёрачапа амәшне хайсөне чиркўре сапла ирөклө тыткаланәшән турә амәшө умөнче каҗару ыйтса, сөр хут пуҗсапма хистет.

Ял хёрараәмө шухайшласа тәчө-тәчө те сөнле тухма пөкөнчө:

— Чим-ха, пачәшкә, хәв айәплә-и. Ача умөнче мөншөн какай сирөн, мөншөн сөт өсрөн? Ача-пәча ялан төрөсөне сөс калать. Хәвәр сапла вөрентөтөр-сөке.

Хәратма та шутларө.

— Сан пачәшкә, турәран каҗару ыйтса сөр хут пуҗсапма тивет. Анукән курса тәмәлла сакна. Унсәран тем курса тәран, архирей хәлхине ситерөс.

Шартах сикрѣ пуп. Чѣнах, ѣс капла та савѣрѣнса ларѣ. Чиперех вырѣнтан тухса ѱкѣн.

— Сѱр хут нумыйрах!— хирѣслет пуп,— аллы ситет.

— Апла мар ѣнтѣ, пачѣшка. Икѣ хутчен сѱлѣха кѣнѣске, какайне те сѣнѣ, сѣтне те ѣснѣ. Сѣр хутах! — каланинчен чакман Анук амѣшѣ.

Хѣравсѣ чунлѣ пуп ирѣксѣрех килѣшет. Чиркѱре, алтарь умѣнче, пуп чѣркусленсе ларнѣ. Айккинче Анукпа амѣшѣ пуп урай хѣмине сѣмкине перѣнтерсе илнине пѣхса тѣнѣ, миѣс хутчен перѣнтернине шутласа пынѣ.

Сѣк хыпар халѣх хушшинче апла та, капла та йѣваннѣ. «Чѣе хѣрарѣм», — мухтанѣ Анук амѣшне сѣнсем.

Хыпар пуп майрин хѣлхине те кѣнѣ. Тавѣрма шутлатѣ. Анук амѣшѣн чунне ыраттармаллах мѣшкѣлласшѣн. Мѣнле майпа? Нумайчен пуѣне муритлесе сѱрѣнѣ.

«Тавѣртѣм,— хѣпѣртенѣ вѣл пѣррехинче.— Чѣваш хѣрарѣмне сыснапа танлаштарѣп. Анук амѣшѣ ларса макѣрѣ».

Сѣд пахчине тухатѣ те пуп майри, улмуѣси айѣн тытѣнать упаленме. Хѣрлѣ питлѣ, анчах сѣрѣк, панулмисем суйлатѣ вѣл. Пѣр аркѣ пуѣстарса кѣчѣ хайхискер. Тирѣк сѣне майласа хучѣ панулмисене. Кѣтет Анукѣ, чѱрече умѣнчен каймаѣсть.

Хѣвел анас умѣн, Анук хиртен кѣркка кѣтѣвне хѣваласа таврѣнчѣ.

Йѣпѣр-япѣр тухрѣ крыльца сѣне пуп майри.

— Эй! — чѣнчѣ вѣл Анукѣ, шурѣ шѣлне кѣтартса. — Кил-ха кунта!

Алжум вѣснѣ пырса тѣчѣ хѣрача.

— Сан аннѱ валли кучѣненѣ хѣтѣрлерѣм. Ме, кайса ситер, — тыттарчѣ вѣл ѣна панулми тултѣрнѣ тирѣк.

Хѣпѣртерѣ Анук. Хѣрлѣ питлѣ панулмисене сѣтса ярасла пѣхрѣ. Хѣй те сисмерѣ, йѣпѣр-япѣр яраса тытрѣ пѣрне. Чѣмѣртѣрѣ. Мѣн амакѣ? Пѱрнесем хушшипе чуста евѣр тем пѣчѣртанса тухатѣ. Пѣхрѣ. Сѣрѣк иккен. Татах тепѣр панулмине илчѣ, ку та — сѣрѣк! Йѣш! пѣхрѣ Анук куѣне хѣссе пуп майри сѣне. Мѣнаѣслѣн тѣратѣ каѣѣрѣлса, хѣлхѣл хѣлѣтатса кулса ярасла. Анук унѣн киревсѣр шухѣшнѣ тѱрех ѣнланчѣ.

— Ман анне панулми юратмаѣсть! — кап! тыттарчѣ вѣл тирѣке пуп майрине.— Сирѣн валли ку панулмисем шѣпах шѣл сѣмми. Сѣийѣр хѣвѣр!

Сѣкна кѣтмен пуп майри сѱхалса кайрѣ, чунѣ кѱтсе

хәпәрчә. Хәпхә патнелле ләпкән утакан Анука тытса чарасшан кашкәрчә:

— Эй, тарҗа, ку панулмисене сыснасене кайса панә пул!

Җавәрәнса та пәхмарә мәнкәмәллә хәрача.

Анна Ивановна ачаләхри самантсене аса илсе пынә май сукмак вәсне те тухрә. Чарәнса тәчә. Ывәҗ тупанә җинчи пек курәнәть кунтан таван ял. Елөк малтан чиркүн хәреслә шевәр тәрри куҗ ытамне тулатчә, унтан җәр җумне ләпчәннә, тәррисене улам витнә, ун җийән ленкерсем уртса янә пүртсем курәнәтчә. Халә ял хәйән сән-сәпатне уләштарнә. Чиркү җук. Урамсен икә еиәпе тимәр е шифер витнә җуртсем лараҗсә ешәл йывәҗсем хушшинче.

— Сывләх сунатәп, сана, мана җутә кун панә яләм! — саламларә пуҗ тайса Анна Ивановна. Куҗсәсем шывланчә.

Тәкәрләкпа аслә урама тухрә. Җавәнтах икә хутлә чул җурт. Куҗләхне шәлса илчә хәна. Вуларә. Шкул. Мәнле чаплә шулта вәренеҗсә ку чухнехи ача-пәча. Юнашарах — клуб, магазин. Чиркү ыярәнәиче сад пахчи. Шалта чул җуртсем курәнәҗсә. Мәнле җуртсем-ши? Ача ясли.

Утәт Анна Ивановна таван яләнче. Унччен те пулмасть урам варрипе хәрлә галстуклә ачасем стройпа пынине асәрхарә. Парәппан тәнкәртәтнә май харәс-харәс пусаҗсә. Хушәран горн сас паратә.

Аякри хуларан таван ялне килекен хәрарәмән кәмәлә уҗәлса җәкленчә. Җук, күсем пул патәнче тар юхтармаҗсә. Җыншән җурәм авмаҗсә, мәшкәллә еҗе пәлмеҗсә. Күсем совет җәршывән ирәклә, теләйлә ачисем.

Анна Ивановна патне темиҗе ача чупса пычә. Вәсемпе пәрлех вожатәйсенчен пәри. Сывләх сунчә вәсем. Чәматана ярса тытрә.

— Эсир — Анна Ивановна. Җапла-и? — чевәлтетрә пәри. — Эсир медицина наукисен кандидачә.

— Аҗтан паллатәр мана? — теләнчә хәрарәм.

— Ял историне тәпченә чух, сирән җинчен йәлт пәлтәмәр, — тәрәшсах әнлантаратә икә җивәтлә хәрача. — Сирән сәнүкерчәкәрсене хәҗатран касса илтәмәр те альбома җыпәҗартәмәр.

— Анна Ивановна, атьәр пирән пата, — чәнет виҗсәмешә.

— Въл пирён пата пыраты! — тавлашса кайрѣс ачасем.

Анчахрах сѣс Анна Ивановна ялта сывах сын тупай-масран пашарханныччѣ.

— Ман асанне сире час-часах асанать, — кәна сарә сүслә хѣрача каларѣ. — Анук яла ма пѣртте килсе кур-масть-ши? Хамяр патяртах усрәттәмәр, тет. Эсир пѣчѣккѣ чух ман асаннепе выляса үснѣ.

Хәна чәр-р пәхрѣ хѣрача сине. Палланә сән. Кама аса илтерет? Въл ачалахри хѣрачасене суйларѣ.

— Эсә Устин сәнлах, савән мәнукѣ мар-и?

— Тѣрѣс! — хѣпѣрттерѣ хѣрача хәйне палласа иллишән.

— Анна Ивановна, сире хам пата чѣнетѣп, — тет вожатәй. — Эпѣ учительница, ку ял шукуләнче ѣслетѣп. Халѣ лагерьте ачасен вожатәйѣ.

— Тавтапус! Пырап та.

Шап-шурә темиҗе чүречеллѣ чул сурт тѣлне ситрѣс. Хапха умәнчи сак снче пѣр карчак ларать. Ана курсан пафархи сарә сүслә хѣрача кәшкарса ячѣ:

— Асанне, кур-ха, мәнле хаклә хәна илсе килетѣп!

Самант та иртмерѣ, ача чухнехи туссем пѣр-пѣрне ыталаса илчѣс. Кулассѣ, макарассѣ хәйсем.

Чәнах, хакләран та хаклә хәна пулчѣ тәван ялта Анна Ивановна.

КАШНИНEX КИЛТЕ КЕТЕССѢ

Хулари милици уйрәмәнчен пѣри тухрѣ. Хѣрарәм. Вәтам пүллѣскер. Аләк шалт! хупәнса юлчѣ ун хысәнче. Урамра ун-кун пәхкаларѣ хѣрарәм. Сын жилни курән-масть. Вара йәпәр-япәр аллине хысәлалла ярса, сурәмне хыпашларѣ.

— Турра шѣкѣр, кунтах, — терѣ писиххи хушшинчен сүхе тѣрке йәшт! кәларса.

Мән-ши? Укса тѣрқи тем. Сапла. Ав, хыпалансах шутлама тытәнчѣ.

— Тѣрѣс-тѣкел, иксѣр аллә төнкѣ, — макартатрѣ татах хѣрарәм хәйпе хәй. — Сѣт туянатап ѣнтѣ. Түсмелле мар сѣт снес килет.

Хәлхара саплах милиционер сасси янәрать. Самрәк кәна, сѣтел сапса вәрсать хәямат: «Спекулянт! Сутмаләх

ҫакӑр аҫтан тупнӑ эсӗ?.. Вӑрлани ку сан!.. Законпа айӑп-ланан!»

— Вӑрлани мар, — мӑкӑртатрӗ каллех хӗрарӑм. — Юн ҫакри! Тӗнче хӗсӗр мар, ӗтеме ӑнланакансем те пур.

Ерипен утрӗ хӗрарӑм малалла, хӑй ҫулӗпе. Уринчен ури аран иртет. Ватӑлнӑран-и? Ҫук. Чараксӑр чӗлхелли калӗ: «Ку хӗрарӑм хӗрӗхелле ҫитнех...» Ун пеккине илтсен-тусан никам та ан ӗнетӗр. Вӑл мӗнпурӗ те ҫирӗм саккӑра кӑна пуснӑ.

Ҫӑт-ҫат илтӗнет ун уттинче. Йывӑс тупанлӑ пушмак ҫапла сас парать пылчӑка ҫӑрнӑсем. Тӗршӗннӗ. Ҫийӗнче кивӗ пальто. Тӗссӗр пысӑк тутӑр пӗркеннӗ. Куҫӗсем ытла та сӗлкӗш. Эппин, вӑй иксӗлнӗ. Апла пулин те, чунӗнче савӑнӑҫ хӗлхемӗ йӑлкӑшать. Халӗ ӑна пӗр-пӗр ҫывӑх юлташӗ тӗл пулса: «Мӗнле пурӑнан, Хвайкка?» — тесе ыйтсан, мӗн калӗччӗ-ши вӑл? Пытарӗччӗ-ши вӑл хӑйӗн савӑнӑҫне, милицире тин ҫех пулса иртнӗ пӑтӑрмахне? Темӗн ҫав. Ӑнланать Хвайкка. Шапӑлтатни килӗшмест. Кашни ҫын ҫумне тикенек евӗр хуйӑх ҫыпӑҫнӑ. Вӑрҫӑ авать пурне те. Акӑ Хвайккан хӑйӗн те упӑшки фронтра, хаяр тӑшмана хирӗҫ ҫапӑҫать, ачи-пӑчи килте ҫиме ыйтать. Хӗссе-пӗссе тыткалан, хире-хирӗҫ сыпӑнмасть ним те. Ҫакӑр ҫеҫ-и, паранки те виҫеллӗ ку чух.

Юнашарах Атӑл. Унӑн кӑваккӑн-хуран курӑнакан хумӗсем ҫырана ҫиллессӗн пыра-пыра ҫапаҫсӗ. Ҫӗр ҫинче вӑрҫӑ пынӑшӑн айӑп тӑвать тейӗн ҫырана. Атӑлтаң ту сӗвекӗ тӑрӑх ҫӗҫентерекен сивӗ сывлӑш хӑпарать. Ҫурҫӗр енчен вӗрекен аскӑн ҫилӗ те канлӗх памасть, ҫӗр питне тухатмӑш шапӑрӗпе шӑлать каллӗ-маллӗ, тустарать, йӗплет пит-куҫа, кӗр пылчӑкӗ ҫине сапа-сапа илет юр кӗрпине.

Утать Хвайкка Шупашкар урамӗпе. Темшӗн курпунӗ те тухнӑ. Ана виҫӗ ҫул каялла тӗл пулнисем тӗлӗннӗ ун чиперлӗхӗнчен. Таврара тупӑнман унашкал хитри. Сайра чӑн-чӑн пикесем. Пӗр пичӗ — Хӗвел, тепӗр пичӗ — Уйӑх. Сенкер куҫӗ ҫӑлтӑр пек йӑлтӑртатнӑ. Кулли те йӗс шӑнкӑрав сасси. Пӗвӗ-сийӗ — ҫурта. Ахальтен мар хуса ҫитсе иртен ҫын ҫаврӑнса пӑхмасӑр тӗсеймен. Тепри, сӗмсӗрри, йӑлт! пӑхса илнипе ҫырлахман, умлӑ-хыҫлӑ пуҫне пӑрнӑ хыҫалалла, ҫӑтса ярасла. Хвайкка айванран тӑрӑхласа кулнӑ ҫеҫ:

— Татах, татах ҫаврӑнса пӑх ӗнтӗ.

Упӑшки — Тимӗр — ӑнӑҫлӑ ҫын пулнӑ. Ятлаҫман, хирӗҫмен, кутӑнлашман. Туслӑ, шӑкӑл-шӑкӑл калаҫса пу-

рәннә. Кёвёҗ чунлисем әмсаннә мәшәрсене. Йәпанмаләх пёр ача җуратса панәччә Хвайкка. Упәшки каҗсах каятчә хәй сәнлә пепкишән. Халә, ав, Хвайккан пёччен икә ача пәхма тивет. Мёнле йывәр! Кёҗәннини ашшә курман таҗке, фронта кайсан җуралнә. Ептә кәкәр пәрахтарма вәхәт ачине, анчах йна амәшә шеллет. «Мён ашшә таврәничченех ёмёртетеп»,— тет. Хәҗан таврәнәтә упәшки? Никам та каласа параймасть. Малтанхи вәхәтра җырусем килсе тәратчәҗ. Хёрхенсе те йәпатса җыратчә:

«...Юратнә арәм Хвайкка. Ытлашти ан кулян. Пёлетеп сана икә ачапа саплашса пурәнма пите хән. Асра тыт, халә никама та җәмәл мар. Түс. Эпир хаяр тәшмана җапса аркатсанах җентерүпе таврәнәтпәр. Вара сана алә җинче кәна йәтса җүрөп. Пёчкә хёрёмсене ман җинчен аса илтерсех тәр. Ашшәне ан манччәр, унсәрән таврәнсан ютшәнса тәмалла пулө».

Хвайкка упәшкин кивә җыравёсене җеҗ вуласа пурәнма тытәннәранпа часах җулталәк җитет. Аҗта-ши вәл?

— Атте час таврәнәтә-и? — йитәтә аслә хёрәчи, амәшә сётелтен виҗә кётеслө җырусене илсе вулама ларсан.

— Эсир җав тери кётсен таврәнәтә, — тет те амәшә, пуҗне айккинелле пәрәтә. Юкса анакан куҗҗульне ачисене кәтартасшән мар вәл.

Урам енчи җүрече умёнчен каймаҗҗё-тёр халә ачисем. Амәшә таврәнәсса кётёҗҗё. Хырәмёсем выҗрөҗ пулө. Савәнёҗ-ха паян пёчкәккёкерсем.

Хвайкка васкәтә. Туллипе таврәнәтә вәл килне. Кёҗинче ун хутпа җёркенө услам җу катәкө. Вәл ачисем валли яшка пёҗерө җу ярса.

Ғу... Ғынсем вәрҗә пуҗланнәранпа ун ятне те манчөҗ. Ара, лавккара җу таврашө җук. Ахальтен мён тума асанас? Ғу җеҗ-и, лавккара какай тёсө те курәнмасть. Айәп каллех — вәрҗәра. Хәҗан тәп тәвөҗ җав ирсёр фашист йәхне.

Услам җу... Сап-сарә тёлө. Курсан сёлөке юхәтә. Ғёрне вёҗөпе хырса җөпөтсе илнө ясмәк пысәкәш җәва чиксен җәвара, вәл юр пёрчи евөр ирөлет, җёлхе җине тутлән-тутлән сарәлатә.

...Малашне каллех Хвайкка җемйинче җәкәр ытларах пулө. Ғәкәр! Вәл җынна пурәнәҗ паракан җимөҗ. Ғәкәр ылтәнран та хаклә. Ғәкәр тәрәниччен җименни җынна халсәрлатәтә. Ачасем хәйсен карточкипе илсе панә җәкәр татәкне, чи тутлә премөк җинөн, самант хыпса җәтаҗҗө. Кайран каллех амәшә куҗёнчен пәхаҗҗө җиме йәтса.

Киле ситсен, Хвайкка асла хёрне сават тыттарса сёт илме ярё. Сёт снесшён паян вёл тем пама хатёр. Юрать кўршёрё Шапошковсем ёне усраçсё. Каçсерен сёт сутаçсё вёсем. Сёчё мён тери хаклә! Еç укçипе илсе снеймён. Четвёрчё икçёр аллә тенкё тәрать. Хвайккан уйах укçi — мён пурё те пилёкçёр тенкё. Ку шап икё четвёрт сёт илме ситет.

Кўршё хёрарамёсем, Хвайккана тёл пулса, ылханаçсё асаплә пурәнәча. Пёр-пёри Шапошков арәмне аmsанса илет: «Упәшки килте. Фронта кайман. Çакри те ытлән-ситлән. Сёт ситет. Упәшкапа çыврать...»

— Кайран фронтран килекенсен куçёнчен мёнле пә-хё-ха вёл? — хуһса хурать вара ушкәнтан тепри.

Часах кётсе илещё шәнкәрчә чёпписем амәшне. Хвайкка темиçе кил урлә ларакан улттәмеш ватам шукул тёлне ситрё.

Ячё ун шукул та-ха, анчах кунта ача-пәча сасси тахçанах сұхалнә-çке. Çар госпиталё кунта. Хвайкка паян милицине лекесси те пётёмпех çак госпитальпе сыхәнса тәрать.

Пёррехинче Хвайкка ёçлекен цехра комсомолецсене пухрёç. Кирлё каласу. Хула комитетёнчен ятарласа сын килнё. Пуçласа сёнё хыпар илтрё Хвайкка çак пухура: Шупашкарта çар госпиталё усаçсё. Паян-ыран аманнисен малтанхи ушкәнё килсе ситет. Госпиталён пёр палати те шефсемсёр юлмалла мар. Сусәрланнисен хушшинче, паллах, вәйсәррисем те пурах. Вёсене юн кирлё. Шанчәк комсомолецсене. Донорсен ретне тәмалла.

Пуху хысçән пёр-ик кунтан самрәк хёрарамсем, хёрсем юн гёрёслеттерме кайрёç. Хәшин виçсёмёш, хәшин иккёмёш группәллә юн. Хвайкка юнё пёрремёш группа.

— Пёрремёш группәллә юн вёл ыттисемшён ырләх, пурне те юрәхлә, хәйшён шырләх, — тет цехра пёрле ёçлекен сарә хёр.

— Мёншён апла? — ыйтатъ Хвайкка.

— Сасартәк инкек: хәвна юн ямалли самант килсе тухатъ, — әнлантаратъ сарә хёр. — Сан чөрү пёр хәван йышши юна кәна йышәнатъ. Туп-ха ун пек сынна.

Хвайкка нимён чухлё те хыпәнса ўкмест.

— Пулин, — тет вёл аллипе сёлтсе. — Килте ларнә чух мён инкек-сичкекё пултәр. Ман юн пур сынна та сырлахтаратъ. Пайти — çакә. Куншән савәнатәп.

Темён чухлё вәхәт иртрё. Тен, эрне, тен, — иккё. Госпитале юн кирлё. Икё ача амәшё пулин те, Хвайкка юн

пама чи малтан килешет. Темшён ана хайён упашкине те илсе килессён туйанать госпитале. Апла пулмасан, ытисем сывалччар. Кашни сыннах халё фронтран ыра-сыва гавранасса кетешсё килте.

Сетел сине ырттарчёс ана. Шуря ситтипе витрёс. Тух-тър юнашарах. Хавхалантарать сәмаххипе:

— Сан юн, Хвайкка, хальхи вәхәтра сав тери кирлө. Эсё темиҗе сынна вилёмрен хатарса хаварма пултаран. Тылри донор вәл чән-чән фронтовик.

Пурте хатёр. Хвайкканне сылтәм аллинчен юн илешсё. Йод сёрчёс. Сестра сарлака шәтәклә йёппе Хвайкка хулне шәтарчё. Мён амакё? Юн юхмасть.

Пәлханать Хвайкка. Апачё начар, тен, пёр тумлам юн та сук-и, тен?

— Тухтър юлташ, пуләшәр, донорән юн тымарне тупаймастәп, — тет сестра.

Тарәхмасть тухтәрё, ятламасть те сәмрәк сестрана. Ләпкән кәна йёппине илчё те юнашарах шәтарчё тепёр хут. Тинех палкаса тухрё юн. Иксёр грамм илчёс малтан-ләха. Ситет. Хвайкка хай савән чухлө юн пама килешнө.

Кайран донорсене сетел хушшинче чөнчёс апатланма. Турилккере вёри яшка пәсланать. Пүлёмре тутлә шәршә. Телентермеш, сәкриңе те хурса панә-ске. Хвайкка ытисем пекех кән-кан пәккалать. Пурте әнлаңчёс, кунта хәнара мар, сәйласа тәракан сук. Лартса панә, си. Сыпрё те сыпрё яшкине Хвайкка, сәкәрё — ачисем валли. Тахса-нах симиңчё-ха вәл какай шүрпи. Кәмәл та сёкленчё ун апатланнә май. Юнашар ларакан леш сарә хёре чавсипе кәт тәкрё те каларё шәппән:

— Итле-ха, эпё юн чакнине ним те туймастәп.

— Эпё те, — пелтерет, кўрши.

Ес-пус апат ситернипех сырлахмарё-ха. Сийёнчен укса тўлерёс. Ку сес-и? Сук. Кашни кун ултсәр грамм сәкәр илсе тәма карточка пачёс.

— Пурте тухтър пүлёмне, — пелтерет шуря халат тәхәннә сестра.

Шавламасәр, шәппән кәна кёрсе ырнасрёс хёрарәмсем йыхәрнә сёре.

Сетел хушшинче ларакан тухтър ура сине тәчё. Сәмси сичи кусләхне сәмки сине хәпартрё те сәмах пусларё.

— Хаклә юлташсем, сире пурсәра та тав. Паян сар госпиталён икё палати аманисемпе тулчө. Хәшпёрисен пурнәсё сип сиче тытәнса тәрать. Сирён юнсемпе тулиә келенчесене госпитале әсатрәмәр та. Шухәшләр-ха, си-

рѣн юн темиҫе салтак пурнаҫне ҫалса хаварать. Вѣсем юсанны хыҫҫан каллех хаяр ташмана хиреҫ ҫапӑҫма фронта кайӑҫ. Эсир хавӑр Таван ҫершыв ирӗклӗхне хӗтӗлекен чӑн-чӑн хастар салтаксем. Ырӑ еҫере халӑх ӗмӗр манмӗ.

Унтан юн панисене «Донор кенеки» парнелерӑҫ.

— Ку вӑл сирӗн салтак кенеки, — тет татах тухтӑр. — Мухтанӑр, Эсир чӑннипех те паттӑр ҫынсем.

Ушкӑнран тухса калаҫрӑҫ. Вѣсем мӗн вӑрҫӑ пӗтичченех юн парса тама пулчӑҫ.

Кенеке страницисене уҫа-уҫа хупнӑн, шав иртеҫҫӗ кунсем. Хвайкка татах юн пачӗ. Юлашки хутӗнче ҫӑкӑр картокисӗр пуҫне услам ҫу илмелли пичет ҫапнӑ хут тыттарчӑҫ. Анчах ҫав кунах туянма май килмерӗ, таварӗ ҫукчӗ лавккиҫче. Кайран хайӗн вӑхӑт тупӑнмарӗ. Заводран тухмасӑр еҫлерӗ вӑл. Фронта пулӑшмалла, фронта.

Паян ӑна цехран хаваласах ячӑҫ: «Кан пӗр кун, унсӑрӑн ӗксе вилӗн. Ачасене мунча кӗрт...»

Тухрӗ заводран Хвайкка. Ӑна уҫӑ сывлаш чыхӑнтарчӗ. Темшӗн пуҫ ҫавӑрӑнать. Сулӑнчӗ ӗкеслех. Тӑчӗ вара пӗр кана карта ҫумне тайӑнса. Чӑре касӑлса килчӗ. Хырӑм выҫӑ. Ирхине ӑша пӗр хӗлхем яман. Урӑххи ним те мар, сӗт аса килчӗ халь. Сӗт! Сӗт! Стакан сӗт еҫсен сирӗлӗччӗ куҫ умӗнчи каварлӑ ункӑ. Сӗт ҫимесен ӗксе вилессен туйӑнать ӑна. Анчах енчӗк тӗпӗ яка. Мӗнле туянмалла? Четвӗрчӗ—икӑҫер алӑ тенкӗ. Мӗн сутса укҫа тумалла? Килте ҫынна юрӑхла япала ним те юлман, тахҫанах ҫӗрулмипе улӑштарса пӗтернӗ. Сасартӑк ун куҫӗ умне ҫӑкӑр тухса тӑрат. Сутас. Сӗт ҫинӗ хыҫҫан выҫса та тӗсӗп. Кайрӗ вара Хвайкка лавккана. Туянчӗ услам ҫу, ҫӑкӑр. Чӗлӗ касман ҫаврака ҫӑкӑр. Икӗ кунхи паек. Хай ҫийӗччӗ, анмасть. Сӗт, сӗт ыйтать чун. Сӗт еҫмесен юн типсе ларӗ. Тутӑрпа витрӗ ҫӑкӑрне, вара пасаралла утрӗ. Хай хӑрат, вӑтанать.

Пасарта ҫын хӗвӗшет кӑна. Тем сутаҫҫӗ, тем туянаҫҫӗ. Хвайкка тутӑр кӗтесне сирчӗ. Унтан ҫӑкӑр сӑмси курӑнать. Шикленет хӗрарӑм. Пӗлет-ҫке ҫӑкӑрпа сут тума юраманнине. Унччен те пулмарӗ ума пӗр арҫын пырса тӑчӗ, хӗп-хӗрлӗ сӑмсалӑскер. Аллинче — пулӑ.

— Сутатӑн-и? — ыйтрӗ вӑл.

Хвайкка килӗшнине пӗлтерсе пуҫне сӗлтрӗ.

— Мӗн хак?

Ахальтен ҫеҫ сӑмах ваклать арҫын. Пасарӑн хайӗн йӗрки. Вӑл пур япалана та хак парса тухнӑ. Пуҫламан ҫӑкӑр хакӗ — икӑҫер алӑ тенкӗ.

— Туянатӓп, — тет хёрлӓ сӓмса.

Хӓпӓртерӓ Хвайкка. Еӓне хӓвӓрт тусан, инкек-синкек курмӓн.

— Кӓр җӓкӓрне, тыт укӓине!

Шута юрататъ укӓа. Шутларӓ. Тӓрӓсех. Шӓкӓр турра. Җавӓрӓнса кайма тӓнӓччӓ, җак вӓхӓтра яп! ярса тытрӓ хайхискер алӓран.

— Ах! Җаплипех каятӓп тетӓн-и? Җӓкӓрпа сут тума юрамасть. Закона пӓсатӓн. Халех тыттарса яратӓп сана. Милици! Милици!

Халӓх капӓр пухӓнчӓ. Акӓ ӓҗта пит хӓретмӓш. Ваштах җитрӓ кӓвак шинелли. Вӓл иккӓшне те илсе кайрӓ милици уйрӓмне. Хёрлӓ сӓмса хирӓҗет, ун еӓҗ: тыттарна, пӓтнӓ. Каялла тавӓрса патӓр мана укӓине.

Хвайкка җул җинче пытарчӓ укӓа тӓркине җурӓм җумне, пишххи хушшине. «Укӓине памастӓп, — шутларӓ вӓл. — Ман сӓт туянмалла, сӓт җимелле. Сӓтпе юн хутшӓнатъ. Юн фронтра аманнисене кирлӓ».

Милици уйрӓмӓ. Сӓтел хушшинче — дежурнӓй. Пичӓ-куҗӓ җап-сутӓ. Пӓрре пӓхсах паллӓ, вӓрҗӓра тар шӓрши шӓршламан. Җиллес. Чӓнме памастъ, тытӓнчӓ Хвайккана сӓтел җапса ятлама.

— Спекулянтка! Сутмалӓх җӓкӓр ӓҗстан тупрӓн? Җынсем җӓкӓрсӓр антӓхӓҗӓҗӓ. Хӓйсем җиес җӓкрине фронта ӓсатӓҗӓҗӓ. Эсӓ сутан. Вӓрлани! Совет законӓпе айӓпланатӓн.

Хёрлӓ сӓмса кулса тӓратъ.

Җак вӓхӓтра җулти хутран тепри анчӓ. Ку чинпа аслӓраххи пулас.

— Мӓнле шӓв-шав кунта? — ыйтрӓ вӓл.

— Спекулянткӓна тытса килнӓ пасартан. Җӓкӓрпа сут тӓватъ.

— Суятъ! — кӓшкӓрса ячӓ Хвайкка тарӓхнӓ сасипе. — Эпӓ спекулянтка мар. Эпӓ — салтак. Курӓр акӓ!

Вӓл кӓҗинчен донор кӓнекине кӓларса сӓтел җине җатлаттарчӓ. Унтан лӓпкӓн җапла каларӓ:

— Ман сӓт җиес килет.

Асли хёрлӓ хӓреслӓ пӓчӓк кӓнекӓне илчӓ те пӓхрӓ уҗкаласа. Куҗӓсем җуталчӓҗ. Вара ним кӓтмен җӓртен Хвайккана алӓ парса:

— Спаҗсипӓ сире! — терӓ, — илӓр кӓнекӓре. Киле кайӓр. Сывӓ пулӓр.

Сӓтел хушшинчи җаврака питлӓ милиционер ӓнланаймасть.

— Мӓнле кӓңеҗҗ вара ун? — тӓпчет.

— Салтак кёнеки.

— Сак имшеркке хёрарам фронтра пулна-и?—тёлё-нет аяланайманскер.

— Вёл — тылри салтак, — аялантарать асли.

Хёрлё сямсаллине тытанчё тёлчеме.

— Документ катартёр!

— Сук хампа, начальник юлташ, — тет лешё.

— Пулапа сут таван? Спекулянт?

Хвайкка хайён донор кёнекине кёсьене чиксе майланчё те милици уйрёмёнчен тухрё.

Сапла патармах пулса иртрё ун паянхи кун.

Утатъ Хвайкка килнелле. Акё госпиталь. Иртет ун сумёпе. Чуречерен халат таханна сынсем куранащё. Пусне бинтпа сыхнисем те пур. Ураланнисем. Тен, вёсенчен хашёсене Хвайкка юнё сёнёрен пурнащ парнеленё. Пырёс акё тав тума.

Тав тума пырёс... Пёри халё те чуна сунтарать. Яша танкист вёл. Халиччен Хвайккана ют арсын пурнепе тёлкёнмен, Яшапа вара вёл чуптурё. Аса килчё те сак самант, хёрарам хайёнчен хай ватанчё. Мёншён? Иёри-тавра хуйхё-суйхё алхасать. Хёрушла вёрсё асаплатъ этеме. Упайшка пирки те сас-хура сук. Анчах чёрё чун тепле вайхатра та пуранма хавас. Савантатпа вара тёлёкре те час-часах икё сын куса куранащё: пёри — упайшки, тепри — Яша танкист. Иккёшё те алакран пёр харас пырса кёрессё пек е иккёшё те сапашу хирёнче юн юхтарса выртащё. Чёре шарил! суралса каясла харанипе вёранать ун пек самантра Хвайкка. Ним шухайшлама пёлмест вара. Чаных, астан пырса кёчё-ха Яша Хвайкка пуриашне?

Суллахи шарях кунччё ун чух. Канмалли кун турёс заводра. Вёрсаччен вырсарнисенче кинона, театра каяканччё. Е Атал хёрне тухан та каллё-маллё утса саванан. Халё мёнле канас? Кино-театра каяс, яка тум сук. Капёр кёпесем сётёлчёс. Атал хёрне кайма хавасла камал кирлё сынна.

Хвайкка сав кун кил-суртёнче йёрке куме шутларё. Анчах мёнле илем курен, пукан-сётел пур-и? Сук. Юлман ним те. Тёрёссипе каласан самрак машар илемлё сётелпукана туянма та ёлкёреймен. Юратъ-ха, витрере роза йыващси усет. Сулсисем тусанла. Тасатрё вара аяна Хвайкка. Тарай шывпа чухенё хысшан роза йалтаркка ешёл тумпа капарланчё. Урай хамисем те кусарпа хыранса, вёри шывпа саванса саралчёс. Нумай кирлё-и, таваранчё те кил-сурта хатлах.

Ентё ачасене чәпәл тумалла. Үте супань тасатать. Ҙук пулсан, ана аҗстан тупан? Нуша җынна шурә кулач җитерет. Тупаҗҗе мелне. Хвайкка мунчана супань ыраңне пир татакёпе җыхна кәл илчә пәр чәмакка. Тазри вәри шыва кәл яран та теләр самантран кәлтәрри хатәр. Ҙаван вара. Пуҗра та нимле кирәк юлмасть.

Вәрҗә вәхәтәнче кәлтәррипе кәпе-йёме те җунә пайтах. Кәлерсе лартан та шыв хәрне кайса килре кисәпсемпе төвен кәна, шыв сапса. Чүхенә хыҗҗан кәпе-йёмне кашта җине җакса типәтме именмән.

Мунчаран тавраңчә. Пәчәк хәрә җул җинчех ыяхәланәчә. Ана кәмака хыҗҗанчи арча җине ырттарна-ырттарман унан күҗә хупанчә. Хвайкка пәчәк тимәр кәмака хутса чей лартрә, юнашарах — җукунпа җәрулми. Ҙак вәхәтра коридор урлә пураңакан Униҗҗе алак уҗса пәхрә. Ырапа җүремәст вәл җын патне. Элекҗә. Шәнаран вәкәр тавать. Хвайкка хәрамасть усал хәрараман элекәнчен. Типә тапра урана җыпҗанмасть.

— Эх, тәнче маркуш, пүлёмне мәнле җутатса лартна, — теләнәнҗи пулчә Униҗҗе. — Хәна тавраш кәтетне?

— Кәтетәп, — шүтлет Хвайкка. — Килсен, чей ёҗме лартаттам.

— Сисетәп. Ахальтен хурчка җавәраңмасть ку тавра, тәнче маркуш. Чәрә пуҗ йүнеҗет, — ихәлтәтсе кулса ячә Униҗҗе.

— Хуп алакә! — кәшкәрчә Хвайкка. — Сан җаварунтан ыра сәмах тухмасть.

Кәмәлне каймарә ку Униҗҗене. Тутине сарса җиллес сассипе йәпләрә алакә хупна май:

— Ха! Түрккес. Ытлашши җүле сикен. Тем чул сиксен те, сикә җине ларайман.

Чылайччен шухәшларә Униҗҗе сәмахә пирки Хвайкка. Тупсәмә тупанчә хәй теллән. Часах алак шаккани илтәнчә. Сас париччен кәчә тәчә пүлёмә җар җынни. Саламларә те ыйтрә:

— Фаина Николаевна эсир-и?

— Эпә, — терә кил хуҗи.

Салтакан күҗә каҗхи тупери җутә җәлтәрла йәлтәртатрә. Вәл Хвайккан сылтәм аллине ярса тытрә те хытә-хытә чәмәртарә, пуҗне пәкрә. Есәклени илтәнет.

— Мән эсир, чаранәр, — ләплантарма пикенчә Хвайкка. Салтак пуҗне җәклерә.

— Пин, пин, пин хут тав сире, Фаина Николаевна. Сирән юн чәремре. Эпә сывалса җитрәм сирән хуларни гос-

питальте. Вишине каллех фронта тухса каятӑп, — хӑвӑрт-хӑвӑрт калать салтак, тӗл пулнишӗн савӑнса. Темиҫе хут та килсе алака шакканӑ вӑл, ыра сӑмахсем каласшӑн, анчах темшӗн калайман.

— Тав тума кирлех мар, — сӑмах хушрӗ Хвайкка. — Эпир хамӑр юна шеллесе тӑмӑпӑр. Тӑшмана ҫапса ҫемӗрме вӑйӑр ҫиттӗр кӑна сирӗн.

Кил хуҫи хӑнана иртме, сӗтел хушшине ларма сӗнет. Салтак тилмӗрттермест.

Ку таранччен Хвайкка хӗрӗ ним чӗнмесӗр ларнӑскер хӑюллӑн ҫапла ыйтрӗ:

— Пичче, эсӗ мӗн ятлӑ?

— Каҫарӑр, — айӑплӑ туйрӗ хӑйне салтак. — Сирӗн пек пӗчӗккисем мана Яша пичче, пысӑккисем Яков Гурченко е Яша тесе чӗнесӗ. Эпӗ танкист.

— Эпӗ — Аля! — тет пӗчӗк хӗр.

Танкист ӑна ала тытат. Виҫсӗшӗ те хаваслӑн кулаҫҫӗ. Яша сӗтел ҫине хутпа чӗркенӗ кучченеҫ кӑларса хучӗ.

— Мӗншӗн чӑрманатӑр, — тет Хвайкка.

— Пирӗн енче хӑнана пушӑ алапа каймаҫҫӗ, — та-вӑрать салтак.

— Ай, мӗн ку, анне? — тӗлӗнет Аля кучченеҫ ҫине пӑхса. — Ҫӑкӑр татакӗсем-и?

— Пӗлейместӗн пулӗ ҫав. Курман. Шоколад ку, хӗрӗм.

— Ҫиме юрать-и?

Яков Гурченко хурлӑхлӑн сӑнать ача мӑкӑлтатнине.

— Кат, кат! — сӗнет вӑл Альӑна.

— Ай-ай, пылак!

— Чей ӗҫ, чей! — хушаҫҫӗ ачана иккӗн тан.

Хвайкка чей тултарать стакана виҫсӗмӗш валли те. Сӗтел ҫине тирӗкпе чӑмӑрла ҫӗрулми лартать.

— Тахҫанах апатланманчӗ кун пек, — тет танкист хӗпӗртӗллӗн. Шӑкӑлтатаҫҫӗ, сӑмах-юмах килӗшсе пырат.

Яша авланайман та мӗн. Малтан вӑл колхозра тракторист пулнӑ, унтан ҫар училищинче вӑреннӗ, вара — вӑрҫӑ. Фронтра вӑл тӑшмана тимӗр утпа ҫемӗрет. Сталинграда хӗтӗленӗ ҫӗрте аманать. Танк экипажӗнчен пӗр вӑл ҫеҫ сыва юлнӑ.

Калаҫать хӑна. Анчах туять: кил хуҫи хӗрарӑмӗн кӑмӑлӗ ҫырлахмасть, тем пӗлес килнӗн шӑтарасла пӑхать куҫран.

Пӗлӗме каҫ тӗттӗмӗ сӑрхӑнчӗ. Амӑшӗ хӗрачине сывӑрма ырттарчӗ майласа. Вара салтак ҫумнех кӗрсе ларчӗ те шӑппӑн ыйтрӗ: «Камсемчӗ сан юлташусем?»

— Төләнмелле хәюллә, паттәр сынсемчә. Павел — Горький ҫывахәнчи ыра; Давлет — Хусан тутар; ҫемәрт куҫла, йәпкән хура та кәтра ҫўслә Булат — азербайджанец, вәл вәрҫәччен нефть кәларнә. Пуҫ хучәҫ. Емәр мухтав вәсене.

— Ман упашка Кирле ятлә, — хушса хучә Хвайкка.

— Тәл пулман фронтра Кирилл ятлә сын, — терә Яша.

Пүлөмре тәксәм пулин те, танкист курчә икә сәнкер чечек пек куҫ ҫиҫнине. Ҫутҫанталәкә те пәлсе парнелет ҫаван пек ҫынсене йәтән евәр сап-сарә ҫўҫ.

«Мәншә? Ма апла, ма капла?» — тесе төпчәмест Яша ҫумри хәрарәмран. Ун пурнәҫә ываҫ тупанә ҫинчи пек, емәр пәрле үснән туйанат. Халиччен хәр юратса курман. Хай те сисмерә вара, пәчәртаса тытрә те ҫумри хәрарәма, хыттан-хыттан чуптурә.

Чәрсәрланнәшән, тен, ҫупкә кирләччә айна. Ҫук, Хвайкка ун ҫумне таччәнрах йәпшәйчә кәна. Вәрахчен тухмарә вәл вәйлә аласен ытамәнчен. Емәр ҫапла пулинчә. Анчах салтакан ҫулә вәрәм. Тухса каяс умән мәнпурә те вәл пәр сәмах ҫеҫ каларә: «Кәт».

Ҫәрәпех пәркәчларәҫ Хвайккана шухәшсем. Йәчә те, упашкинчен каҫару та ыйтса пәхрә. Анчах мәшәрәле темиҫе ҫул пурәнса та кун пеккине курман. Мәнле ҫәнә туйам ку? Ытла та ачаш, илемлә, чуна ашә. Сирсе ывәтма бәй ҫитереймән.

Тепәр кун Хвайкка тўсейми кәтрә Яшәна, анчах аләк хыҫәнче әлекҫә Униҫсе кәна ҫүрерә кумса.

Унтанпа виҫә уйах иртрә. Аста вәл? «Пәр кәвәлнә турәх сәт пулмә ҫав», — шутлат Хвайкка.

Килне ҫитрә. Ав, ачисем. Йәвари шәнкәрч чәпписем тейән, чүречерен пәхаҫсә, тем хәлаҫланаҫсә. Урата урлә каҫсанах илтрә вәл:

— Атте ҫыру янә! Ҫыру!

Хвайккан чәри картлатса илчә: «Тупанчә-ши мән?» Ҫыравне илчә хәрәнчен, пәхрә.

— Аҫу алли мар ку, хәрәм.

Аля пичә тәксәмленчә.

Васкаса уҫрә конверта Хвайкка. Вәҫәнче Яша ятне курчә, сәр! сәрлатрә ура тупанә темшә?

Хәрачисене сәт патне кәларса ярсан тин вулама ларчә ҫырава.

«Хвайкка, кам телейне пула тепәр хут виләмрен ҫәләнтәм-ши?»

Шупашкар госпиталәнчен пире ҫав каҫах ҫәрле илсе

тухрѣс. Тўрех — фронта. Эпѣ каллех танкист. Кунѣн-ѣрѣн малалла ыткѣнтѣмѣр. Унка ѣавѣра-ѣавѣра илсе тўрѣмѣр, хуѣрѣмѣр тѣшман пилѣкне. Тѣнче ахѣрса тѣрать. Пѣр ѣа-пѣсура хам та кѣшт ѣеѣ леш тѣнчѣне ѣсанман. Уѣр айне кѣкѣр таран варѣннѣ. Выртнѣ тѣн сухатнѣскер. Уапах та тупса госпитале илсе кѣйнѣ. Ним илтмерѣм, курмарѣм.

Тѣххѣрмѣш кун илѣм-тилѣмпе хѣпартрѣс ѣарт тѣрне. Тѣратѣп. Унччен те пулмарѣ куѣа сулѣм ѣѣмхи ѣвѣнса кѣчѣ. Уиѣсем пек ѣлтѣртатса илет, сенѣк пек тирет. Тўсмелле мар ыраттарать. Шари! кѣшкѣратѣп. Кѣялла илсе кѣйма хушатѣп, ѣтлатѣп тухтѣрсене.

Мѣн каланѣ пулѣ вѣсем мана хирѣс? Тѣпатнѣ-ши, вѣрснѣ-ши? Пѣлместѣп. Эпѣ илтмен, пачах.

Чи малтан ман хѣлхана хуткупѣсѣн ѣинѣе сасси ѣурчѣ. Кѣйран пѣлтѣм, юриех каланѣ-мѣн ман ѣывѣхра хуткупѣсне.

Мѣйѣпен илтекен, куракан пултѣм. Кулѣшла. Пурте тачка кантѣк витѣр пѣхнѣн тѣтреллѣ курѣнатчѣс. Халѣ ав ѣыратѣп. Сывалса ѣитсен каллех — фронта. Хѣяр фашиста ѣапса ѣѣмѣрсен — киле.

Мѣнле пурѣнан? Сана шав хам ѣумра туютѣп.

Кѣт. Пурпѣрех таврѣнатѣп».

Хѣвайкка пукан хѣѣне тайѣнса куѣне хурѣ. Ачисем кѣрсе тѣнине те сисмен. «Анне, Шапошков арѣмѣ сѣтсѣр кѣларса ѣратчѣ, пирѣн укѣа пуррине ѣненмен», — илтрѣ вѣл Аля сассине.

— Сѣчѣ пур-и? — ѣѣпар-ѣѣр тѣрса пѣхрѣ Аля аллинчи чѣресе.

Тѣраниччен ѣирѣс вара сѣт.

Хѣвайкка чѣринче каллех туллин юн тапать. Чармасть, илччѣр ун юнне, сипленччѣр ѣѣршывѣн паттѣрѣсем. Таврѣнччѣр вѣсем киле.

ВАТТИСЕМСѣР КИЛ-ТУРТ ИЛЕМСѣР

Праски кинемей ѣѣмнѣ сѣтел тавра ларнѣ те шѣкѣл-шѣкѣл калаѣса апатланать.

Тѣваттѣн вѣсем: ватѣ амѣшѣ — Праски кинемей, ывѣлѣе кинѣ тата пѣчѣк Оля, ѣш хѣлтармѣш. Уамкинче ун мѣкѣль.

Ман кўршѣсем вѣсем. Виѣѣ ѣѣмье пурѣнатпѣр. Кухнѣяра ытла тѣвѣр, пѣр-пѣринчен иртсе кѣйма та хѣн. Туслѣ

пурәннә чух ку чәрмав паләрмасть. Пиңнә апата пурте
кухнъярах сиеңсә.

Калаҗать Праски кинемей җемйи. Эпә аякрах та мар
тәрәтәп. Сук, асархамаҗсә вәсем мана. Паллах, пушар
хыҗсан шыв кирлә мар. Пулин. Нимән чухлә те күренмес-
тәп. Чи пахи — җемьери киләшү. Пәхатәп та вәсем җине,
савәнәтәп, чунра хөвөл йәлкәшәть.

Ватә амәшә килтен тухса тарма пултаратчә. Аҗта җү-
рәччә-ши вәл халь? Оля та җулталәк ытларахри ача җәҗ.
Кам пәхәччә аһа? Курасчә, мәнле юратат аһа асламәшә!
Турра шәкәр, халә ав пурте пәрле.

Җапла. Тин анчах ку җемьере хәрушла җил-тәвәл ахәр-
чә. Пәтәм хваттер кисренсе тәчә. Пурнәҗә җавнашкал пир-
рән, ирәксәрех пурне те курма, илтме тивет. Ара, пирән
пүләм алакәсем хире-хирәсех, хушши пәр утам җәҗ.
Юмахлани, кулни, ятлани, — пурте илтәнсе тәрәть.
Юратмастәп эпә җынсем пәр-пәринпе ятлаңине, җапәҗ-
нине.

Харкашу Праски кинемей җемйинче ним кәтмен җәр-
тен пуҗланчә. Чи малтан ача җар-и-и! җухәрса янине илт-
рәмәр.

— Мән амакә? — ыйтрә кухнъяра тәракансенчен та-
хәшә.

— Укрә пулә, — терә төпри. — Ача-пәча үке-үке хәй
шәмшаккине җирәплетсе үсәт.

Унччен те пулмарә, кухнъяра тем тәрмашакан Праски
кинемей, хыткан та җәмәлскер, йәпәртатрә пүләмә.

— Ай, җырлах! — терә вәл. — Мән турәр ачана? Җам-
кинчен юн пәрәхет!

— Арча кәтессине пырса тәрәнчә...

Ку ывәлә сасси.

— Икә мәнттай ларатәр хире-хирәҗ пәкса, ачана
астумастәр! Әх, сире...

— Никам та мар, сан арчу айәплә! — кәшкәрса пә-
рахрә кинә. — Ларатъ пүләмә тултарса, тискерлетсе. Җын-
сем ав тахәнах җинҗе ураллә сәтел-пукан туяһнә. Эпир
шав кивәлле пурәнәтпәр. Халех кәларса ывәтатәп ар-
чуна!

— А-а, сана ман арча киләшмест-и?!

— Киләшмест! Пәрән, тухатмәш карчәк!

— Арчана мар, хәвна кәларса ывәтмалла сана —
усал кинә!

Тәрә! тапрә аләка. Пәлместпәр тахәшә, путех кинә.
Тәрәс. Ав алак уҗалчә. Пире пурте курәнәть әнтә. Тәпәр-

тетеңсё, ах! Кинё арчине тулалла сётөрөт. Паянама-
шё — шалалла.

— Арчупа пёрле хавна та каларса ывътатап! — тет
силлес сассипе кинё. — Сынсен, ав, самрак маһарёсем
уйрам пуранаңсё. Эсё пирён пата ҫыханса ларна. Тухса
кай!

Ай-ай! айкашаңсё. Аслати авътат, сиҫём сиҫет. Ыв-
лё шарламасть. Нихашин хутне те кёрөшён мар-тәр.
Вал, ним пулман пек, ачи самкине чөмсөррөн эмеллет.
Хуһаран ҫеҫ сән-пичёсене ҫухатна хёрарамсене ҫапла
каласа хурать:

— Чараняр, тархасһан!

Чаранма-и унта. Төркөшү хөрнөсем-хөрсе пырать.
Халь-халь пёр-пёрне ҫүҫрен ярса тытаңсё. Чанах, кинё
паянамаһён пуҫёнчи тутрине сүсе антарчө. Праски кине-
мей те махха памасть. Таҫтан вайё ҫитрө, тәрс! пырса
төртрө кинне, лешё йаванса каян пекки турө. «Хурах!
Вёлерет!» — кашкарать урайёнче тапаланса выртна май.
Карчакё арчине мекеҫленсе вырәнне лартрө те ун ҫине
ача пек ал-урипех хәпарса ларчө.

— Э-эй, намәссәр! Псих! Епле вал тапалтатать ури-
семпе! Тыфу! — сурать карчак кинё енне. Самракки йё-
рем пекки тавать. Куҫсулө тухмасть. Кашкарла улать.
Кам мөнле хәратма аста ёнтө.

— Ман ачана юратмаһан, паһмаһан! — кашкарать
кинё карчак. — Қирек хәсан килсе кёрсен те сөтел ҫинче
ялан стаканпа шыв ҫеҫ ларать. Ача апатне хав ҫиен!

Қана кинё пустуй калать вара. Эпир, пёрле пурана-
кансем, курса таратпәр-иҫ. Праски кинемей манукөшён
чунне пама хатөр. Ҫав тери юратать аһа, килө ҫине хур-
са түмөнни қана. Темтепөр пёҫерсе ҫитерет. Ача умёнче
ташлать, юрлать, такмаксем, савә-юмахсем калать. Пё-
чөк Олячка вара — чән-чән пәрчакан. Йәпәртатса чуп-
са ҫеҫ сүрет. Пөрре чирлесе курман. Ир утма вёренчө,
вунпөр уйахрах. Мён ан кала, пурне те аһланать. Тупа-
та, хавасла хёрача. Ахалтатать вара. Қамалләскер. Пур-
те йәпанатпәр уһа. Пөррехинче шалт төлөңтерчө вал.
Тем калаҫаттамәр. Ашшө ҫапла каларө:

— Оля үссен, лавккана сәра илме яратап.

— Мён тейён, Оля таҫти шәтакран пуша сәра кёленчи
тупса ашшө патне йәтса пычө:

— А-а! А-а! — тет.

Вар хытиччен култәмәр.

Ахалех күрентерет карчак. Ачин пипи иртнө те ав,

йёме чаранна, ашщёпе тем макалтатать. Амашё ун кўр-
шёсенчен те ватанмасть.

— Вилеп, вилеп, чёре тапма пәрахрә! — кашкәрать
шеремет хәрарәмё.

— Вил! Эсё виличчен тёнче пётет, — тет ватти.

Стакан шыв илетёп те пүлеме кёретёп.

— Ес,— хушатәп сәмрәк кинне.— Усал-тёсел тухса
кайтәр тәрә шывпа.

Тәрсә ларчё. Ләнкәрт-ләнкәрт сятать сивё шыва. Чу-
нё усәлсах кайрё пулас.

— Спақсипа,—тав тавать мана вәл. Ура сине тәчё
хайй.

Халё ёнтё урәхла самана пусланчё. Тытәнчёс иккёш
те татәлса йёме. Ах, куқсулё юхтарақсё. Ватти япалисе-
не тутәр сине пухать, макәртатса:

— Тухса каятәп, кураймастәр. Ман арча ытлашши
сире. Вәл маншән хаклә япала. Ана мана, качча тухсан,
упәшка туянса панә, — тет.

Пичё тәрәх юхакан куқсульне сапшун аркипе шәлса
илет карчәк. Татах каламалли пур мён-ха ун.

— Ывәләм, сана сәкна калатәп: халё арәму мана та-
панать, кайран унән шәнәсайми силли сан сине тиенё.

Питё чухлатәп, пелетёп кўршё кинемейён камәлне.
Куркаланә. Нумай сүлсем пёрле пурәнатгәр-сәке. Пақәр,
тёркёшнё вәхәтра, ана тапса кәларса ывәтнә пулсан та,
вәл каялла чупса кёрсе, арчи сине хәпарса ларатчё.
Халё, чармасан, тухса каять. Сәпла, тухса каять. Аста
пурәнё? Ют сынсем патёнче пурнәс тутлах пулас сук.
Вәл түсё. Шәла сыртё те түсё. Акә. Көрөк тәхәнчё, сыхха
хулайне хестерчё. Аләк патнейле утать.

Иккён тавлашнә чух виқсёмёшён ес сук теқсё те, ан-
чах ситет, тек чёнмесёр тама юрамасть. Усалләх тәш-
манләха, курайманләха кусё. Ваттисёр кил-сүрт илем-
сёр. Печёк Оля кампа ларё тата? Кам пәхё ана?

— Чим-ха, Праски кинемей,— сүлне пүлетёп унән-
не. — Ан васка, сивён кәшт.

Шәртланать карчәк. Сәпах та итлерё ман сәмаха.
Ёнтё сыхнә япалине арча сине хучё. Көрөкне хывсан, ал-
линчен тытрәм.

— Хирёсрёр, туллашрәр. Сёт те хәпарса тәкәнсан
сүләма сүнтерет. Халё мирлешме вәхәт.

Сәмсисене нәш-нәш турткалассё иккёш те.

— Нюра, — тетёп, — эсё сәмрәкки, қасару ыйт пәя-

намунтан. Тўрех хаймасть. «Каять въл, тухса каять...» — текелет шӓппӓн.

— Пар аллуна! — хытах калатӓп. — Ватти, эсӓ хирӓс мар-и? Иксӓр те ыра ҫынсем вӓт эсир. Килӓштерсе пурӓн-малла та пурӓнмалла.

Макӓрса хӓрелнӓ куҫӓсем иккӓшӓн те ашшӓн ҫуталчӓс.

— Ну, ну... Алӓ тытӓр.

— Каҫар, пӓянам, — тет аллине тӓсса.

Алӓ тытаҫсӓ.

— Чуптӓвӓр, мирлешнӓ ятпа.

Хыттан чӓмӓртаса ыталаҫсӓ пӓр-пӓрне. Чӓп! чӓп! туни илтӓнет. Питӓ кӓмӓллӓ.

Кинӓ вагтине хурласа татах тем мӓкӓртатма пикенчӓ.

— Шӓп-шӓп, айван, — асӓрхаттаратӓп. — Халӓ ӓнтӓ ҫырт шӓлна, лӓпланнӓ кайӓка шуйлантармаҫсӓ.

Капланса килнӓ пӓлӓтсем пӓтӓмпех сирӓлчӓс. Килте ҫутӓ шевле ялтӓрать.

Ывӓлне куҫ хӓсетӓп. Вӓл чее сын, мӓн тумаллине самант ӓнланчӓ. Часах сӓтел ҫине ун-кун кӓларса лартать.

— Килӓр, килӓр! — чӓнет вӓл.

Ҫемье пустарӓнать. Куратӓп, халӓ ӓнтӓ эпӓ кирлӓ мар. Пӓлӓмелле кӓрсе ҫухалатӓп. Вӓрах ларайрап-и кун пек чух? Кухнӓна тухатӓп, шыв ӓҫенҫи пулатӓп.

Праски кинемӓй ҫемьи хаваслӓ. Ывӓлӓ тем пит хӓ-партланса калаҫать. Итлетӓп:

—...Нумай та вӓхӓт иртмӓ, ҫӓнӓ хваттере куҫӓпӓр. Унта ирӓклӓ пулӓ. Анне, эсӓ Ольӓпа расна пӓр пӓлӓмре пурӓнӓн, эфир, Нюрӓпа иккӓн, тепӓр пӓлӓмре. Хальхи пек шыв ӓсма каймалла мар, вӓл килех юкса кӓрет. Ун пек-кун пекшӓн тула, сивӓ ҫӓре чупса тухмастӓн. Канлӓ пурӓнӓр, улпут майрисем пек.

— Апла, юлхава ерсе кайӓпӓр! — тет амӓшӓ. Виҫ-ҫӓшӓ-те туслӓн кулса яраҫсӓ.

— Анне, анне, сана ҫӓнӓ кравать илсе парӓп, — тет ывӓлӓ.

— Ма тӓккаланас? — тет амӓшӓ. — Ара, ман арча пыҫӓк, Ольӓпа чиперех ырнаҫатпӓр...

Ҫемьере килӓшӓ пулсан мӓн тери ыра. Шӓкӓлтатӓр, кӓршӓсем, шӓкӓлтатӓр.

Я л пуҗлакансем кунтан ытла «илемлэ» вырӑн ниҗта та тупайман-ши? Килсе вырнаҗнӑ, тупата, ту севекне. Шыв-сӑр антӑхтарать. Ҫӑрне тем тарӑнӑш пӑраласан та тумлам пӑчӑртанса тухмасть. Пӗтӗм ҫын шыв ӑсма ҫырма тӗпӗнчи чулсем айӗнчен сӑрханса юхакан шыв хӗррине анать. Кирек мӗнле ҫанталакра та: шартлама сивӗ-и, ӗнтесе ярасла хӗвел хӗртет-и, — пурпӗрех, мекеҫленеҫҫе этемсем ҫырма тӗпӗнчен шыв йӑтса.

Ял хӗрринче ларакан килтен, яланхиллех, кӗвенте вӗс-не витре ҫаклатнӑ икӗ ача тухрӗҫ, Хветуҫпа Куля вӗсем — аппӑшӗпе шӑллӗ.

Иртенпех тӑман вӗҫтерет. Кассӑн-кассӑн вӗрекен ҫил юр кӗрпи пӗрӗхтерет, куҫа уҫма памасть. Каялла кӗмереҫ ачасем, Куҫӗсене хӗскелесе малаллах талпӑнчӗҫ. Мӗн тӑвӑн? Ханӑхнӑ ӗнтӗ вӗсем, пӗрремӗш хут мар, ялан ҫапла.

Хветуҫ вунвиҫсе кайрӗ. Шӑллӗ вара унтан тӑватӑ ҫул кӗҫӗн. Кулян хайӗн кӗске кӗвенте, мӑшӑр тӑпӑл-тӑпӑл витре пур. Пӗчӗкрӗнпех вӑл пӗчӗк аппӑшӗпе пӗрле шыв йӑтма тытӑннӑ. Нуша хӑвалать. Хайсем шыв кӗмесен кам пырса ӗҫтертӗр? Тӑлӑх-туратсем-ҫке. Пуринчен ытла Хветуҫ уй варринчи юпа пек. Унӑн ашшӗ те, амӑшӗ те ҫук. Куля ҫапах та ашшӗллӗ. Тепӗр тесен, ашшӗ пурри мӗн усси? Унӑн ураҫ ҫемье. Вӑл хайӗн ывӑлӗ пирки тухса кайнӑ кунах маннӑ. Юрать-ха аслӑ пиччӗшӗ Ваҫҫа пур килте.

Пулать ҫав пурнӑҫра инкек. Вӑл пӗр-пӗр ҫемьене ҫыпӑҫать те ним шелсӗр хуҫать, ватать ҫынсен телейне. Чи малтан ҫамрӑк мӑшӑрсен Ваҫҫа, унтан Хветуҫ ҫуралать. Савӑннӑ ӗнтӗ вӗсем ывӑлӗпе хӗрӗшӗн. Анчах часах ашшӗсӗр тӑрса юлаҫҫӗ. Амӑшӗ парӑнасшӑн пулман, хуйхасуйха сирсе, пурнӑҫа ҫӗнӗрен чӗртсе яма ликенет, киле кӗртет кӗршӗ ял ҫыннине. Анман пурӑнӑҫ сыпӑнман. Куля ҫуралсан, хӗне кайса амӑшӗ вилет. Кӗҫӗннин тӑван ашшӗ виҫӗ ачана пӑхма ўркенӗ. Вӗсене пӑрахса кӗрченӗ хӗр патне киле кайса кӗрет.

Ҫемьере виҫӗн тӑрса юлчӗҫ. Чи асли те, Ваҫҫа, вунтӑватӑ ҫулта ҫеҫ. Кӗҫӗнни — виҫӗҫере.

— Ан макӑрӑр, — йӑпататчӗ пиччӗшӗ йӑмакӗпе шӑллӗне. — Сире тӑрантаратӑп. Усӗр, ҫын пулӑр ака.

Кӗтӗ кӗтме кӗрешрӗ Ваҫҫа. Чӑнах та, пӗчӗккисене ҫӑкӑрсӑр лартмарӗ.

Хветуҫ апат та, ҫӑкӑр та пӗсӗрме вӗренчӗ. Кӗпе-йӗм те ҫавать. Шеллесе пӑхатчӗҫ хӗрачана. Ырӑ камӑллӑ хӗр-

арамсем сёт-турах пырса паратчѣс. Куля а́на-ка́на чухламан. Ача-ске. Унӑн умѣнче ялан хӑнахна куссем сиссе тӑна. Аппӑшӗн вѣри юратавѣ ашӑтса лӑпканӑ а́на. Хырӑм быссан, аппӑшӗ сӑкар чѣлли касса панӑ. Выляна чух тӑканса ўксе чѣркуссине чѣртерсе пипи тусан та йѣре-йѣре аппӑшӗ патне чулна. Лешӗ хѣрхеннѣ. Питсӑмрти тӑра хухан куссульне шӑлна хӑйӗн саппун аркипе. Ачашласа ўф! ўф! тесе вѣрнѣ сурана. Ачан савантах ташта кайса кѣнѣ ыратни. Хветуҫ унӑн юратна амашӗ те, ашшӗ те тата чи сывӑх тусѣ те. Суж, хӑпмасть ун сӑмѣнчен. Вӑйӑра та, ѣсре те пѣрле. Суркунне алкум вѣсне шыв кӑлленсен а́на икѣ пѣчѣк этем алли сул уса юхтарса ярать. Сѣр типсен пахчара купӑста лартассѣ йӑрана. Сулла, тырпул писсе ситсен, колхоз уйѣнче вѣсем халӑхпа. Тупӑнать унта пѣчѣк алӑсем валли те ѣс. Пучах пухассѣ пѣр хутаҫа. Кѣркунне сѣрулми кӑларна чух та Куля аппӑшне пулӑшӑть. Сѣрулми пуҫтарать вӑй ситнѣ таран.

Халѣ те Куля пѣкѣрѣлнѣ те Хветуҫ хысҫӑн утать. Сӑрмаран шыв а́сса хӑпарассѣ. Тулли витре сӑмӑл мар, ѣнсене пусать хытах. Хӑй уксахлать. Йѣлтѣрпе сӑртран яранса анна чух чикеленсе ўкнѣ те урине ыраттарна. Киле ситсен, пушатрѣс витрисене.

- Тепрер кайса килѣпѣр-и? — тет Хветуҫ.
- Катка чӑп тулли-ске, — асӑрхаттарать Куля.
- Шыв халичченхинчен ытларах кирлѣ.
- Кѣпе саватӑн-и?
- Ваҫса пичче авланать, паян арам илсе килет. Пирѣн каллех инке пулать.
- Каллех?

Куля шартах сикрѣ. Инке мѣн тути каланине питѣ лӑйӑх пѣлет вӑл. Ун чухне те пѣр су кунѣнче аппӑшӗ сӑпла хыпарланӑччѣ: «Ваҫса пичче авланать, паян арам илсе килет. Пирѣн инке пулать».

Колхоз председателѣ Ваҫсана арам илсе килме сӑмӑл машина панӑччѣ. Юлташѣпе ларса кайрѣс. Тепѣр кунне, кӑнтӑрла умѣн, чӑнах та, хапха умне ситсе чарӑнсан, машинӑран пиччѣш хысҫӑн хѣр тухрѣ. Мӑнтӑрккаскер хӑй. Кунѣпех тѣпѣртетрѣс вара. Хѣре сурпан сырӑнтарчѣс. Вӑл сӑпла инке пулса тӑчѣ ѣнтѣ. Ял сӑмрӑкѣсем юрларѣс, ташларѣс чӑм шыва ўкиччен. Туй куракансем питѣ нумай, пӑрте те шӑнаҫаймаҫсѣ. Теприсем урамрах, шалалла чӑречерен пӑхаҫсѣ. Унччен те пулмасть, ачасем хушшинчен Куляна сѣтѣрчѣс кӑларчѣс урай варрине: «Ташла!» — тессѣ. Вӑтанать. Вӑйӑсѣ туртӑть кӑна купӑсне. Аҫтан тӑссе

тәрән? Урасем хайсемех тытәнчәс сиккелеме. Яра паче вара! Сәтти-сәтти тутарать сара тәппипе урайне. Йәлт-йәлт ләпчәнәт, тәрәт.

— Маттур, ура хуҗса ташлама пәлет! Артист пулать кунтан! — қашкәраҗсә ала сүпакансем.*

Чун савәнчә ачан. Темшән аһа пуранәҗ малашне те сакән пек хавас пулассән туйәнчә.

Туй иртсен, Хветуҗса асап тиврә темелле. Пүрте-сүрта пәтәмпах вәл тасатрә. Урайә мән тери хура! Кам ләпәр-танә-ши сав тери, кам сәра сәпре тәкса яһә-ши? Хветуҗ хайәрпах лутәркарә, вәри шывпа сүрә. Типсен, сәмарта шури евәр тытәнчә йәлтәртатма. Тупата, урапа лусса сүреме те шел.

Сәнә инке кәпе сәлет хай валли, әрнерен чирлерә үкрә. Вырән синчен анмасть. Братать имәш. Месерле те, үпне те, айкән та выртать. Пайти сук. Хветуҗ пәсернә апата сима Ваҗса аһа вырән сине парать тирәкпе. Чирлә пулин те, симәсә йәпәлт ярать тасатса.

— Сывалатәп та-ха, — тет хай апат симерсерен тутине чөлхипе сүласа.

Такам хәнесе шәмми-шаккине ватиәннах ахлатать, асән сывлать.

Куля шеллет инкәшне, ләшән асапне туйса.

— Ах, анчах. Аппа, инке хәсан сүрекен пулә-ши?

— Тахсан, — тет Хветуҗ шәлнәне ләплантарса. — Тәрә-ха, ан васка.

Малалла мән кәтнине пәлнә пулсан выртгәрччә-иҗ әмәрех.

Ачасем пүрте кәрсенех инкәшән куҗә вут пек йәл-ял сүталса илет. Шәтарасла пәхәтәт вәсене выртнә сәрте. Кунсем иртиҗсемән чунә шав туллашәт, чәри хәсәнет. Упәшкин пүрчә пәчәкки киләшмест иккен аһа. Тәвәрла-таканни тата — икә мур ачи. Тәватгән әстан пуранән?

Хай те сүратса парсан, сәмье пиләк сәвара, пүләх йәкәрешсем парнелесен, улт сәвара ситет. Ун чух хә-вәйнишән те, сын ачи-пәчишән те әслесе чикеленмелле. Халех килтен тасатмалла ку шәкәр-макәрсене. Анчах әста ямалла? Шухәшлать сәнә сын. Тупрә. Хветуҗса интер-нат-шула әсатас кәркунне. Кулине паянах кәларса ярас. Сиксе тәчә ура сине.

Аппәшәпе шәллә сәтел хушшинче ларатчәс. Күршәри кинемей уйран қаҗса панәччә те, кәнтәр апачә тума шут-ларәс.

Инкәшә сәмье тытәмне әстан арпаштарма тытәнам-

ши тенён тула тухса кёчө, каткаран алтәрпа шыв асса ёҗөнҗи пулчө.

Упашки Хветуҗан хәпәннә сантали тәпне җәлесе ларать.

Җәнә сын пуҗне мән килнине самантләха та ырана хәварасшан мар.

— Ваҗса, — чәнчө вәл урмәшнә сассипе, сәтел хуш-шинче ачасем җине вут-хәлхем сапса, — Куляна нечево тәрантса пурәнма!

Апәрша ачисем кән-кән пәхкалаҗсә. Хветуҗ кашәкне шәкәрт хучә сәтел җине, ун хыҗҗан Куля та. Пурте шәпәрт!

— Мәншән? — тет ним әнланман упашки. — Ку тараң-чен Куля җемьере ытлашшине нихәҗан та туйман. Хамәр тәвана тивмәпәр.

— Тупнә тәван! — хәтәрса пәрахрә арәмә. Хәйән ку-җә пәр пек сивә. — Аҗтан тәван пултәр? Аҗсем пәр мар, тәмана. Хәтәлмалла майри пәявран. Җавә җеҗ.

— Аҗта кайтәр вәл пәчөкскер?

— Мәнле аҗта? Унән ашшә җук-и? Кайтәр ун патне пурәнма! Ай-ай чее, унән савәнса пурәнас, пирән асап-ланса. Җапла-и? Капла еҗ тухмә.

Куляна сивә чир тытрә. Хәрарә вәл, җавәнпа чәтрет. Анланчө: инкәшә әна килтен хәваласа ярасшан. Мәнле пурәнтәр-ха юратнә аппәшәсәр? Хута кәме тилмәрнән, чәрр пәхәть аппәш куҗәнчен. Хветуҗ хәй те шәлләсәр пәр кун пурәнәймә. Иккәшне уйәрсан, вәл шыва сиксе вилме хатәр.

— Куляна усрамастәр пулсан, эпә те килтен тухса каятәп, — пәлтерчә Хветуҗ татәклән хәйән шухәшне.

Хыпәнса үкрә-и инкәшә? Кәт сана.

— Питә тәрәс тәватән, — лаплаттарса хучә вәл.

Хветуҗ шәлләне җавәтса пүртрен тухрә. Мән калаҗрәҗ-ши иккәш тәрса юлсан инкәшпе пиччәшә? Пәлеймерә.

Хүтлөх шыраса урам тәрәх каймарә хөрача. Хәнәх-ман элекпе җүреме. Җәнә инкә җапла хәтланни пирки күр-шәсене каласа пама вәтаннә та пулөччә. Куля ашшәне вәл чунтан кураймасть. Пурнәҗра тем пек йывәр самант килсе тухсан та, пуләшу ыйтма кәймә ун патне.

— Ан кулян, — ләплантарать Хветуҗ шәлләне. — Пурәнәпәр-ха. Тен, инке шеллә пире.

Җак асар-писер самант ачасене пүртрен пачах сивәтрә. Инкәш куҗне куранасшан мар унта-кунта җүреҗсә. Юрать вәрман пур ял җывәхәнче, чуна йәпатмәш. Хуран җырли

пётём хуйха-суйха мантарать. Виртса-тама келетре вы-
рән тупрѣс. Урам енчи кетессе пӳрахнӳ улам ҫине шӳна-
лак сарчѣс те, пулса тӳчѣ ҫемҫе тӳшек. Қассерен сулхӳн,
хӳш чух аҫам витенсен те ашӳнаймастан. Тӳршенеҫҫѣ
вара пӳр-пӳрин ҫумне ачасем.

Уйӳх иртрѣ ҫапла муталанса. Пӳррехинче, еҫе тухас
умӳн, инкӳш Ваҫҫана амӳшӳсем патне хӳнана илсе кайрѣ.
Ирѣке юлчѣс ачасем. Чуна ҫамӳл. Чупса кӳна ҫӳре, никам
та сивѣ куҫпа пӳхмасть. Пӳртре никам та ҫук, пуш-пушах.
Хуҫаланаҫҫѣ унта икѣ пӳчӳк этем. Вӳри яшка сыпманни
хаҫан! Вучахра кӳвайт ҫунать. Лӳркке кӳрпе шӳрпине.
Тата, ах, тутлӳ-ҫке, пӳчӳк хуран пӳтти!

Тӳтӳшах пӳхаҫҫѣ уй урлӳ выртакан ҫул ҫине. Ак, та-
маша! Мӳне пӳлтерет ку? Ваҫҫа килет! Пӳчченех. Хирѣс
чупрѣс вӳркӳнса. Ытамне хупрѣ пиччӳшӳ хӳйӳн икѣ
таванне.

— Мӳншӳн пӳччен?

— Инке аҫта? — тӳпчеҫҫѣ икѣ пӳчӳк чӳкеҫ.

— Ан та ыйтӳр. Анман хӳрарӳм пулчѣ. Пурӳнасшӳн
мар вӳл пирӳнпе. Юлчѣ уйрӳлса, — анлантарать Ваҫҫа
хурлӳхлӳ сассипе.

Ним калама пӳлмерѣс Хветуҫпа Куля. Шеллеҫҫѣ аҫна.
Пиччӳш телейшӳн тем тӳрлӳ асап та тӳсме хатӳр вӳсем.

«Инке» тесен акӳ мӳншӳн ӳнтӳ пӳчӳк Куля шартах
сикрѣ.

— Хветуҫ аппа, пурӳнма каллах кӳлете куҫӳпӳр-и
ӳнтӳ? Халӳ хӳлле. Сивве мӳнле тӳсӳпӳр?

— Ан хӳра, — йӳпатать аҫна Хветуҫ. — Ку леш инки
мар, урӳххи. Тен, вӳл ырӳ кӳмӳллӳ пулӳ, пире тивмӳ.

Утать кӳвентепе витресем йӳтнӳ Куля аппӳш хыҫҫӳн.
ҫамрӳк пуҫӳнче пыҫӳк, анланма хӳн шухӳшсем явӳнаҫҫѣ.
Хӳл мучи сӳмса вӳҫне чӳпӳтни те ним мар. Ури ырат-
нине те тӳсет.

Енер чӳнах та Ваҫҫа пиччӳшӳ ҫуна кӳлсе ҫӳлти урампа
мал еннелле чуптарчѣ, машинӳпа вӳл анатри урампа кай-
нӳччѣ. Эппин, паян урӳх инкепе килет.

Тӳрӳс. Ваҫҫа пулас арӳмне килӳнчен кӳларнӳ. Ав, ас-
лӳ хирте лав курӳнать. Юртать ҫул хыттине туйса ҫӳрен
лаша. Ури айӳн юр чӳмаккисем сирпӳнеҫҫѣ. Улам сарнӳ
ҫуна ҫинче иккӳн: пӳри — хӳрарӳм. ҫап-ҫамрӳкскер вӳл.
Уйӳх питлӳ. Пуҫ тарӳх ҫӳҫеллӳ пыҫӳк хура шаль тутри
пӳркӳннӳ. Тутри ҫинче — юр пӳрчисем. Пӳхма илемлӳ.
Тепри — вӳйпитти йӳкӳт. Кӳтраскер. ҫӳҫ пӳйӳркисем ҫӳ-
лӳк айӳнчен тухса ҫамка ҫинче алка евӳр унӳкӳланнӳ. Ку-

çе кән-кавак, шап утмал турат çеçки. Янахё шёвёр. Ваçça ку. Хветуспа Кулян пиччешё.

Темёншён-çке, хайсем чёнмесёр кичеммён ларса пыраççё. Сәмах енчөкё пушанса юлнине ёненме çук. Вёсем пёрле чёлхе вёсне якатса пёр хутчен те шурәмпуçне кётсе илмен, çур çёр çитнине систерсе автансем аватнине те пёрле итлемен. Сахал курнәçнә. Паллашни те нумаях пулмасть. Кёркунне Ваçça колхоз хушнине хәмла тымарё туянма пынәччё. Шап çаван чухне, халё лав çинче юнашар ларса пыракан хёрпе—Униççене—тёл пулнәччё. Куça-куçан пәхкаларёç те пёр-пёрне килёштерсе пәрахрёç. Сәмах татрёç çаван чухнех. Емёт ума çитрё. Ваçça çенё пурнәç пуçлама Униççене лартса каять тәван ялне, килне. Апла пулсан, путех, сәмах енчөкё салтанман та пулё.

Чупать лаша. Хуçi ана хушаран чәпәрккипе хәмсар-каласа илет.

Ту хёррине çитсен, айләмра виççён мөкёлтетни курәнчө. Çуран сын утти темён чул малалла пулин те ерипен үсөнөт. Часах вёсене лав хуса та çитрё. Камсем-ши? Тинкерсе пәхать Ваçça. Палламан сынсем. Виçё хёраәм. Виççёшин те пёр сән. Тәвансем ёнтё. Çамрәкраххи кәна майралла тумланнә. Ун сийёнчө кёске пальто.

— Тәпру-у! — чарчө лашине йёкёт. Унтаң сапла каларё хёраәмсене: — Айтәр пирёнпе, аппасем!

Ваттисем самаях ывәннәччө ёнтё утса. Хаваспах килёшрёç. Тав тукаласа çуна пуçнех вырнаçрёç.

— Төпри мёншён тиркет тата? — тет Ваçça.

— Пурте тиенсен, лашу туртаймё, — сәмах хушрё кёске пальто тәхәнни.

— Ан тилмёр, — хута кёчөç кинемейсем. — Вәл сыравçә. Хёллехи уя лайәхрах сәнашән.

— Сыравçә? — хыпанса ўкрё Ваçça. — Тур сырлах! Ку çула çитсе те пёр писателе курман. Кёнекисене вулама юрататәп. Лар-ха, писатель юлташ, сана хамән пёрремёш арәм пирки каласа парам. Сыр-ха ун çинчен.

Сыравçә тени сынна итлеме хавас. Йышәнчө ун сөнөвне хәпәлләсах.

— Шаларах сик, унсәрән таçта суләнчәка ўксе юлән,— асәрхаттарать сыравçә-хёраәма Ваçça.

— Эпё мён. — сәмаххине пуçларё хайхискер, — çулла авлантәм. Ку — Униççе, манән иккёмёш арәм пулать ёнтё. Пёрремёш арәмпа эпир кану çуртөнчө туслашрәмәр. Ма-на колхоз путевка парнеленөччө те, хёл қасах сысна ферминче лайәх ёçленёшөн... Пүлөме ултан вырнаçтарчөç,

Тастан та пьня сыннисем. Вәрмана кайса сүрерёмөр. Апат умён каялла килмелле. Кётёмөр кәна кану сурчён килкартишне, и-их, хәлхана сурать купас сасси. Халәх пухәннә вырәна эфир те пырса тәтәмәр. Пёр мәнтаркка хёр (манән пёрремеш арәм пуласси ёнтё вәл) ах, сьрлах, ташша ислетет савә кала-кала! Авкаланать, тәпәртатать, аллисем сёр сьмәкән хусланассё. Кус илмесёр пәхатәп. Савәнтах килештерсе пәрахрәм. Эх, шухәшлатәп. Шәл арәмләх хёр ку. Хамран кәшт-сүлөрех, платна. Сакән йышши хёрарәм ёсре чәтәмлә пулма кирлө. Фермәра хулә пек синсешки час авәнать, унта ёс йывәр. Авланас та иккён фермәра ёслес. Укши-тенки кёсье тулли илсе таврәнәпәр. Вара сурт-йёр лартас, паллах, кирпечрен. Кермен пек илемлө пулө.

Ырә пуласләх илёртет. Вәл сак хёре качча илсен тин ума ситессён туйәнать.

Тепёр кун тин хёр патне пыма май килчө. Унпа сәмах хушиччен ним те сиеймерём, сьвәраймарәм. Чёрем сиксе тухасла тапать. Каласәвё вара чәннипех те чёре сүмне сар сү хьвтарчө. Илёртүллө кулкалать. Курман эпё унәнни евёр тикёс шәл. Хура кусё хәй сәлтәр.

Кану суртёнге сур минут та тәмәттәм. Хәратәп савнине ытти каччәсем туртса илесрен. Пёр тәхтамасәр вәрләттәм та килө вёстерёттём. Сүләмпа хьпса сунатәп. Пёлетёл, юрату сапла хёмлентерет. Турра шөкёр, урәх каччә-мён пырса явәнмарё хурчәкалла.

Кану вәхәчө хәвәрт иртрө. Киле каятпәр. Эфир унпа пёр енчисем иккен, пёр районтан. Ялсем хушши, каланә пек, сьвәх мар, сирём, сирём пилөк сүхрәм пурах. Урара вәй пур чух, вәл ним те мар. Сук, ун пек эпё нихәсан та, никама та юратман.

Сьравсә тем пәшәрханать, сисёнчөксёр унән иккёмеш арәмё сине пәха-пәха илет. Вәл ним илтмест тейён, пусне пёкнө те тем синчен пит тарәннән шухәшлать.

— Ситрём киле. Выртса-гәма вырән тупаймастәп, — малалла тәсать каласәвне Васса. — Кайрәм хёр ялне, авланас шухәшпа. Вәл пур яхәнне те ямасть, килешмест. Тилмёрсе хәшкәлтәм. Пушә аләпа таврәнтам.

Лав сүл юппине ситрө. Карчәксем пёрин хьссян тепри анчөс.

— Тавтапус!

— Ялан телейлө пул! — ырә сунчөс вёсем лавса. Йәмәкне те анса юлмаллине систерчөс.

— Чим-ха, каласа пётермен, — пълханать йёкёт. — Хаварт калап, эсир кайран майлаштарса сыра.

Лаши лавё сямалланнине туйрё те малалла ёрёхтерчё.

— Тпру-у! — кашкарать Вацца тилхөпине хыттан туртса.

Вильях темерён, сын камалне анланмасть.

— Униссе, анса лаша пусэнчен тытса тар-ха, — хушаты сёне арәмне. — Пусланә сәмаха каласа пётерем ёнтё.

Хирёслемерё Вацсана иккёмёш арәмё. Итлерё. Суна сичнен сиксе анчё те мала иртсе лаши пусне нәхтинчен ярса тытрё. Сүренё тулхарать, пёр выранта тарасхан мар. тушне ыватать.

— Юлашкинчен мён каланаччё-ха эпё? — аса илесшён пулчё Вацца.

— Хёр илсе тавранайманни сичнен, — тет сыравса.

— Э-эхе, сапла, — кулкалать Вацца. — Мур илесшё, хайён хакне үстерет мар-и... Кайран, шарчак, чёнсе хай сыру ячё. Сямал машинапа кайса илтём. Туй хысқан...

— Пёрле фермана ёслеме кайрар-и? — сәмах хушрё сыравса йёкёт каласма тахтаса таннине кура.

— Мён эсё? Сёне сынна түрех кам ёсе ярать? Ик-виç уйах иртсен куç курёччё. Юратна арәма шеллетёп ёнтё. Тавата эрне иртсен хуньямсем патне кайса килес терёмёр тыра вырма тухиччен. Анчах телее сул сичне хёрлё йыта сирё. Арәма каялла илсе тавранаймарәм. Аппашёпе тем пашалтатрёс, пашалтатрёс. Вара тахта чиксе хучёс арәма.

— Каялла пымасть вәл, — тет аппашё.

— Мёншён? — тетёп.

— Мунча пек лапчак пүртүнте мён туса пурәнтәр. Чапсәр хёр мар вәл.

— Иксёмёр те фермара ёсленё пулсан чул сурт лар таттамар-ха.

— Ай-уй, — йынашса ячё аппашё, — ман йәмәкән пилёкне авасхан-и?! Еç тухмё! Эпир айван сынсем мар. Ав хамәр күршё каччи салтакран курма килнё, ситес сул пу сёпех тавранать. Ашшё-амашён вәл пёр ывәл. Сурчё вёсен кантур пек. Чәнах әмсанмаләх пур, чән-чән каччә.

Пус усса киле таврантам юратна арәмсәр. Халё, ав...

— Ситет ёнтё пулесе, лашу тапартатать, тытса чараймастап! — илтөнчё иккёмёш арәмән сасси.

— Юрё, килсе лар, Униссе! — чёнчё Вацца арәмне.

Сыравса, самрак машарпа сывпуллашса, аппашсем

хыссан утрё. Вәл сылтәмалла пәрәнакан сул сине мән лав курәнми пуличченех пәхса тәчә.

Мән кетё-ши Вақсана малашне? Анәслә пулё-ши унән иккәмеш арәмё?

Сак сул сыләкё пәсәк пурнәсән пусламәшә ан пултә-рах. Ара, иккәмеш арәмән те чунё, кәмәлө, чапё пурах.

Яла пырса кечё лав. Сырма урлә кәсрө. Сул кунта тәвалла.

Умра икё ача пырать. Вёсем шыв тултарнә витресем йәтнә. Хысалти, пёчөкки, аран-аран утать. Уксахлать, ури ытла та ыратать пулас. Витрери шывё чүхенсә тәкә-нать, пәт-пәт тумлать юр сине.

Вақса ачасене сийәнчех асәрхарө, Куляна хәрхеннипе чөри хөсөне-хөсөне килчө, анчах вырәнтан тапранма хал ситереймерө. Йәмәкөпе шәллө пурри сүнчен Униқсене киле ситмесөр каласшән марччө вәл.

Унччен те пулмарө, уксахлаканнин ури шуса кайрө те шәкәр-макәр чикеленсе үкрө витри-мөнөпех.

Лаша тәпах чарәнчө. Вақса кусне хупрө пәчәртаса.

— Ай-уй! Ачана мән пулчө?!—кәшкәрса ячө сөхөрленнө сасәпа Униқсө, йәпәр-япәр суна сүнчен сиксе анчө те, лашаран иртсе, ачасем патне чупса ситрө хәвәрт.

Вақса кусне уқса пәхать, тёләннипе шак хытать. Унән иккәмеш арәмё ачашшән ура сине тәратрө Куляна. Тем каласать йөркеллән. Вара пушә витресене илчө те вөстерчө сырманалла.

УПАШКУ КУНАСЛИ ПУЛТАР

Сетел сүнчи телефон шәнкәр-р шәнкәртатрө. Трубкине илсе хәлха патне тытатәп та сас паратәп: «Алло! Кам кирлөччө?» Мана чөнеқсө-мән. «Шәпах эпё, — тетөп. — Астан каласәсә? Хула Советәнчен? Аван. Сывләх суна-тәп!» Тимлән тәнлатәп хампа каласәкан сын сәмахне. «Чәнах-и? Ай-уй... Кәмәлтан килөшетөп».

Телефон трубкине сәмәллән хуратәп. Васкамалла ман, каймалла.

Чи хитре көпеме, йәрәм-йәрәмлине, кәларатәп. Тулта хөлле пулин те, урана туфли тәхәнас. Эпё депутат-сөке, ятлә сын хулара, мана ләпәш-ләпәш сүреме юрамасть. Ах, мәнле ёс хушрөс! Тақта та ситнө эпё депутат ёсөпе, анчах кунашкаллине пөрремөш хут төл пулатәп. ЗАГСә пынә мәшәрсене хула Совечөн ёстәвкомё ячөпе салам-

лама каймалла манан. Уявне «Электрик» клубён пысак залёнче иртерещё.

Тёлёмелле кун капанса килчө паян. Каç күлём ахаль те туя каймаллаччө-ха. Темиçе сул каялла çак хваттерте пёрле пуранны Лидия Петровна аслă ывăльне — Вовине — авлантарать. Сөнө хваттерё аякра пирки пачах сўрейместпёр пёр-пёрин патне. Халё те, ав, туя пыма йыхрав хутне сырупа ярса панă. Питё тусла пуранаттамарске. Хуйхи-суйхине те пёрле тўссэ иртернө. Икё ывăл ўстерчө пөччен. Упăшки, вәрçаран аманса тавранныскер, сөре ир кечө. Мөн каласси пур, йывар пуранăç тўсрөç ашшөсөр. Сапах та, сын амсанмалла сапайла ачасем ситөнчөç. Техникуман вөрөнсе тухсан, Вова комсомол путевкипе Қолымана ёçлеме кайрө. Қанма килнө те халь, авлансах каять имөш.

Тухрăм килтен. Пыратăп урампа. Кăмăл сөкленүллө. Лапка-лапка юр савать. Вăл ним те мар, чармантармасть. Клубё сывăхрах. Ваштах ситрём.

Кино курма час-часах сўретпёр ку клуба. Тур сырлах! Паян ана палласа та илеймөн. Сап-сутă! Ильич лампочкисем куça йамăхтармалла ялтараççө. Аста ан пăх, чечек! Хёл кунёнче мөнле сав териех хитре чечек тупнăши?! Сөпөç музыка лăпкать чуна. Таçта вөссе каяс килет. Самраксем мөн чухлө пуханны тата! Вөркөшөççө кăна. Çакан пек самантра астан төк таран. Унталла, кунталла иртеççө. Чўрече умөсенче яш каччăсем, пикесем ушкăнăн-ушкăнăн тараççө. Пурте хавасла. Хөрсен кулли йөс шăнкăрав сасси пек илтөнет. Каччисем те маттур, кичеммөн мөскөнленсе таракан сук, пөри шўтлет, ытгисем каçса кайсах кулаççө. Хавас чух тута хупанмасть.

Сўлти хута хăпаратăп. Çаврака сөтел хушшинче темиçен лараççө. ЗАГСра ёçлекенсем. Вөсем сөнө сынсене йышăнаççө. Эпө те хампа паллаштаратăп. Йăла-йөркесем пуçланиччен кăшт кётмелле. Санатăп, сўретөп.

Хөрсене, пулас кинсене, уйрăм пўлөме асатаççө, тирпейленме. Миçен вөсем! Хөр вөт-ха вөсем халө, анчах кунтан сыранса тухаççө. Мөн шухăшлаççө-ши вөсем çак самантра? Елөк, паллах, хөр куçсул юхтарнă. Халө ун пек пулма пултараймасть, хөрпе каччă юратса пөрлешөççө-çке. Хөрсен пўлөмне көрөтөп. Пăхатăп пөрне, теприне. Нихăшин сăнө те салху мар. Сапла кирлө те. Ав, пөр чиперки пысак төкөр умөнче хай пөвө тарăх пăхать кăна. Ай-яй, йарас пўллөскер. Төкөрте пирөн куçсем йăлт! Төл пулчөç. Алтар куç... Анчах та вăл куçне хăварт тартрө.

Именет. Чёрем теме сиссе кәрт! кәрт! тапса илчә. Чим, чим, ара ку палланә хёр-ске. Тупата, җапла. Ячә унән Венера. Вәлах, пысак куҗләскер. Кама качча каять-ши вәл? Лешне, Атәл йүппин патшинех-ши? Кәсәклансә кайрәм. Тен, ыйтас? Мён эпә? Ха, пуҗа айванла шухәш пырса кәчә. Сирәл! Җакнашкал самантра төпчесе тәни ытла та сём-сёрле пулөччә. Венера хай те инкекрен хәтәлас шутлән, икә хёр хыҗне кайса тәчә. Чәрмантармәп. Кирек мёнле пулсан та, пурнаҗа уләштарса, тепер җулпа яма халә кая юлна.

Эпә хёрсен пүлёмәнчен тухрәм. Мана, ав, шыраҗсә темён. Саламлама килнисем татах та пур. Пире клубән пысак залне асатаҗсә. У-ух! Кунта халәх мён чухлә! Качча каякансемпе авланакансен хурәнташәсем, тус-тантәшәсем пулө, ахәртнех. Эпир сцена җине хәпаратпәр. Вәрәм сәтел җине хёрлө хәмач сарнә. Шухәшласан, темле, ытла та чаплә самант җитнине туютән.

ЗАГСра ёҗлекенсем кәреймерәҗ-ха. Вёсен, чәннипех, ёҗ нумай. Җөнә җынсен докуменчәсене майлаштармалла. Эпир те вәхәтләха чаршав хыҗне кёрсе сак җине лартәмәр. Пурте каласаҗсә. Эпә тәнламастәп. Пуҗәмран Венера тухмасть. Шухәшәм мана темиҗе җул каялла кайса ывәтрә.

* * *

Чи малтан эпә Венерәпа мар, унән аппәшәпе — Ритәпа — паллашнә. Ун чухне каҗхи университетра вёренет-тёмөр. Рита юнашар ларчә те тек хәпмарә ман җумран. Куншән төлөнместөп. Җамрәксем хам пата туртәннине кирек аҗта та туйса тәнә эпә. Халә те-ха пёр хваттерте пурәнакан шофер йәмәкәпе туслә пурәнәтпәр. Инкәшә җакәншән кевёҗнипе типсех ларчә. Хушәран түсейменнипе йөплесе те пәхәть: «Тупәннә тантәшсем... Пәшәлтатса тәни киләшмест сире». Эпир хыпмастпәр вәл шәл хәйранишән. Вуланә кенекесем пирки вёҗә-хёррисёр каләҗәтпәр.

Венера аппәшә Ритәпа та эпир җав тери җывәхланнәччә. Чәнах, иксёмөрән җулсем хушши самаях. Сахалтан та эпә унтан вун-вуник җул асләрах. Апла пулин те, пёр-пёринсёр кинона, театра кайман. Куләш! Савнә каччипе төл пулма кайнә чух та асататтәм ана.

Теплерен Рита патне килне кәме тиврә. «Ман йәмәк Венера, паллашәр», — терә Рита, аләк уҗса кёртнә хёр-ача җине кәтартса. Җав кун вёсен амәшне те, ашшәне те

куртам. Килешрѣс пурте. Иртнѣ сул сѣс Шупашкара килнѣ-мѣн. Ашшѣне завода ѣслеме янѣ. Илтнѣ аста инженер тенине. Хваттерѣ вѣсен чѣн-чѣн керменех. Пысѣк. Кѣрсѣ тѣрсан темиѣе алак куран. Хѣрсен хѣйсен, ваттисен хѣйсен пѣлѣмѣсем. Ку сѣс-и! Венера вѣтам шукулсѣр пушне художество шукулне сѣурет. Килте ѣслеме ятарласа кѣтес парнеленѣ. Хѣтлѣ та вара кунта. Пѣлѣм стенисене тѣрлѣрен картинѣсем илемлетеѣсѣ. Акѣ вырѣссен паллѣ художникѣ Шишкин картини: хыр вѣрманѣнче упасем выляѣсѣ. Брюлловѣн чуна хумхантаракан «Помпейѣн юлашки кунѣ» картини те пур... Урам енчи стена сѣмѣнче, икѣ чѣурече хушшинче, Венера хѣй ѣкернѣ ѣкерчѣксем. Уйрѣмах портретсем йѣрлеме юратать пулас. Речѣпех вѣсем, куѣран шѣтарасла пѣхаѣсѣ.

Кѣйран эпѣ ку пѣлѣмре Венерѣпа пѣр класра вѣренекенсене те пайтах курнѣ. Чылайѣшѣн сѣн-пичѣ хут сѣнчи портретпа пѣрешкеллине асѣрхарѣм.

Мѣйѣпен Венера пѣлѣмѣ пирѣншѣн те кану пѣлѣмѣ пулса тѣчѣ. Пѣр пѣрнери пѣрлѣхен пек пурѣнаттамѣр туслѣ та мирлѣ. Мѣн сѣнчен кѣна калаѣсмаѣтамѣр-ши! Тапѣр чух Венера концерт паратчѣ. Йѣурѣк хѣрача вѣл, лара-тѣра пѣлмест. Пианино умне вырнаѣссан, пѣурнисем вѣй выляѣсѣ вара. Уссе сѣтсен кам пулѣ-ши ку хѣрача? Музыкант е художник? Тен, артистка сулѣ кѣтет ѣна? Мѣнлерех вѣл сѣвѣ вулатъ! Тѣратъ вара каѣрларах, пушне кѣялла ывѣтарах... Кашни сѣмахе чѣрене тивет. Сѣук, Венера, пѣхса ытарайми чипер хѣрача мар. Чѣнах ѣнтѣ, куѣсѣ пысѣк. Темшѣн вѣл тѣссѣрттерех сѣн-сѣпатне илем памаѣсть. Сѣмси каѣр. Сѣѣсѣ улам тѣслѣ, ярт! тѣсѣлса тѣратъ аялалла. Анчах ѣпах та ун сѣне куѣ илмесѣр пѣхас килет. Анланаймаѣтап, мѣн-ши Венерѣра «кил кунта, кил» тесе кѣчѣк туртаканни? Тен, вѣл ѣлѣмхи, пуласси? Халѣ вѣл пурѣ те саккѣрмѣш класра сѣс вѣренет. Вѣхѣт иртѣ, сѣтѣнѣ тѣнчере сѣук чипер пике.

Икѣ хѣл иртрѣ сѣапла. Унта каллех сѣуркунине сѣитрѣ. Йор ирѣлчѣ. Сѣр пичѣ те ѣнтѣ ем-ешѣл. Пѣурте кѣрес килмест. Пуринчен ытла Атѣл илѣртет. Леш енѣ вара сѣр сѣнчи чи канлѣ сѣтмах. Хулара унта каѣман сѣын сѣук-тѣр.

Венера та Таня тантѣшѣпе Атѣл леш енне каѣнѣ. Йѣпѣртлѣах сѣс, кѣшт канма. Ара вѣсен сѣаплах экзаменсем пулчѣс-ѣке, вѣтам шукултан вѣренсе тухаѣсѣ. Аггес-тата лармалли паллѣсем аван. Чѣрмантараканни пѣр кѣлтѣк пур. Темиѣе сул кѣялла географипе вѣренсе пѣтерсен тытнѣ экзамен палли тантѣшсен иккѣшин те «виѣс-

сё» сёс. Аттестата варалать ку. Сёнёрен экзамен тытас-шан. Саванпа та вёсем географи учебникё илнё, кашт-кашт пәхса тухкалама.

Мён пулнә Венерәна Атәл леш енче? Тавәрәнсан вәл хәй пүлёмәнчи диван сине вытрё те тәмарё вицё кунчен. Чир-чёр тытса хутлатман-и? Пёсертсе пәрахман, сәмки сип-сивех. Кусё шыв тумламё пек сәп-сүтә. Пурте пәшәрханатпәр. Аша хөлхем ямасть, выртать маччаналла пәхса. Питрен улшәнчё. Хәй патне кёнине юратмасть. Аләка хупса тәратпәр.

Эпир те Ритәпа кақхи университет пётертёмёр. Экзаменсем иртрёс. Пушантәмәр пачах. Тавәрәнтәмәр. Венера килте сук, шула экзамен тытма кайнә, имёш. Кётёмёр ун пүлёмне. Түрех асәрхарәмәр: сётел сине — сёнё портрет. Вәрәм сүслё, сухаллә вәй-питти арсын. Чап-чакәр кусё пирён сине ашшән-ашшән пәхатъ. Темшён вәл сәрпа сәрласа кусне сёс тёс панә. Кама аса илтерессё сәк чакәр кусем? Курасоа курнә-ха. Ваштах аса илейместёп. Портретне алла илетёп. Ун айёнче тепёр үкерчёк. Каллех сәв сын. Пётём пёвёпе тәрать. Сийёнче ун шәлавар сине кәларса янә лучәрканнә кёпе. Уринче резина атә, кунчи сурәк. Аллинче хулә. Пүрнисем юлхав хёрёни евёр кӯпшек. Укерчёк айне сәпла сырнә: «Атәл йүппин патши».

— Кам ку, юмахри паттәр-и? — тет Рита, ассән сывласа. — Аван үкерчёк. Талантсене әнланма хён. Илткеленё, пёр-пёр чаплә произведени пёсерсе кәларнә самантра чун чирёпе чирлессё тенине.

Ман пусәма урахлахах шухаш юхса кёчё. Таләк-таләкёпе тәсәлнә чун асапён сәлтавё, тен, сәк сынра? Курсан эпё апа...

«Эсир апа паллатәр-и?» — тенине илтрём. Палтах саврәнса пәхрәм. Аләкра — Венера. Кусё чән ахах, йәлтәртатать. Сиссе те юлаймарәм, вәл чупса пырса ыталарё мана. Кусёнче мён чухлё тилмёрү.

— Эсир, — терё вәл шанчәклә сәмах илтесшён пулса, — паллатәр-и апа? Кам вәл?

— Ку этем кам иккенне хәвәнтан ытасшәнччё, — терём.

— Эх, пёлсенччё...

Венерән сасси ытла салху тухрё. Кусё сүнчё. Диван сине ларчё пусәрәнчәклә.

— Атәл йүппин патши... — йёкелтесе илчё йәмәкне Рита.

Кулмасар түсеймерёмёр.

— Сире — кулă, мана — куçсуль, — макартатать Венера салхуллан. — Юратрам эпё Атăл йўппин патшине. Акă мён.

Шартах сикрёмёр. Ана, иккен, малтанхи юрату пырса çаннă. Тивёслё-ши çав этем çамрăк пике юратăвне? Юрату суккăр. Юрату пашалу мар, сёпге çисе ярайман. Анăçсар юратушан сахал-и çут тёнчере пуçне çухатакансем. Печчен асапа сентерме хён. Эпир Венерашан ташман-и? Çук, пачах урăхла, чи çывăх тусёсем. Тус туса инкекрен çалма тивёç. Çакна Венера та аван чухлать.

Нумай та вăхат иртмерё, «Атăл йўппин патши» пирки йалтах пелтёмёр Венеран. Халё ёнтё пирён тёллев — унан йерё çине ўкесси.

...Вёсене Атăл леш енне пăрахут илсе ситернё. Хёрсем пёчёк пристаньрен тухсан сыран хёррипе анаталла утнă. Акă йёлме тёмё, вăл Атала пуç тайнан çёре ситиех пёкерёлнё. Йывăç тураттисен сулханёнче ларма селём. Тахăшёсем каннă та курăнать кунта. Лўчёркесе пăрахнă хаçат листисем кассан-кассан вёрекен силпе кăштăртатасё. Çывăхрах сарлака хăма вьртать. Хёрсем хайăртан икё купа купаланă та вёсем çине хăма хунă — сак хатёр. Ниçта сын курăнмасть. Канмалли кун мар, халăх ёсре. Чармантаракан çук, эппин, вула та вула. Сак çине ларса, Венерăпа Тая географи учебникне уснă.

Вуланă-вуланă танташсем, утрав енчен хайсем патнелле кимё ишнине туйман. Сырана икё йёкёт тухнă. Кушакла йапшанса, систермесёр йёлме вулли сўмне пырса тайаннă вёсем. Çапла нумай тăрайан-и? Ши-и! шăхăрассё хайхискерсем.

Венера ядт! пăхса илет сасă илтённё енне. Курать: йывăç сўмёнче — сухаллă сын! Шартах сикет, тепле çатать сұхăрса ямасар. Печчен мар. Юлташёпе. Вăл çара янахла, шакла пуçлă. Чёнесе кётмесёр хёрсем патне пырассё. Те çанласа, те ахальтен сывлаҳ сунассё хайсем: «Салам пикесене!» Сухалли тўрех Венера патне пырать, тепри Тая сўмне ларать. Вёскёнпе-ши, сухалли тўрех тытăнать аллисене сулкаласа савă вулама:

Çурхи каç таврана
Ырă сёмёрт шърши сарăлсан,
Студентсем сырана
Уçалма алла-аллан тухсан,
Юрăсем, ташăсем,
Çамрăксен сассисем,

Атӑл урӑӑ каҫса,
Яиратаҫ йӑӑмри вӑрман...

Шакла пуҫли ҫиме ыйтать хӗрсенчен:

— Хырӑм выҫӑ, хӑналар-ха мӗнпе те пулин.

— Пирӗн чӑмӑрла паранкӑ ҫеҫ, — сӑмах хушать Тания, хутпа чӗркенӗ ҫӑрулмие вӗсен умне хурса.

— Ҫӑрулминчен йӗпхӗрмен. Пулсан халӗ куян ҫурине те ҫӑтса яма хатӗр, — ҫапла пулчӗ лешӗн сӑмахӗ. Сӗнесе кӗтмест, сурчӑкне ҫӑта-ҫӑта тытӑнать паранкӑ хупине шуратма.

Пӑхаҫҫӗ хӗрсем йыхӑрмасӑр килнӗ ҫынсем ҫине. Сӑнаҫҫӗ. Иккӗшне икӗ майӑӑ шухӑш ҫавӑрать.

ТАНЯ: «Сӑнӗ пичӗсем, тумӗсем ытла иленкесӗр. Тем тесен те вӑрӑ-хурахсем. Тӗрмерен вӗҫерӗннӗ пуль-и? Шанчӑксӑр этемсем. Хур тӑвӗҫ. Инкек-синкек тухӗ. Хӑтӑлас тесен, хӑвӑртрах тармалла».

ВЕНЕРА: «Институтра вӗренекек студентсем. Ҫумӑмри — поэт мар-ши? Сӑваҫсем ялан хӑйне евӗрлӗ ҫӑресҫӗ. Тен, вӑл пианист. Пӑрнисем епле вӑрӑм, илемлӗ, кӑпӑшка, ачаш. Сухалӗ? Мӗнех вара, пушшех сӑн парать ӑна».

Унччен те пулмасть, Тания сиксе тӑрать те тӑвалла тӗпӗртеттерет тиха евӗр.

— Атя, Венера! — кашкӑрать чупнӑ май.

Венера иккӗленсе тӑрать. Ун юлма та кӑмӑлӗ пур, анчах ютсемпе ларни килӗшмест хӗрупраҫа. Ирӗксӗрех кӗтмелле юлташне. Тӑрса лӗпӗстетет.

Йӗкӗтсем хӗрсен-шухӑшне тавҫӑрчӗҫ. Кашкӑраҫҫӗ:

— Хӗрсем, чарӑнӑр!

— Пурпӗрех хуса ҫитетпӗр!

Таньян чӑнласах сехри хӑпӑть. Йӗкӗтсен сасси — аҫаҫиҫӗм. Хӑратать. Пристань инҫе, такӑнса ӑкесле чупсан та ҫул ӑсӗнмест.

Кайсан-кайсан, Тания ҫавӑрӑнса пӑхӑть. Мӗн курчӗ вӑл! Сухалли Венерӑна хуса ҫитнӗ. Юрать-ха, тепри вӑрӑнтан тапранман. «Пӗтереҫҫӗ... Пристаньре милиционер-тупса илсе килес. Тантӑш хӗре вӑрӑ-хурахсенчен ҫӑлмалла. Ун аллинче сехет...» — шухӑшлатъ Тания.

— Ма пӑрахса хӑваран? — тет сухалли Венерӑна. — Ман сухалтан хӑрарӑн. Ҫапла-и?

— Ахӑ, — тет Венера. — Хӗрсене хӑратнине пӗле тӑр-качах, мӗншӗн ӑстертӗн?

— Асаттесен ашӗсен ҫамрӑклӑхне сума суса. Вӗсем нихӑҫан та сухалӗсене кастарман. Итле-ха, санран пӗр сӑмах ыйтасшӑн. Пӗл, эпӗ тӗрӗссине ҫеҫ илтме хӑнӑхнӑ.

- Суйсан?
- Каҗармастай. Таваратай.
- Хәнетән-и?

Сухалли чәнмест, хәр сине шатарасла пәхатъ.

— Эсә ытлашширех павран иккен.

— Хәюллә хәр-сәкә эсә! — тет сухалли, куҗне хәссе. —

Мана сан пеккисем киләшәсә. Итле, әпә сана юратса пәрахрәм.

Венера карт туртса кәларать аллине каччә ывәсинчен. Кайма пикенет. Йәккәчә тытса чарать татах:

— Әх, пәлесчә сан әпә камне. шит ыйрәлмәттән.

— Кам вара эсә аплах? — ыйтать Венера.

Сухалли кулса ярать, унтан сапла паклаттарса хурать:

— Атәл йўппин патши.

Венерәна питә кулашла пек туйәнать. Вәл каҗса кайсах кулатъ. Шикленмест унран нимән чухлә те. Хәрама мар, унпа таҗта кайма хатәр. Тен, каятчә те, анчах туран Тәня милиционерпа килнине курать. Атәл йўппин патши те асәрхамасәр тәман әнтә. Ирәклә кунтан камән сыхланас килтәр.

— Асту, пирән пәр-пәрне тупмаллах!

Сақ сәмахсене сәс илтсе юлатъ Венера, хәйәнчен самант уйрәлса кайнә сынран. Часах сын юлташәпе кимә сине ларать. Авәснаҗсемән чәмпәлт-чәмпәлт перәнәсә шыва кәсменсем. Таньәпа милиционер та ситәсә сыран хәрне. Мән усси? Ләшсене алапа ярса илсә сук. Аякка ншме әлкәрнә вәсем.

— Ых-х, тарчәс йәксәксем! — тет Тәня. Унтан вәл юпа евәр хытса тәнә тантәшә патне пырать те ыйтать: — Венера, сана тивмерәс-и, күрентермерәс-и вәсем?

Таньәна тарәхнә Венера ним те чәнмест, сасартәк хәлхасәрланчә тейән. Тем пупләсә Таньәпа милиционер. Каласәсин, чунәпе кимә синчи йәкәтсем хушшинче ларакан хәрән ним әс те сук вәсемпе.

Килте те никампа курнәсәс, юмахлас килмен Венерән. Савәнпа та вәл висә таләк ырән синчен анмасть, алтәр куҗәпе маччана сәс тәллет. Пуҗра — Атәл йўппин патши. Шухәш вәсәт, вәсәт. Киләшнәсем киләшсә пырать сывәхән паллашма та әлкәреймен каччә. Умран каймасть пацах. «Унән сенкер куҗә шәп уяр сәнталәкра, хәвел питәнче палкаса ыртан сәлкусә. Тилмәрсе пәхатъ. Мән ыйтать? Пичә хыткан, шәммисем паләраҗсә. Сухаллә шәвәрәнах. Сәмки сарлака. Хәвелпе тәсне сухатнә вәрәм сәҗне

вирелле туранă. Малти пайăркисем ёнсе хыснех ситеççе. Куçхаршисене сеш куран. Тумё мёншён халти-халти? Атăл йўппин патшине сапла килешет те.

Асаплă шухăшсемпе вырăн синчен сиксе тăрать те Венера сётел хушшине ларать. Шурă хут листи сийён тытанать вара выляма каранташ. Вăл вылянă-ташланăсемён юкса тухать чунран пётём тунсах, ун вырăнне тапса тăракан вай кёрет. Ку вай тем тума та ситет.

Укерчёкри Атăл йўппин патши чър-чър пăхма тытансан, пуçанать унпа хёр калаçма: «Хăравçă, тартан. Сана пурпёрех тупатан!»

Çав кун кўлчё те пире Венера. «Пулăшар, — терё вăл. — Атăл йўппин патшипе тёл пулмасан, географипе экзамен парймастан».

Мён таван? Шыва путакан сынна алă памаллах.

«Пўтсёр сын!» — ятлатпър Ритапа куçпа курман сухалă этеме.

Чи малтан эфир Атăл хёррипе сўрерёмёр. Мён чухлё халăх утать. Хёрарамсене асархамастпър, сухалă янах кана кирлё пире.

— Ав, ав, — терё Рита. Куçё тинкернё сёрелле пăхрам. Чăнах сухалă этем-мён. Анчах ватă сын, сўмёнче карчакё.

Тепёр кунне эфир сыран хёрринче кимёсе тара тытса Атăл леш енне касрамър. Вёснё евёр пырать пирён кимё. Мёнле илемлё тавралăх. Пăхса ытарайман. Атăл икё утрав хушшипе сул хывнă. Затона ситнё сёре вăл сенёк пек йўпленет: сўлелле тата аялалла. Шыв сийён катра хумсем йăпартатаççе, сырана пырса ачашшан лапкаççе.

Акă шыв кукарё. Çаканта пурăнать-тър пирён Атăл йўппин патши. Кунта вёсем курнăçнă.

Кимё сямси утрав сыранне тирёнет. Сиксе тухатпър. Вылянаççе куçсем. Таçта ача-пăча сасси илтёнет. Пёр-пёр улах выранта пулă тытаççе пулас. Хăвалăха кёретпёр. Кашкарса янараттарса ячё Рита:

— Робинзон! Аçта эсё? Тух хăвартрах!

Сасартăк ума тухсан, вара мён? Тытса каятпър-и? Асту. Хăварё ура тупанне катартса. Айвансем эфир. Юрать-ха утравё калăпсар саралса виртмасть, сапах та витёр пăхса та курăнмасть. Эппин, сўремелле. Куматпър урла-пирлё. Утма кансёр хайър синче. Сарлака сулçалла хупах тёмёсем ашкарăççе. Вёсенчен ура чълханать. Пит-куса та сапса илесçе хăва турачёмем. Усси пулас пек тўсрёмёр.

Рита тарăхатъ:

— Ситѣ. Тупайман ёсѣ пѣтнѣ. Географипе кутемѣн экзамен тытнă Венера.

Хамăн та ашчик тулнă. Ятлатăп. Чăнах юнсăркка хёр екки хыссăн суретпѣр. Ытлашши ирѣке кайнă хёр, ашшĕ-амăш нăхтинчен вѣсерѣннѣ. Юрамасть унашкал.

Тавăрăнтăмăр. Венера пире асăрхамасть те. Тѣкѣр умѣнче куç хăрпăкне хуратса тарать. Сийѣнче чечеклѣ шурă кѣпе. Уринче пăта пек шевѣр те синсе келеллѣ туфли. Сăрланса пѣтсен, пирѣн сине шелленѣн пăхса илчѣ.

— Тупрăр-и? — тет тутине елпешкелентерсе. Савантах ихѣлтетсе илчѣ. Пачах улшăннă хёр.

Каярахпа акă мѣн пѣлтѣмѣр: Венера Атăл йўппин патшипе ёнерех курнăснă. Географипе экзамен тытман. Ат-тестатра пѣр «виççѣ» салипех юлатъ. Халѣ вăл тѣл пулма каять каччипе.

Татах тарăхрăмăр.

— Кам вăл? — туллашатъ Рита.

— Сын, — тет Венера сăмăлтгайла. — Пѣр-пѣрне вилесле юрататпăр. Чи кирли сакă. Тен, а̀на качча та кайăп. Сѣркаç пăчăртаса чуп турѣ.

Тамаша! Эпир пăшăрханса ўкрѣмѣр.

— Мѣнле апла, пѣрре курсах-и? — тетѣп. — Аста, мѣнре ёслет вăл?

— Эсир ватă сын, — тет Венера. — Хальхи сăмрăксем аста, мѣнре ёсленине пăхмаççѣ. Чи кирли пѣр-пѣрне юратнинче! Пурнăса пѣр пек туйнинче.

Тавăрса калама сăмах тупаймарăм. Вăл татах тѣкѣр енне савăрăнса майланма тытăнчѣ. Эпѣ а̀на калпак тăхăннă тесечѣ. Сук, иккен. Сўсне капашкалатса сўлелле хăпартнă. Ара хураччѣ-ске сўсѣ, хăсан пѣветме ёлкѣрнѣ вăл? Шăп чечек сурнă хевелсаврăнăш пуçех, йăмăх сарă. Пуç кăшăлѣ — шурă хăю. Майѣнче — пѣрлѣхен шăрса. Шăпах саран синчи хезел шевлипе темиçе тѣслѣн чѣлтѣртетекен чечек. Паллах, капла сарă пыл хурчĕсем сырăнаççѣ, тупăнаççѣ пиçнѣ-пиçмен сырлашăн пурак сакса тухакансем те.

Ытлашши вѣлтѣркке хёр. Хайне хай ытараймасть. Ав епле авкаланать, хуçкаланать, юрлакалатъ: ля-ля-ля! Унтан варт-варт утрѣ алăк патнелле.

— Сыв пулăр, пур пулăр! Эпѣ кайрăм. Телей сунăр! — тет вăл, ал сулса.

— Асту, чипер сўренѣ пултăр!

Те илтрѣ Венера аппăшѣ сали асăрхаттарса каланине, те сук. Эпир алкумѣнче унăн пушмак келли сăмăл-

лән шак-шак шакәртатнине кәна илтсе юлтәмәр. Вәсет хәр пирән.

«Ҙақан пек айван вәхәтра йәнәшәтә те хәр», — тетәп.

Ритән темшән пичә улшәнчә. Туятәп, пәшәрханәтә. Тәлли-паллисәр япаласене пәр ыраңтан тепәр сәре кусар-калатә. Халатне тәхәнәтә, хыватә, кәпе тәхәнәтә.

— Ан вәселен-ха, — тетәп.

— Атя, каяр, — чәнет вәл мана.

Аста йыхәрнине сисетәп.

— Йәрлени күрентерет, сын тивәснә үкерет, — әнлан-таратәп.

— Питех кирлә пулө вәсен хысқан сулланса сүреме.

Улталаймән. Туятпәр, тәллев иксәмәрән те пәрре: Венерәпа Атәл йүппин патшине курасси. Ятарласа шыранә самантра нихәсан та куҘ тәлне тухмасть сын. Курасса куртам, тепәр икә кунсем иртсен, пәч тәр қантәрла; Атәл хәрринчи каферен апат сисе тухсан. Вәсене хирәсех пултәм. Юлхавлән утассә кәллән-каллән пулкаласа, алла-аллән тытәннә та. Малтан Венерәп йәл-йәл куллине кәня асарханәччә, ним те калаймән, телейлә хәр, унтан каччи сине үкрә куҘ. Пәхрәм та, савантах чуна сисәм яр! сүрсә пәрахрә. Тепле карләка тытма әлкәртәм, унсәрән кайса үкеттәмех. Палланә сын! Вәл пирән хәтасемпе пәр хваттерте пурәнәтә. Ячә ун — Алексей. Вәтәр урлә қаснаскер. Сук, хәй ятне тивәслә мар вәл. Пултәрах «Атәл йүппин патши». Сүснә-пуснә мәншән араслантарнә? Апәрша этемә. Чухламалла: сухалпа витәнсен сын палламасть самантрах. Питанәтә, әппин. Сәлтавә пур. Килте унән арәмә, ачи пур.

Чарәнмарәс. Иртсе кайрәс. Венера куҘне мәлт-мәлт хупкалатә, хәскелет: «Кур, мәнле әмәртқайәк вәл», — терә пулө. «Сумәнти этем пирки йәлтах пәлсен ыртса мақарән...» — тетәп әшәмра Венерәна.

Ыраңа ситрәм. Аш вәрканипе әс патне алә пымасть. Мән тумалла әнтә? Сынна чәннине калама питә йывәр. Қаялла тапса та пәхатәп. Ман мән әс пур? Хәйсем пәсернә шүрпене хәйсемех ләркеччә. Анчах чәре канәс памәсть, шухаш пәрқәчлатә. Венерәна шел. Вәл сур әшшипе сәскеләннә чечек. Сәлмалла әна инкежран. Қам пәлмест: пәр үсәми тантәшсәм пәрлешсән сәс пурәнәс калама сук шеп, тата вәсен чунәсем сәл шывә пек таса пулсан, хәрү юрату әмәре пыратә.

Кун кулланчә аран-аран. Қаласма Ритәна пахчанә чәнтәм телефон тәрәх. Венерәна әса күртесси пирки вә-

рахчен сүтсе яврәмәр. Ыраттарать пулин те төрөссине каламалла. Ытах итлемесен ваттисене пөлтерес. Вөсем җаварләхлама тивеҗ.

Килте Венерәна хәйен лүлөмөнче тупрамәр. Юрлаюрлах төмле үкерчөксем тавать. Пөрре пәхсах паллә, чунра ун сар су.

— Мөнле сывләхсем сирён, юратна аппасем? — тет хуҗкаланса. — Саванәҗ ләпкәть-и, хуйхә кашлатъ-и?

— Пире тивмө-ха, — пәч татса хучә Рита. — Сан чунна вәт часах шөкә кашлама тытанать.

Эпә диван җине пырса лартәм.

— Ай, хәратәп, аппаҗәм! — тет Венера. Анчах хәрани паллә мар, ихәлтетсе илчә кәна. Унан кулли анаталла җәмәл кәлтәрмач кусса аннанах туйанчә. Җапах та ыйтрә шүтлө-мөнлө:

— Аппаҗәм, ман сән-питөме типөтекен хуйхә капланса килес хәрушләх пур-им?

— Хәв илөртен.

— Витмест сәмахху, — чәрсәрланать Венера, — таврара ан сүре. Ухә йөппине түрә вөҗертсе яма хәнәх.

— Юрә, вөҗертөм, аңчах сөре персе анан. Акә мөн: санан Атәл йөппи патши — авланнаскер.

Венера аппашне пыртан ярса илессе көтрөм. Җук, пуҗне те сөклемерө, кулчә кәна. Сасси вара пачах урәхла: кәлтәрмач йывәррән сәрталла мекеҗленнө пек.

— Хыпару хәлха җунаттине үпре җыртна чухлө те йөп-лемест, — тет.

Кулма чарәнчә хөр.

— Венера, унан ача та пур, — сәмах хушрам.

— Сирөnten малтан пөлнө. Эпир пөр-пөрне юрататпәр. Юрату умөнче пурте шывра сахәр ирөлнө пек ирөлеҗсә. Сахал-и, нумай-и вәхәт иртө, эпир җырататпәр.

— Енчен ачи ашшөн ют юратавне, илемсөр теттене пөнен, ашкәрса ларан вөлтөрөн әшне ывәтсан? Вара мөн тавән?

Илтмест ман сәмаха, хәлхасәрланчә Венера.

— Арәмө килсе намәс кәтартсан? Эпө вара килтөн тухса таратәп, — тет Рита.

Шывра хәй сәнне курнанах төрөс килсе тухрө Рита калани.

Эрне е эрне сурә иртрө...

Хваттерте эпир виҗсөмөрөх. Рита, Венера тата эпө. Ваттисем кинона тухса кәйрөҗ. Кантәксем уҗа. Хөвел анәҗа

сывхарать. Пүлөмө сұлхан сывләш хәпарать йывәссен ешәл сұлсәллә турачәсем силпе вәркәшнә май. Венера чәпар ләпәшех, пүлөмрен пүлөмә сүрет вәлкәшсе. Аста пустарәнни пәллә. Ана такәш кәтесре Атәл йүппин патши кәтет, имеш. Ав, тәкәр умәнче чарәнчә-ха, хәлхине кәленче шәрсәллә алка тәхәнтарасшән муталанать. Шәп сәк вәхәтра аләкра уйәх пек сәп-сәврака питлә хәрарәм курәнчә. Шартах сикрәм. Сив чир тытнән чәтретет. Ара, пәлланәскер-сәке, Алексей арәмә. Мән пулә-ши? Чәнессе кәтмерә хәрарәм, малалла иртрә. Пәлләштарчә, хәй Венерә-ча кусран вәсәртмәст, упәшкине йөрленә чух курнә-тәрәна. Рита сәнә катанпир, Венерән сәв-сәвах. Анчах та пире пурсәмәра та курәнман аләсем юпа сүмне пәйвпа сыхрәс, йәшәлтатса илме вәй сук. Унччен те пулмарә, Венера пуәне қазәртрә те парәнмәссән сәмса тәрәх пәхса каларә:

— Мән тәсшәнчә эсир? Ман васкамалла.

Ашәмра ятласа илтәм әна, тәрәсчә тәк, әх, түрккәс чәлхе.

Алексей арәмә туллашмарә, ләпкә сәсәпа сәмахне пусларә: «Ятлама, сүсна-пусна тытса ләскама килмен әпә. Хамән та хәр пур, тәххәра ситрә. Анчах та акә мән: шәл сәна, чиперккә. Илемлә туйәмусене ахалех вәсәтерен силпе. Чуну пушанса юлсан нимле те әрешлеймән сәнәрен. Упәшкапа әпир вунә сұл пурәнәтпәр. Вәл пур кашни суркуннәх сәпла пәрер хәр юраттарать хәйне. Темән сәв, шанмастәп, әсә те юлашки пулмән».

Венера хирәсәмәст. Тәлт-тәлт! утса тухса кәйрә килтән. Уттинчә ни пәшәрханни, ни күрәнни сисәнмерә.

Алексей арәмә типпә тәрса юлнә пулә пек сәтрә, сәтрә те сывләш, те куссульне... Питлешмерә тек. «Сывә пуләр!» — тәнинә те илтмерәмәр. Мәнле кәрсе тәнә, сәвән пекех хәвәрт сүхәлчә кусран. Рита әсатма та тухмарә әна.

Сәк пәтәрмахсәм хысән ман нумайләха сұлсүреве тухса кайма тиврә. Қаялла кәркуннә тин тавәрәнәтәм. Сүрусем тем чухлә килсе вьртнә. Пәри, ав, Ритәрән. Васқаса усәтәп конвертнә. Вулатәп. Ак тамаша, сәнә хыпар. Рита качча тухнә. Ман сәв самантрах вәсә ситәс килчә вәсем патнә. Қаләхах. Мәшәрсем пурәнма урәх хулана кусса кәйнә-мән. Шәл. Чи лайәх тус сүхәлчә. Вулатәп малалла. Хәнәнә чәнәт. Мәнәх, ситәп те. Йәмәкә пирки ним те шарламан.

— Есә варәннә күнсәм сисәнмәсәр иртрәс. Мисә уйәх хыса юлчә-ши? Шутлатәп. Сәпла, сәкәр уйәх! Тусәм пәрах-

са кайна килте эпё ҫак тапхӑрта вуҫех пулман. Кӑмӑл туртмарё. Венера пирки ним те пӑлместӑп. Паян вӑл, ав, ҫыранать. Кампа? Ҫав «Атӑл йӑппи патшипех-ши?» Мӑнле-ха саламлап вӑсене? Ячӑшӑн кӑна чӑлхе ҫавӑранмасть. Хӑнахман.

Тупсӑмӑ тупӑнмарё. Шухӑша татрӑҫ. Пире пухӑнма чӑнеҫҫӑ.

* * *

Чаршав хыҫӑнчен тухрам эпӑ те ҫынсемпе пӑрле. Сӑтел хушшине ырнаҫса ларма ёлкӑртӑмӑр кӑна, хавасла, чуна ҫӑклентерекен музыка янраса кайрӑ. Пӑр вӑхӑтрах, ҫӑлте, уҫӑ алакра, мӑшӑрсем куранчӑҫ. Хӑрӑ тинӑс хумӑнче ишен акӑш: ҫийӑнче ярт шура кӑпе, пуҫ тӑпекки — лили чечекӑ. Ҫумӑнче — каччи. Вӑл хуп-хура костюмпа. Кӑкӑрӑ ҫеҫ пӑсехелле шуррӑн куранать, ӑна та пулин йӑлтӑркка пӑрчӑллӑ хӑмар галстук ҫурмаран уйӑраты. Алла-аллаӑн тытӑнӑн. та анаҫҫӑ мӑшӑрсем картлашка тӑрӑх. Вӑсен хыҫӑнче — темиҫе ҫын, путех, тус-танташӑсем.

Пӑрре те ахаль чухнехи пек мар. Тем тесен те ку юмах тӑнчи. Ытла чаплӑ уяв. Савӑнатап вӑсен мӑшӑрла хавасла ҫеҫӑ пуранӑҫ пусланӑнӑшӑн.

Ҫыварасҫӑ... Сцена ҫине хӑпараҫҫӑ майӑпен. Тинкерсе пӑхатап: паланӑ сӑнсем, тен... Ҫук. Акӑ пикепе каччӑ сӑтел умӑнче. ЗАГСра ёҫлекӑнсем хӑйсен ёҫне тытӑнчӑҫ. Мӑшӑрсем вара пӑр-пӑрне ёмӑр тӑрӑшӑпӑе шанса, ёненсе, тӑрӑ кӑмӑлпа пуранма тупа тунине пӑлтерсе чуптаваҫҫӑ. Эпӑ те ҫамраксене хула ёҫтавкомӑ ячӑпӑе саламлатап, ыра пуранӑҫ, телейлӑ кунҫул сунатап. Тав тӑваҫҫӑ хирӑҫ. Куҫпа ӑсататап савӑнса.

Мӑшӑрсем сӑтел умне пӑрин хыҫӑн тепри пырсах тӑчӑҫ. Пӑхса тӑранаймастап, пӑри тепринчен хитре вӑсем. Ҫав хатер ҫурта пӑллӑ хӑрсем, юман кӑрешлӑ каччӑсем ӑста ҫуралса ӑҫнӑ-ши?

Каллех теприсене кӑтсе илетпӑр. Васкамасӑр яра-яра пусаҫҫӑ картлашка хӑмисем ҫине. Мӑнаҫлаӑн анаҫҫӑ.

Залра икӑ айккипе, ретӑн-ретӑн ларакан пукансем хушшинче, кино курна чухнехилле, халах лӑк тулли. Кӑмӑллаӑн шапӑртататы ала ҫупни музыка ҫемми май. Пурне те килеҫеҫҫӑ пулас кусем. Эпӑ те пӑхатап, ним те калаймӑн хурласа: хӑрӑ шеп, ятуллаҫкер. Темшӑн пирӑн куҫсем тӑлме-тӑл тытӑнса тӑчӑҫ. Алтӑр куҫ хӑюллаӑн чӑрлататы. «Ку эпӑ, айӑпсӑр хӑр. Ҫавӑнпа мӑнаҫла...» — тет мана ҫав куҫ. Чим, камчӑ-ха, кам? Эй, мӑн эпӑ?... Ара Венера-иҫ. Кӑтсе тӑна ҫӑртех манӑҫа тухна. Ҫумӑнчи каччи

ҫине пәхма хәйимастәп. Сасартәк лешә — Атәл йўппин патши? Тепәр хут венчете тәрәт-ши пўтсәр... ҫакнашкал вәхәтра вәрах тытәнса тәрәйрән-и? Йәлт! Шуҫрә куҫәм. Сухаллә мар. Кастарнә-ши? Тинкеретәп палласа илесшән. Турра шәкәр! Пачах урәх каччә! Сән пичә ҫаврака ҫә-марта. Йәпхән хура кәтра ҫўс. «Урра!» — кәшкәратәп аш-ра. Сассәм тухасран ҫавара алапа хуплатәп. «Тавтапуҫ сана, Венера. Пирән шанчәка таптаманшән. Упәшку ку-пәҫли пултәр!»

ҫыранәҫсә. Иккеш те илемлә, мурсем. Тупәнма пәл-нә-ҫке.

ЗАГС умәнче еҫә пәтрә. Ентә ман черет. Хула Советән еҫтәвкомә ячәпе саламлатәп хәрүллән. ҫук, кунпа ҫеҫ аш вьиртасть. ҫәнерән Венера аллине ярса тытатәп та ват-тисемле калатәп: «Емөрү сурпан пек вәрәм, хушпу кемәлә пек ҫутә пултәр! Пўрт тулли ача-пәча вылятәр!»

Йәл-йәл кулать Венера. Алләма ачашшәң ләсканә май ҫаплә хуһса хучә:

— Паллашәр ман упәшкапа. Вова.

«Эпир пәрне-пәри тахсанах пәлетпәр», — тенине илте-тәп.

Чәр-р пәхатәп куҫран. Тур ҫырлах! Лидия Петровнән ывәлә пулах кайрә. Темисә ҫул курманипе тўрех тәсмәрт-мен эпә. Чәлхе ҫухалчә, ним калаймастәп.

— Сире туя пырасса кәтетпәр! — терәҫ Венерәпа Вова.

— Пыратәп! Пыратәп!

Иртеҫсә умран. Залран тухаҫсә. Ентә коридорта шам-пански пәкки шаплатни илтәнәт.

Чәрем сиксе тухасла тапаты. Савәнатәп. Юрласа яман-ни кәна. Чаплә туй пулаты паян.

ШУРӘ ТАКСИ

Варсемпе путәксем тәрәх юкса кайрә ҫурхи шыв. Тип-рә ҫәр. Кәҫселәнчә симәс курак. ҫәмәрт ҫеҫке ҫурчә. Пах-чара шәпчәк юрә шәрантараты. Урамра, унта та кунта, кәтраланнә хурән айәнчә, хәрсем лараҫсә тәрә тәрлесе.

Илемлә вәхәт. ҫу пуҫламашә ку.

ҫавән пек кунсенчә, пәринчә, укалча хапхинчен шура такси яла кәчә. Ана тәрәҫсәсем куҫпа асатрәҫ. Кам патне хәна килет-ши? Такси аякка каймарә. Икә чўречеллә кә-тесри ҫурт умәнчә чарәнчә. Авә, сас параты: пи-пи-пик! Куҫран вәҫертмесәр сәнакансем пурте курчәс: машинәрән

арсын тухрѐ. Паллах, ку — шофер. Сийѐнче комбинезон. Вѧл чупсах тепѐр енне кѧсрѐ те васкасах машина алакне усрѐ. Аллине тѧсать. Мѧн тыттаращѐ ѧна? Эхе, ача иккен. Урайне ячѐ ѧна. Ачи пѐр висѐ сулхискер, унтан ытла маррах. Ури сывѧрнѧ ѐнтѐ, тѧнкѧл-тѧнкѧл пускалать.

Машинаран анакан татах пур мѧн-ха — хѧрарѧм. Лѧпѧска сѧслѐ, сѧнсешке. Вѧл сѧхе кѧвак пальтопа. Ним те калаймѧн, ятуллѧскер. Пурѧнѧс вѧхачѐ пит-кушне йѐр сѧпма ѐлкѧреймен.

Хѧнана килекен сѧнна тѧрех чухлан, ун савѧнѧсне тастан туян. Анчах кусем темшѧн хавассѧр, хѧюсѧр Кѧмѧла сѧкленгерме, исмакса, хуҗисем те кѧтсе илмерѐс. Мѧн пулать те мѧн килет, хѧвѧртрах авѧра сикес те ѐсѐ те пѧтет, тенѧн, хѧрасарах калинке шашулккине уҗса, шалалла кѧрсе кайрѐс.

Нумай-и, сахал-и хѧпарчѐ хѧвел тѧпенелле, калинке-керен каялла пѧчченех тухрѐ шофер. Часах кайрѐ те вѧл.

Пурне те курса тѧракан хѧрсем шалт тѧлѧнчѧс. Сасар-тѧк вѧсен канѧс сѧухалчѐ. Сѧр ыйту капланчѐ пѧр харѧс: мѧнле майра-ши ачаллѧскер? Кам вѧл? Мѧн тума кѧлчѧши Трофим Петровичсем патне? Уйрѧмах Лида ятлѧ хѧрѧн чѧрн кѧлт! кѧлт! тапса илчѐ. Ку вѧл унѧн савнѧ каччин килѧс-ке. Коля... Тепѐр сур султан вѧл сѧртан таврѧнмалла. Вара туй пулѐ.

Лида хѧрсен куҗѧнчен тем тилмѧрнѧн пѧхкалать. Пичѐ ун — хѧмач. Юлташѧсем сисеҗсѧ, кураҗсѧ тантѧшѐ суннинне.

Куҗ илмесѧр сѧнан килтен сурпан сырнѧ кинемей тухрѐ.

— Тариҗ инке, кѧрсе тух-ха, тѧрѐ кѧтартатпѧр! — чѧнет ушкѧнран, сарѧ, вѧрѧм сивѧтлѐ хѧр.

— Хѧрсем, тѧнче маркуш куртѧм! Эй, сѧрлах, Трапхин кум килѧнче мѧн пулса иртет! — кѧшкѧрса ячѐ кинемей хѧрсем патне сѧтнѧ-сѧтмен.

— Лар-ха, Тариҗ инке! — Вѧрѧн парать лешѐ сарѧ, вѧрѧм сивѧтлѐ хѧрех.

Карчѧк вѧрнасрѐ. Хѧрсем йѧри-тавра сырса илчѧс ѧна, пѧри те тепри тѧпчеме тытѧнчѧс:

— Пѧлмерѧн-и, Трапхин пиччесем патне мѧнле майра килнинне?

— Кам тет вѧл?

— Тѧванѧ-и?

— Сѧнна шырать-и?

Тариҫ кинемей тутисене шӑлкаласа илчӗ те хӗрсене хӑй сӑмахӗне татах кӑсӑклантарчӗ.

— Мӗн-и, лараттамӑр чиперех Мархва кумапа. Қаштӑрт кӗрсе тӑчӗ пӗрте майра. Ачапа! «Қоля ашшӗне амӑшӗ эсир пулатӑр-и?»—тесе ыйтать. «Эпир»,—теҫсӗ кил хуҫисем. Вара майра арча пеккине уҫса тем кӑларма тытӑнчӗ. Ачине вара, тупата, турӑ чунӗ панӑ-тӑр. Чупса пычӗ те Трапхин кум патне: «Асатте, ку сан хӑвӑн сухлауах-и?» — тет.

— Тытса пӑх-ха, — хушать ватти.

Кумӑн суخالӗ, хӑвӑрах пӗлетӗр, кӑмакана ҫӑкӑр хывмалли кӗресех. Мӗн тери сарлака! Ҫитменнине тата кӑвакарӑнӑ. Хӗл мучи куртӑм тесе шутларӗ-ши кӑвакарчӑн. Эх, вара пӗҫ ҫапсах ахӑлтатрамӑр. Куҫсулӗ тухрӗ сапҫим.

Майра кумана темле пы-ы-сӑк кӗнекепе пӗчӗк хут татӑк тыттарчӗ. Кум хутне куҫлӑх тӑхӑпсах вуларӗ. Унтан ҫапла каларӗ:

— Сире Қоля ывӑлӑм ӑсатрӗ, эппин? Питӗ аван. Хывӑнӑр, килти пек пулӑр. Тараватпах йышӑнтӑмӑр сире, Нинӑпа Олӗшка.

Кумине ҫийӗнчех ӗҫ хушрӗ:

— Карчӑкӑм, малти пӗлӗме ырнаҫтар хӑнасене.

Арҫынӗ шухвӗрӗ пулӑн-мӗн.

— Куратӑп, пурте йӗркеллех, — тет. — Қайма ирӗк паратӑр пулӗ?

Чей ӗҫтересшӗнчӗ хӑйне. Вӑл хирӗҫлет. Таҫта васкать имӗш.

Кума ҫамрӑклӑнчӗ, юс пек йӑпартатать.

Пысӑк кӗнекинче, патюшки!, сӑнӗкерчӗксем лӑках. Мана та кӑтартрӗҫ те, куҫлӑхсӑр алчӑр-палчӑр тӗтреленейрет. Халӗ ҫав сӑн ҫаптарнисене пӑхаҫҫӗ-ха. Ах, савӑнчӗҫ, Тухса шурам. Ара, эпӗ ларнине асӑрхамаҫҫӗ, манчӗҫ мана.

— Тариҫ инке, майри камне пӗлеймерӗн-и? — вӑлтать хӗрсенчен пӗри.

— Ма пӗлмен? Ман шутпа вӑл кам...

— Кам, Тариҫ инке?

— Кам, кала часрах, мӗн сӑмахна ҫӑтса тӑран?

— Ман шутпа ку майра, — тет Тариҫ карчӑк хӗрсем кӑсӑкланнипе хӑпартланса, — Кулян арӑмӗ. Ах, ҫырлах, шан хальхи ҫамрӑксене. Авланӑн, ача ҫуралӑн, килтисем ним пӗлмеҫҫӗ. Эх, чӗн пиҫиххи кирлӗччӗ, тӑсса ҫапма...

Ял хӗрӗсен тӗлӗнипе чӗлхисем ҫӑлханчӗҫ, нихӑшӗ те калама сӑмах тупаймасть. Куҫсем ҫеҫ пулӑ хуппи пек

йәлтәртәтәсә, ылынасә. Пәри те тепри Лида сине вәрт-
тән йәлт! та йәлт! пәхса илет. Вәсене мән, ку усал хыпар
пәсертмәст, вәтелемәст питрен. Тәл пуланпа чәлхе вәснә
якат та якат. Лида чәрине вара вут хыпса илчә. Туять,
унән куҗ хәрпәкәнчен сакланнә сүтә шәрса халь-халь
татәлса үкет. Вәтәнинне пытарма пикенсе, тәррине сап-
пун аркипе пәтәрсә пиләкне хәстерчә те, пуҗне чиксе, күлә
хәрринелле вәркәнчә.

— Тәхта, әста каян, Лида! — чаранҗи пулчәс хәрсем
ытахальтен.

Шухәш... Шухәш... Шухәш амаланатъ, хәмленет пуҗ-
ра. Сунтаратъ, мур шәтәкне вәстерет вәл сынна.

* * *

АШШЕ. Кәсәнни — ачашши теҗсә халәхра. Кам хәй
ачи-пәчине юратса, ләпкаса үстермәст? Ашшә-амашә
юратәвәсәр ачаран сын пулаймастех. Устертәм. Сын ту-
рәм. Чән амәрткайәк вәт вәл ман. Савәнпа Совет Сәриә
юрәхлә пулнә. Пур вәт ялта нәйәлти хур чәппи евәр сәм-
рәксем. Килтен тухма хәват сук вәсен. Ман Куля вара —
пысәк чунлә әтем. Пурнәсра йәнәшмастех вәл, шанатәп.
Мәнәх вара, ачаллә пултәр. Пирән пурләх сук-и? Ача
үстерме карчәкпа иксәмәрен камәлсем чухән-и? Ачаллә
пултәр. Куншән никам та хурлаймә. Юрату сәс сүллә ту
евәр сирәп пултәр. Эпир карчәкпа пәр-пәрне юратнә пек
юратчәр кәна, вара пурте хәй ыраңне ларә. Чее сыратъ
сыравне шеремет: «Атте-анне, усрәр Нинәпа Олешкәна
хәвәр патәрта. Атте, әсә әна еҗ тупса пар. Уркенсе тәмә
вәл. Аннем, эпә пәлетән санән ачаш чунна. Олешкәна
юратса пәхасса шанатәп. Пәчәк ача вәл сана йәпанмаләх
кәна. Часах пурин сәнчен те тәпә-йәрәпе сырса ярап.

Сире юратса хисеплекен ывәләр Коля».

Их, чее, питә чее әсә. ывәләм. Шәп хам хәраххиәх.
Хәйән шухәш-камәлне енентерме сәнүкерчәксен альбом-
не ярса панә. Хут сырса янипе те ененнә пуләттәм. Сапах
та сахал пәлетән әсә асу камәлне. Эпир те хәй вәхәтәнче
сәмрәк пулнә, сана әнланмәп-и, ывәләм...

* * *

АМАШЕ. Әх, Куля, Куля. Асунах хывнә әсә. Сыннән
хүйхи-сүйхи умән куҗ хупса иртмәстән. Ашшә ертсе кил-
нә сәнсене хам килте пәрре сәх усрамән эпә. Пәлетән са-

на, чуну ытла җепеҗ, сәпайлә. Киле хәв килсе кайнә пулсан, савантараттан ватә аниүне. Унтан пахи мән пултәр маншән? Курманни хәсан! Аякран хуть куҗ хурипе пәхса илёттәм. Еметәм талмә-ха, кетсе илөп, самани кәна лайәх тәтәрччә. «Аннем, эпә пелетөп санән ачаш чунна. Олөшкәна юратса пәхасса шанатәп. Пөчөк ача вәл сана йәпан-маләх кәна...» — тесе җыраты. Куля, эсә питә лайәх чухлан: санпа җыхәннә төвә маншән хәвән пекех хаклә. Эсә ыйтан пулсан, аҗстан хирөслөп? Пурәнччәр, Нина... ячә лайәх. Кәмәлө те ашә пек. Ачи ытла та чөвөлти. Ача-пәча пөтөм киле илем күрет. Пурәнччәр, пурәнччәр. Пүртсүрт — керменех, такама та ыран җитет. Еҗми-җими сөтел тулли. Улми-җырли пахчипех. җын җисе пөтерес җук.

Саншән, юратнә ывәләм, пөр саншән тем түсме те хәтер: чәрмавие те, савәнәҗне те...

* * *

ЛИДА. Коля, Коля, аш җунтармәш эсә ман! Илтөтөн-и, сысна җури? Виҗөмкун кәна эпә төнчере чи телейличчә. Виҗөмкун кәна санран җыру илтөм. «Юрататәп», — тесе җыртән. Мөншөн суйса пурәнтан-ши? Кала, мөншөн? Туять-ши сан чөрү, эпә җак җөр җинче чи телейсөррине? Вәрларән эсә манән җутә өмөте, вәрларән! Вәрә, вәрә эсә. Акә кам.

Мөнле питпе җүрөп хөрсем хушшинче? Кала! Пурте пүрнепе төллесе кәтартөҗ: «Ав пәхәр, савнә каччи пәрахнә хөр пыраты...»

Төлөнтөрмөш, мөнпе савәрма пултарчө вәл ачаллә хөрарәм сан чөрүне? Пөлместөп, тең, ачи те санәнах-тәр. Апла пулсан, сан кәкәрунта икө чөре тапрө-ши? Пөри — маншән, тепри — уншән.

Әх, Коля, Коля, мөнле манма пултарән-ха мән пөчөкрен пынә юратәва? Асту-ха, ача чух пөрле ылянә самантсене. Пөр-пөрне эпек! тәваттәмәр та чупаттәмәр. Төк пек вөҗөттөмөр, ура җөре тивместчө. Тытаймастан, хуса җитөймөстөн мана. Тең, юри хуса җитмен эсә? Ун чух эфир юрату мөнне пөлмен-ха. ылянә, айвансем, чөкөҗ чөппилле. Ачасем тәрәхлатчөс пире. Астәватән-и, хүме хәмисем җине җырине вулаттәмәр: «Лида + Коля = юрату». Вара пөр-пөрне куҗран пәхма вәтанаттәмәр. Астәватән-и мана малтанхи хут юрататәп тесе каланине? Эпә җав саманта вилсен те манас җук.

Шкултан вѣренсе тухнӑ ятпа ирттернӗ вечер... Ташланипе ура ҫинче аран тӑратпӑр. Пысӑк зала шурӑмпуҫ ҫути ҫапсан тин салантӑмӑр. Эпир санпа ял вӗҫенчи пӗве хӗрне антӑмӑр. Эпӗ те, эсӗ те шыв ҫине тӑпра муклашки перкелеттӗмӑр. Ункӑ, ункӑ хумсем сарӑлса ҫыран хӗрне ҫитрӗҫ. Сисмерӗм те ҫавӑн чух эсӗ мана ыталаса илтӗн те ҫӑп! ҫуптурӑн. Вӑтаннипе ҫӗр тӗпне анса каяттӑм. «Лида, эпӗ сана юрататӑп!»— терӗн. Енентӗм. Енентӗм! Эпӗ те сана тахҫанах юратнӑ-ҫке.

Астӑватӑн-и тата хӑв ҫара кайнӑ куна? «Кӗт мана, Лида»,— терӗн. «Кӗтетӗп»,— сӑмах патӑм эпӗ.

Пурӑнтӑм. Ҫулсем иртрӗҫ. Никам ҫине куҫ ҫӗкленмерӗ. Эсӗ таврӑниччен шутлӑ кунсем юлчӗҫ те, акӑ сана— савни! Куҫ ытамне сасартӑк— ачаллӑ майра! Турӑҫӑм. ӑҫта хурас телейсӗр пуҫӑма? Тек никама та юратма вӑй ҫитереес ҫук. Пӗчченех ӗмӗрлес-и ӗнтӗ ӗмӗре? Пӗтертӗн мана, шӑлса ывӑтрӑн хӑвӑн ҫумӑнтан. Мӗншӗн, мӗншӗн?

Санӑн Ниинуна ҫунтан кураймастӑп. Илсе кай ӑна хӑвӑртрах ялтан. Сирӗншӗн пурӑнӑҫ пур ҫӗрте те пӗрех. Эпӗ хамӑр ялтан ниҫта та каймастӑп. Ку пирӗн юратнӑ ял. Эпӗ ял хӗрӗ. Ялта пурӑнма ҫуралнӑ. Ытараймастӑп ылтӑн уй-хире, ешӗл вӑрман тӑрӑхне, пахчи-пахчи сад пахчине, ҫавра кӗлӗсемпе пӗвесене, унта ишен касите пек пуллисене, тусан мӑкӑрлантарса яла кӗрекен кӗтӗсене... Ҫаксемсӗр эпӗ тӗнчере типсе ларӑп. Куҫӑм хӑнӑхнӑ ял илемӗсӗр тин текех пурӑнаймӑп.

* * *

НИНА. Тӗлӗнмелле ҫынпа тӗл пултӑм. Акӑ ӑҫта вӑл ҫӗр ҫинчи ҫӑтмах. Ахальтӗн каламасҫӗ-мӗн: тӗнче ыра ҫынсемсӗр мар, тесе. Тавтапуҫ сана, Коля. Кунҫулу телейлӗ пултӑр. Асу-аннӗ те ӑшӑ кӑмӑллӑ ҫынсем. Ачана юратрӗҫ.

Аякри яла килтӗм. Туп ӗнтӗ мана шыраса.

* * *

Нина хӑйне яланах тӑлӑхсен ретне тӑратать. Ашшӗне, ҫаӑна та курман. Вӑл вӑрҫӑ пӗтнӗ кун, Берлинта, рейхстага илнӗ чух вилиӗ. Нина ун чухне мӗн пурӗ те пилӗк уйӑхра пулнӑ, сӑпкара ыртнӑ. Малтанах амӑшӗ ӗненмен мӑшӑрӗ киле таврӑнмассине. Кӗтнӗ. Ҫул хыҫҫӑн ҫул иртет. Хӗрача ӗснӗ те ӗснӗ. Ӗнтӗ вӑл тӑватӑ ҫулта. Амӑшин ача пур, анчах чунӗ пурпӗрех ҫамрӑк. Акӑ кӗршӗри урҫа ӑшшӑн пӑхкалат, Унӑн виҫӗ пӗчӗк ывӑл. Пӗрлешсен—

ик-виç тёрлө ача-пача пулать. Кайса ырнаштарнă вара хёрарам хайён пёчөк Нинушкине ача суртне.

Пётме паман хёрачана, ыра-сывах аталаннă. Тăн кёрсен амăшне йышайман хёрача, хай телейне мала хунайшан сивённө. Нина саплах манмасть-ха амăшөпе юлашки хут тёл пулнине. Ун чух въл интернат-школта улттăмеш клас-ра вёреннө.

— Нина, аннў килнө, тух! — пёлтернө воспитательница рояль каласа ларакан Нинăна.

Миçе сул иртрө те, амăшө пусласа ура ярса пусать хёрачи патне. Кама тарăхтармө ку? Пёчөк этемён те чун пур-çке. Ух! тавъл çёкленнөччө Нинан. Тёнчере анне пур синчех тăлăх ус-ха, паллах, камъл хуçалать.

Тухрө Нина.

— Кучченеç таврашө илсе килеймерём, акă семăчкă, — тет хёрарам сăхман кёсийнчен пёр ывăç хёвелсаврайш кăларса.

Сук, килешмен хёрачи шөкёлчеме, въл амаш арки çине сапать те хёвелсаврайшне каялла чупса тухать. Каçару суккине айланнă хёрарам. Тăрса утнă вара хай сулөпе астан килнө саванталла. Нина эрнипе йайшса пураннă ун чух. Воспитательсем темён чул йапатсан та, никампа та иалаçасшан пулман въл. Пёчөккө, сапах та хуйаха пёчен туссе ирттернө, ашри таванлăх хёлхемне кăларса ывăтнă.

Интернат-школта пурнăç хай майөпе юхнă. Пётём ёçхөлө те кунта — вёренессн. Нина музыканна юратнă. Аста калама вёренсе ситнө въл рояльпе. Радиопа сөнө юрă юрланине пёрре сөç илтет Нина, школ концертөнче юрласа та парать.

Учительсем ырлаччөс. Хашпёр чух итлеменшён, юлхавланнăшан аслă туссем ятланине тускелеме те тивнех. Ку пёрре те усала хаварни мар, чан-чан сын тума тăрайшни.

Кирек мёнле пулсан та, школ сулөсем сисёнмесёр иртеçсө. Интернат-школтан вёренсе тухнă Нина.

Завода ёслеме кёнө кун чутах ёмёр хурлаха хаваракан инкек сиксе тухмарө. Тен, саванăç? Паян кунченех иккёленет кун пирки Нина. Ырапа усал, юратупа курайманлăх пекех, юнашар, теçсө.

Общежитие ырнаçнă хыçшан Атъл хёррине анчө Нина. Пёченех. Шурă-шурă пăрахутсем шыв сийён акаш евёр чухенеçсө. Хёр сыран суммипе утрө шыв юххине хирөç. Хёвел анман-ха. Темшён хёвел паян шёл-кавар пек хёрлө, катка кайшълне ырнаçайми сарълнă.

Мён шухайшлассе-ши каччасем пёччен хёр утнине курсан? Вицсен хуса ситрес вёсем Нинана.

— Холле! Халиччен курман хёр! — вёскёнленет хёрринче утаканни...

— Тастан килнёскер, — пакалтатса илчё юлташё, тутине паркаласа.

— Тыткай! Хёр аптрамасть! — тет вицсемёшё.

Нина куспа виссе пахрё йёкётсене. Килёшмерёс. Каймакман сын вёл яланах хитре мар. Тасланки хурчка сымсалла. Сарлака туталлин шалёсем шултра. Вицсемёшён — пичё-кусё пырать те, анчах армак-чармак утать.

Харушшине нимех те асархамарё хёр. Интернат-школта вёреннё чух ялан ушканпа суренё. Пёр-пёрне никам курентерме хайман. Саванпа та вёл хайоллан татса хучё:

— Эпё сирён паланна хёрёр мар. Хаварах куратар. Халё ёнтё савранар та утар каялла. Ман хыцсан ан пырар.

— Хо-холле! — кашкарать хурчака сымсалли, сын аяланман умахла симахне.

— Атя пирёнпе вармана хура сырла пустарма. Хура сырла пыл пекех... — тата тем пакалтатса кайрё шултра шалли.

Армак-чармак утаканни аллине Нина хулпуссийё сиене лаш! хучё.

— Халех илнё пул хаван сымла аллуна! — хыттан каларё Нина.

Вицсешё те ахалтатса кулса ячёс. Вара сымла алалли шалне кайартатарчё пулин те килёшрё.

Нина ыра мара сисрё. Сарталла сукмак выртать. Ана асархарё. Йёкётсене малалла ирттерет те хай сав сукмак тарых вёлт сўделле ытканать.

— Хо-холле, тарать! Тытар! — ўлет хурчака сымсалли.

Варам уралласкерсенчен тарса хатадайман. Самант хуса ситрес. Пёрле хайпарацсё. Пит-кусёсемпе темле палласем парацсё пёр-пёрне. Нина курмасть, вёл малта чавтарса пырать.

Сўлте, ту сўмёпе — карта. Ништа пёр сын куранмасть. Хёвел анса ларчё. Нинан сансурамё сар-р сарлатрё. Ахальтен мар-мён, вицё манттай хёр аллине тытса каялла парса лартрес те, хўме хамине сапса каларна хушакран шалалла тексе кертрёс аяна. Нина кашкарсса ячё: «Ху-

рах! Хурах!» Хурчәка сәмсалли ун җәварне тутәрпа пәкә-ласшән. Шәлне сыртрә Нина.

Ураһан үкерме тапасланнә самантра, Нина хәлхине шәхәрни пырса кәчә. Вара кәшкәрни:

— Әй, әй! Мән тәватәр эсир, эсрел җурисем?! Чарәннә пултәр! Халәх! Халәх! Кунталла киләр! Кунта вәрә-хурахсем хәре таләннә!

Самант аләсем пушаннине туйрә Нина. Хәраса үкрәс пулас йекәтсем. Пәрахса хәварчәс хәйсен тупашне. Ав, тәр-пар саланчәс виҗәшә виҗә өннелле. Хура юнләскерсем! Мәнле җеклет-ши җәр җавнашкал йәх-яхсене?

Хәр чысне пәсма хәвәрт. Малалла мәнле пураһмалла унән? Вәл пулас арәм, пулас амәш-җке. Шухәшлама әс-тән җитереймеҗсә җав кун пирки хәшпәрисем.

Җамрәк җын чупса җитрә Нина патне. Певәпе хәй ытлашши җүллех те мар. Җанҗурәмә вара сарлака.

Нина тем калама хәтланчә, анчах чәлхе-җәварә җавраһмасть. Пәлханнипе җухалса кәйрә, макәрса ячә.

— Ан хурланәр, кирлә мар куҗсуль тәкма, — йәпатма пикенчә җамрәк. — Каяр кунтан. Вәсен җулә кәске, пурпә-рех милиције лекеҗсә.

Хүме шәтәкәнченех илсе тухрә вәл Нинәна. Ерипен үттарчә. Тин җех пулса иртнә пәтәрмах пирки тәпчемест. Мәншән тискер саманта тепәр хут аса илтермелле хәре? Сехәрленнә чәри пусәрантәр. Майөпен Атәл хәрринчи чечек аллейисем патне җитрәс. Кунта халәх йышлә җүрет. Сак җине ларчәс иккәшә те. Чылай вәхәт иртсен тин сәмах тупәнчә вәсен каласма. Паллашрәс пәр-пәринпе. Нинәна хәрушла инкекрен җәлса хәварнә паттәрән ячә Виталий иккәң. Вәл вәтам шул пәтернә. Часах җара кәй-малла ун. Тавәрәнсан института кәме өмәтленет.

Җак каҗ Виталий хәре общежитине җитерсе хәварчә.

Нина аләка шәппән уҗрә. Хәрсенчен именчә вәл. Каланә пек, җәрә тарәна кәйман та-ха, җапах та сас туса җүрени киләшмест.

Пүлөмре җап-җутә. Сәтел тавра пилләкән лараҗсә. Вәсем пүлөме кәрсе тәнә җынна асархамарәс те. Сарә җивәтлә хәр сасәпа кәнеке вулать. Җыравҗә тәләнмелле пураһнаҗ җиңчен каласа парать-тәр.

Пуҗласа курнә хәрсене Нина сывләх сунчә. Җивәтлә хәр тап чарәнчә вулама. Ыттисем те пуҗәсене җеклесе чәр-чәр пәхрәс.

— Эсә-и вәл җөнәрен килнә хәр?

— Ирт, ирт. Хәюлләрах пул! — терәс саламланә май.

Часах ятне ыйтса пёлчёс, хайсемпе те паллаштарчёс. Са-сапа вулаканнин ячё Шура.

— Қасаряр, чәрмантарнәшән, — тет Нина.

— Шура чаплә кёнеке тупса килнә—«Хура җакәр»,— самах хушаты сарә җивётлө хөрпе юнашар лараканни. Авторё хай парнеленё.

Хёлле вуланяччө Нина ку кёнекене. Лайях кёнеке. Селиме хөрпе Тухтар йёкёт халё те асра. Тепёр чух пулсан Нина кёнекери җав тантәшсем пирки нумай калаҗёччө, анчах кёсёр ун чёлхе җаврәнмасть.

Вырән җине вытрё Нина. Канлөх җук. Шухаш явнать пёвери җурхи шыв пек. Паттәр каччә пуҗран тухмасть. Тёрөсөх, шиксёр җамрәк вәл. Пёччен виҗё җынна хирёс тух-ха! Йышлә-и Виталий пек хәюллисем?

Куҗё хупәнчө хөрөн. Умра — Витя. Вәл үсет, үсет, пёлёте перёнет пуҗёпе. Акә, яш каччә уләп пулса тәрать, пёрре урине җёклесе җичө җухрәм ярса пусаканни. Таҗтине витёр курать, ашкәнчәк этем пусмәрөнчен хәтарать мёскөн хёрсене... Чиперккесем пуҗ таяҗсө әна тав туса. Нина савәнать, мәнәҗланать, уләпө әна җөх әшә куллине парнелет-җке.

Тепёр кунне Нина ёсрен таврәнсан чүрече умне тухса тәчө, паттәра кётме. Вәл самах паман. Чёре сиснө, чённө чух, самах мён тёшне тәрать? Шанни сая каймарё. Виталий, әна тамәкран җәлнә чухнехи еверех, таҗстан умне яш! тухса тәчө. Кинона чөнет. Ырә каччәсем чённө чух турткаланса тәни ытлашши. Кун пек җамрәксен җумёнче җүрени илемлө, шанчәклә.

Нинәна хай туйәмө кайран та улталаман. җав тери курас килтёр җөс, пәх чүречерен; вәл — ав, тирек айёнче тәрать.

Уйрәлу куиө җитрө. Виталие салтака илчөс.

Ку тарана җитсе те Нинәна никам та юрататәп тесе каламан. Виталирен те җав асамлә самаха илтеймерө. Мөнөх вара, ан каланә пултәр; чөре кәкәрта пурпөр кәлт! кәлт! тапаты! Туяты вәл, Виталий аякра пулин те унән җумёнчөх, җывәхрах. Кәпәшка җүс, шура шәл, йәл-йәл кулә — пурте умра. Ку җөс-и? Тата сывлани те сисөнет... Ав, кә... җук, ...ай, куҗё мён тёслө-ха ун? Мён тёслө?

җук, Нина пёлмест Виталин куҗё мён тёслине. Вәл пёрре те әна куҗёнчен пәхман вәтаннипе. Пулин, уншән салтакран таврәнсан пәхө кунөн-җөрөн. Халлөхе җыру килмен-ха. Кайни те нумай пулмасть. җыру килес пирки хөр йөп җәрти чухлө те иккёленмест.

Ку хутёнче те туйам улталаман. Пирвайхи эрешлэ юр пёрчисем сёр сине вёлтёртетсе аннә чух, Ниняна пў-лёмре пёрле пурянакан хёрсем алә сүпса ташлаттарчёс. Чавашсен йәли савнашкал, сыру килсен хуҗине ташла-масәр памаҗсё. Сыру саваняҗлә япала-җке.

Ытлашши нимех те сырман Виталий малтанхи сы-рәвёнче. Шыракан тупатех хай валли мён те пулин. Ана пёр сәмах калама сук хёпёртеттерчё. «...Нина, тунсәх-латәп эпё сансәр»,—сырнә каччә. Сывәрма ыртсан та сак йёркесем аса килсё, ыйхаран вәрансан та сак ачаш сәмаха Виталий хай пәшәлтатнән туйнә.

Кашни кунах хёрсем капәр тумланса ушкәнпа туха-туха кайнә. Нина яланах юлать. Юлашки вәхәтра йна хёрсем чёнме те пәрахрёс, сүраҗнә хёр ыряннөх хура-сё. Унән савни сарта, урәх шырама кирлө мар, шүтленё тантәшөсем. Нина күренмен. Йёлтөрпе яранассинчен кәна нихәсан та пәрянмасть. Атәл леш енче юр капәшка, йёл-төр айёнче чәкәртатни сөс илтөнсе юлать. Чөпөттөрөх кәрлач сивви пите. Пурпөрөх чуна кёсьери виҗё кётеслэ сыру ашәтать. Канма тәрсан сыран хөрринче речөпөх үсекөн хәвасем илёртөсө. Хөлле вөсем пушшөх илемлэ иккен. Юр синче үсекөн чән-чән капәр чечек. Вуллине тахәшө синкәланә пур шөвекөпе сәрланә. Саванпа та шуррән-чакәррән курәнать. Хунавөсем йышлә, хура кёрен төслэ, синсө сурта пек тўп-тўрө сўлелле карманнә. Ту-ратсем шурә хурткуҗси шәрси сакнә. Сапла, кәккәсәр хунав сукпа пөрөх.

Атәл леш енчен яранса килсен, Нина сыру сырма ла-рать. Сырәвне сав тери сөпөс пуслас килет ун. «Сывә-и, савнисөм... Сана вилес пек юрататәп...»—тесе сырөччө. Анчах хөре юрать-и вара ытлашши хәюлланма? Апла ят каять. Тата чи малтан: «Юрататәп»,—тесе хөр каласан, каччә сивөнөт имөш. Хөрупрашән кунтан ытла мәшкәл мён пултәр? Нина хай сав чөрене сар сү хывакан сәмаха Виталирен өмөр кётме хәтөр. Халлөхе, ытла кичем пулас-ран, унтан-кунтан пустарнә сәвәсемпе пуслать вара сы-рәвне сырма, чунсәр сәмахсемпе:

Сарә чечек сарә пултәр

Сар кайәка саванма.

Ырә вәхәт сана пултәр

Ман сырәва вулама...

Сыру хөртен вөссе кайнә, сыру каччәран вөссе килнө. Нина сунат сарса пурәнчө хөл каҗипөх. Заводра та өс анәҗлә. Вөрөненсен шутөнчен куҗарчөс. Есө хәнәхта-

раканё аста сын лекрё а́на. Халё ёнтё вёл чан-чан рабо-
чи. Пурна́сра ку şeç сахал-мён. Уна́н сасартак су́нат
уса́нма, уса́нма тыта́нать. Мёнше́н? Сы́ру Витали́рен су́к
та су́к. Акá аста са́лтав. Нина теми́се хут та се́тел хуш-
шине ларчё, ыйтасша́н вёл: «Мёнше́н сы́ру сы́рма па́рах-
ра́н? Е, ура́ххине юратра́н?..» Анча́х кирек ха́сан та а́на
хе́р ма́насла́хе, та́нла́хе хутпа черни́ла илме чарса та́рать.

Ёнтё тулта — су́ркунне. Ю́р ире́лет васкаса. У́нпа
пе́рле Нина ёмё́чё те ире́лет, су́хелет, те́пренет, су́рхи
силпе типсе ве́ссе сала́нать.

Пыса́к хуйа́ха пе́ччен ту́ссе ирттерме ы́тла хён. Ка́мпа
та пу́лин кала́шинчё. Анча́х ха́ван аса́пла пурна́сна
ка́ли-ка́ли сы́нна кали́нке у́сса ке́ртейме́н. Ка́м а́нланё-
ши? Те́н, Шу́ра? Б́ра қамáлла вёл. Те́ме́н чул пе́рле су́-
ресе те ве́чёх, ке́вёç, чу́нла пу́лнине си́смен. Ва́ра пу́леме
иккёш şeç ю́лсан, ва́танса та хё́релсе, Нина чу́н ы́рата́вне
пе́тёмпех ка́ларса ху́чё. Шу́ра йё́ркеллё та́нларё. Ку́лма-
ре́ те, я́тламарё те. Ю́лашки́нчен йа́ма́кне а́с панáн са́пла
са́мах ту́ре:

— Шу́рсах лартáн. Ма ку́лянас утери́ех. Те́нчере кач-
ча́ пе́тмен. Пурна́су мала́лла, тупа́нё-ха чан-чан ю́рата-
канни те.

Су́нсан-су́нсан, че́ре пуш ка́шкар еве́р пушана́ть. Ва́-
ра ва́хат ирти́семён калле́х си́п са́мхаланать, ка́шкар
ту́латөх. Ни́м ке́тмен се́ртен ча́нах та Ни́на пе́р качча́
ю́ратре́. Ячё уна́н Ге́на.

ГЕ́НА. Ма́н сы́вах туса́м Тиму́ш си́л ва́ркаштарса
чупса ке́чё.

— Ге́на, ил ха́ва́рта́х купа́сна, а́тя клуба. У́нта па-
ян я́л са́мра́кёсем ко́нцерт пара́сше́, — те́ре вёл. — Те́пе́р
чи кирли — хы́пар пур. Шу́ра э́рне ка́яллах Шу́пашка́р-
тан киле ка́нма та́вра́нна иккен. Чи кирли са́ка ма́р-ха.
Чи кирли акá ме́н: Шу́ра ха́йпе пе́рле ай-ва́й хитре хё́р
илсе килне́. Пе́р пичё хё́вел, те́пе́р пичё уйáх. Ша́п та
шай сан ва́лли.

Тиму́шпа Шу́ра теми́се су́л савни́ллё. Э́пё са́плах
ю́ратна́ хё́р тупа́ймаста́п. Шы́рама́н ма́р, шы́рана́, па́л-
лашна́ та. Ки́лне си́ти а́сатса я́рап, тек у́н патне чу́н турт-
масть. Са́в те́ри та́рашата́п ю́ратма, ка́ла́хах. Су́тса́нта-
ла́к мана ю́рату па́ман. Ка́ла́сше́-ске: ю́ратма пе́лесси
сы́нра ха́йне ма́й пу́лтару́ла́х. Ку́ляната́п, анча́х ни́м те
та́ваймаста́п. Тиму́ш ю́лташа́м мана са́пла каласа ла́п-
лантарать: «Са́н пек сы́нсене вы́рассем «однолю́б» те́сше́.

Ну, эппин, эсё - пёрне сёс юратма пултаран. Халлёхе юратмалли хёре тел пулман». Тел пулман... Емёрне те тел пулаймасан? Вара мён тумалла? Чаннипех пашархантарать ку мана. Кулянатап. Юрать-ха Тимуш ыра сын, ыванма пёлмесёр хёр шырать ман валли.

— Эх! Мэран та вара эсё, Гена. Васка, — телпёртет-терет мана Тимуш, — кус хывё ак ана кам та пулин. Кёнеке вуласах тарса юлан типнё лачакари шапа пек. Квак! Квак! Квак! кваклат вара.

— Кус хывакана янах шамминчен тыттарса яра-пяр! — терём, алэри кёнекене сётел сине хурса.

— Янах... Янах..., — витлет Тимуш. Вэл хэраса ўкрё. — Түпелешсе сўресе ята ямастпяр.

Юлташан пашарханавё мана та кусрё. Чышкэсем ча-мэртанчё. Хэрататап пулас. Исмасса хам хёрне те курман, ана кус хывакан пур-и, сук-и, палла мар. Эпё тэкёр сине пэхатап. Сире — кэвак костюм. Темшён килёшмест пек. Чи камаллани-ске. Хывса хурине тэхэнтэм. Ятусар каллех. Татах хэйяр тёслине илтём. Тимуш ана карт! туртса илчё.

— Эс мён?! Витринана тама хатёрленетне, — хамсарчё вэл, — васкамалла чух, тэкёр умёнче авкаланатан. Хура костюмпах юл. Концерт паян.

— Юрё-ске, эсё каланэ пек пултэр, — тетёп. Хаман галстук сыхма алэ чётрет. — Хэш галстук килёшет-ши, Тимуш?

— Хёрли, — тет вэл витёмлэ сассипе.

— Хёрли-тёк, хёрли.

Юлашкинчен татах тепёр хут тэкёр умёнче сўсе вилле тураса якатрам та чёнтем:

— Атя, кайрамяр!

— Купасна ил.

— Мён тума? Аюк, — кутанлашатап.

— Эсё музыкант. Ку вэл этеме илем парать.

Парать-тёк, парать. Килёшрём. Хуткупас алэра мар чух, хама та тем ситмен пек туйанать.

Клубра сын лэках. Концерт дусланман. Чаршавё хупа. Ун-кун пэхкаларам. Шура ништа та куранмасть.

— Ашта сан хёрўсем? — пашалтататап Тимуша. Ун сáмахне илте ёлкёреймерём. Кўршё сáмрэкё Палюк пырса алэ парса саламларё те сцена сине хэпарма чёнчё. Вёсен иккен юрлакансем валли купасса сук. Купасси урэх ялтан килмелле имёш, туйра кёлёрнё. Мана ял сáмрэкё пёлет, кам ёмёрте эпё нумай юрэссем сáмёнче хут-

купас каласа тәнә. ФЗО шукуләнче вѣреннѣ чух та мансар сахал концерт иртнѣ. Ахальтен мар ѣнтѣ хѣрсем тѣрѣх-ланине пѣрре мар тѣснѣ: «Гена пире пахатъ-и, савни унѣн — хуткупасѣ. Купас пѣрмечи хѣсан шѣтѣ!» Мур хѣрѣсем. Юрлама пусласан вара: «Гена, аста сан купасу?» — теѣѣ.

Палиока хам патѣмран хѣвалатѣп, пуѣамра пачах урах шухѣш. Вѣл пур шав ѣнкартататъ.

— Хѣтар ѣнтѣ, — хушатъ Тимуш.

Тилмѣрнине хирѣѣ тавѣраймастѣп. Ирѣксѣрех килѣшетѣп.

Мана программѣпа паллаштарчѣѣ. Юрѣсене пурне те пѣлетѣп. Пѣшѣрханма кирлѣ мар.

Сцена ѣине часах ѣлти ѣамрѣксен хорѣ тухрѣ. Юрѣ кѣввисене чаршав уѣѣличчен кѣшт-кашт аса илтѣм.

Концерт пусланчѣ. Хор умлѣ-хыслѣ темиѣе юрѣ шѣрантарчѣ. Куракансем алѣ ѣупасѣѣ. Тен, юрѣсем ѣав терих те ѣнрамарѣѣтѣр, ѣл ѣыннисем ытлашши тиркемеѣѣѣ.

Хор сцена хыѣне кѣрет. Ертсе пыраканѣ сѣвѣѣс пирки калатъ. Поѣт тухатъ ѣнтѣ. ѣак вѣхѣтра пѣччен юрлаканпа репетици ирттермелле. Ман пата часах пѣр хѣре ертсе пычѣѣ. Кам ку? Мѣнле палламан хѣр? Халиччен курман. Виѣѣ сул ѣла таврѣнман, ѣякри ФЗО шукуләнче вѣреннѣ. ѣак вѣхѣтра хамѣр пахчарах мѣкѣнъ кѣрен чечек сарнѣ. Мѣн тери хитре хѣр. Пичѣ-куѣѣ эреветлѣ-теветлѣ. Пѣтрѣм, ѣкат Петѣр пѣчѣнтѣр-р. Пѣрре кѣна пѣхса илтѣм. Ак тамаша! Мѣн амакѣ? Тѣпсѣр касмѣка чѣматѣп! Сасартѣк ѣшѣамра халиччен лѣпкѣн тѣлѣрнѣ арѣслан вѣранчѣ, тѣлкѣшекен кѣвар вѣри хѣлхем чѣртѣт. Чарѣймастѣп, юнѣма чашлаттарса вѣретсе илчѣ ваштах. Туѣтѣп, юнѣм хѣлхѣлхѣ пѣрхѣнсе тухатъ пѣтѣѣмартинчен. Чѣлхе ѣухалчѣ. Пѣрнесем хытрѣѣ, хуткупас чѣлѣхѣсем тѣрѣх чупса вѣлѣмаѣѣѣ. Куѣ хупанкисене усал тытамак тытрѣ-и? ѣѣкленмест ѣулелле, пѣхаймастѣп хѣр куѣѣнчен. Юрату текенни мар-ши ку? Халиччен ѣакнашкал туйѣм хыпкѣчламанчѣѣ.

ѣпѣ хытса тѣнине хѣр туйрѣ-ши, вѣл хѣй чѣнчѣ малтан:

— Ноти ѣук. Юрѣ ѣчѣ «Одуванчик». Авторѣ тутар композиторѣ Фаттах, Пѣлетѣр-и?

— ѣу-у-к, — терѣм. Анчах хам сасса хам илтмерѣм.

— Юрласа парам. Тен, эсир юрѣ ѣемнине тытса юлѣр хуткупаспа калама.

— Юрлѣр, итлетѣп, — пѣшѣлтатрѣм тата ытларах вѣтанса. Хѣр хѣюллѣскер, ѣменнине палѣртмасть. Маттур.

Юсанса таче те пусларё чуна тивекен юрă. Сăмахёсем мёнлерех! Акă: «...Юханшыв леш енче ял телёрет. Эпир иккён сўретпёр уйăх сўттинче. Эсё мана сул хёррипе ўсе-кен хăлха сакки чечекне парнелерён. Пёлместёп, мён каласшăн пултăн-ши мана? Анчах сьрма леш енчен аскăн сил вёрче те мамăк хăлха саккисем вёсрёс, пётрёс таврана. Сан пирки чап сўрет: каччă, эсё пур хёрсене те чечек парнелен, имёш. Ахалех эс сўрен, ахалех кусран пăхан. Санăн черў — хăлха сакки куракё, сил вёрё те вёссе сапаланё».

Итлерём те юри мана тёртсе юрланăнах туйăнчё. Ашри арăслан ўхёрчё кăна: «Эпё—хăлха сакки куракё мар. Вёссе саланмăп...»

Хёрён саси, пёр пытармасър калатăп, чăн-чăн йёс шăнкăрав. Ман черё ирёклёнех тыткăна паранчё.

Концерта ертсе пыраканё итлекенсене тем пёлтерчё, хăлхана кёрсе юлаймарё. Анчах пире тёртеттерсе сцена сине илсе тухрё.

Сцена сиче хёр манпа юнашар търса юрларё. Юрă вёсленсен, залра тавăл сёкленчё: «Би-ис!» — тесёсё. Иккёмёш хут юрлаттарчёс-юрлаттарчёсех. Пурне те кăмăла каять сав тёнче илемё.

Чипер хёре эпё тепёр хут сцена хысёнче куртăм. Киле кайма хатёрленнё, алак патнелле утать. Тăм камит евёр хытрам кайрăм. Юрать ман ашра арăслан ахърса ячё: «...Вёсернет. Ут хёр хысёш, хуса сит, асатса яр». Хуткупăсама сурăм хысене савърса хутăм та, вёстертём хёр хысёш. Хуса ситрём. Сук, намаслантармарё хёр. «Сёмсёркке, аста айталан!» — темерё. Кăмăллă. Урама тухрăмър. Тахсантапх сўренё хёр пек лăпкăн каласма тытăнчё.

— Купăспа аста калатър, музыка училищинче вёренетёр-и? — ыйтать.

— Вёренместёп. Хуткупăспа ачаранах калатăп.

— Музыкапа туслă сынсене хисеплетёп, телейлё сын вырăнне хуратăп. Ун пек сынсем сўтсанталăкăн куса курăнман ытарайми илемлехёпе киленецсё.

Астан тухать каласу? Вăл нотăпа юрлама, пианинăпа калама пёлет. Интернат-шкулта вёрентнё вёсене. Емёчё ун — музыка училищине вёренме кёресси. Композиторсем сичен сăмах-юмах тапранчё.

— Сан юратнă композитору кам?

Йитрё те. Емёрне те аса илмен, хăлхара тытса юлман. Унăн чи юратнă композиторё Михаил Иванович

Глинка иккен. Хай җавантах чипер хёр җинчен ыраҗла юрә юрласа илчә.

— Җак юрә сәмахөсене кам җырнә? Пөлместөр-и? Эх, эсир те җав. Пушкин җырнә. Вәл Анна Керна питә юратнә. Унан хитреләхә җинчен савә җырнә.

— «Я помню чудное мгновенье» юрра илтнә, аҗна кам мәншән җырнине, кевәленине пелес шухаш аса килмен.

— Совет композиторәсенчен кама юратан? — ыйтатә татах. Эпә каласса кәтмесәрех хайән юратнә композиторә җинчен пуслатә сәмах.

— Пуринчен ытла мана Никита Богословский киләшет.

— Ун пек композитор җинчен илтмен, — тетәп. Җумра утакан хёр ахәлтатса кулса яратә.

— Шел, — тет вәл куҗне шәлса. — Ун юррисене юратсах юратән. Вәл ытларах кинофильмсене юрәпа илемлетет. «Истребители» кино курнә-и?

— Курнә.

— Летчик юратнә хула җинчен юрланине маннә-и вара?

— Манман, — тетәп. Җавантах шәппән юрлама тытәнтәм:

— В далекий край товарищ улетает.

Родные ветры вслед за ним летят.

Любимый город...

Манпа пәрле хёр те юрлатә.

— «Разные судьбы» кино курнә-и?

— Курнә. Кинона җүреме юрататәп.

— Пурте юратаҗҗә. Анчах чылайәшә унта мән пулса иртнине курнисәр пуҗне урәх ним те асәрхасшән мар. Җак кинора мана Роцин юрри кәмәла каятә. Ана та Никита Богословский җырнә.

— Кам вәл Роцин?

— Роцин вәл — җамрәк хәре юратнә композитор.

— Аса илтәм! Вәл үпкелешсе юрлатчә пулас, җамрәк хәре, ну, эппин, хайән юратәвне ватәлсан тин тел пулнәшән.

Хёр каллех кулса ячә.

— Эпә ытларах хамәр композиторсене пелетәп: Лукин. Хирбю. «Чәваш хәмли» юрә хай мәнә тәрәтә! — Мухтанатәп. Хам җавантах кулса җавәртәм та калама тытәнтәм. «Шупашкар урамәсем» юрра тытәнасшәнччә. Анчах та вәл чарчә.

— Юрә, тепәр чух. Эпә җитрәм ака. Сывә пул, Генә!

Въл хёсёк тӕкӕрлӕкалла чупса кайрӕ. Тёттӕмре унӕн шура кӕпи фӕлтӕр евӕр йӕлкӕшаты кӕна. Эпӕ ним калама та пӕлмерӕм, хытса юлтӕм юпалла. Эх, тӕмсай.

Хӕр уйрӕлса кайсан, урана тапратма вӕй фӕтерейм-сӕр пӕр вырӕнта чылайччен тӕтӕм. Кӕтни харам пулчӕ. Каялла тухмарӕ. Ирӕксӕрех фӕварӕнса килелле утрӕм. Пурпӕрех чунра фӕмӕл, фӕмӕл. Емӕтӕм сунатланнӕн туйтӕп. Пуласфӕ-мӕн тӕнчере, фӕв тери ӕслӕ, сепӕф хӕрсем. Вӕсен фӕмӕнче пурӕнесси пысӕк телей.

Киле тавӕрӕнсан час сывӕраймарӕм. Шухӕшӕм фӕп-лах пӕрле утнӕ хӕр фӕинче. Качча илесчӕ фӕвнӕшкал пикене. Мӕн тери фӕмӕл пулӕччӕ пурӕнӕф. Ашӕмри арӕслан каллех вӕранчӕ. «Ыранах хӕтана яр!» — тет. «Яратӕп!» — сасӕпах кӕшкӕртӕм. Чим-ха, ара эпӕ хӕр ятне ыйтса пӕлме ӕс та фӕтереймен. Эх, айван! Кам хӕрӕ-ши? Ялтан татӕлса пурӕнсан кун пек-ске вӕл япала.

Ирхине илӕм-тилӕмпех Тимуш килсе кӕчӕ. Ыйхӕран вӕратасшӕн лӕс-лӕс силлет мана.

— Аста фӕхалтӕн фӕк эсӕ фӕркаф концерт хысфӕн? — ыйтать. Сасси йӕкӕлтенӕн илтӕнет.

— Киле тавӕрӕнтӕм.

— Никама та ӕсатса ямарӕн-и?

— Фӕук, — тунатӕп.

— Шел, шел. Эпӕ сана Шурӕпа Шупашкартан килнӕ хӕре кӕтартасшӕнччӕ. Нина ятлӕ. Пулмарӕ паллаштарас-си. Ана такам мурӕ ӕсатса янӕ. Вӕсем паян ирех хулана тухса каяфӕф. Атя ӕсатма.

— Каймастӕп!

— Тӕхӕн, тефӕф сана, — шӕл витӕр калать.

Эпӕ тӕма шутламаннине кура ман фӕинчи фӕхе утияла сирсе пӕрахрӕ. Эх, тарӕхса кайрӕм, фӕилӕ килнӕ енне кӕш-кӕрса тӕкрӕм:

— Мӕн тӕвас унпа! Сирӕлтӕр сан Нину-качку! Эпир, ав, тафта фӕуретпӕр, фӕв вӕхӕтра ялта чипер пикесем ӕссе фӕитӕннӕ.

— Ну-у-у? — тӕлӕненфӕи пулать. — Пӕлесчӕ. Кала, фӕу-рафма май килмест-и? Ятне кала-ха!

— Ятне тата кам хӕрне пӕлнӕ пулсан, фӕутӕлнӕ-фӕутӕл-ман ун хапхи патне кайса ларӕттӕм.

— Афтан шыраса тупрӕн ӕна? Мӕнле паллашрӕн?

— Ёнер концертран тухса кайнӕ-и-мӕн эсӕ? Асӕрха-марӕн-и вара ӕна хуткупӕс каласа «Одуванчик» юрӕ юрлаттарнине?

Тимуша тем пулчѣ, варне тытса ахълтатма пусларѣ. Ним кулайшлине те курмастӓп. Шӓл хушшинче кулайш пѣрчи ирѣлчѣ пулѣ. Кулса тӓрансан, пусмӓрласах тум тӓхӓнтартрѣ мана.

— Пѣччен именетѣп. Ман савни кайса ӓсатар, ял вѣсѣнчи автобус чарӓнакан сѣре, — ӓкѣтлет Тимуш.

Юлташа пулайшмалла. Вѣренпе сыхса ирѣксѣрленѣн утатап. Ялтан тухсан, автобус чарӓнакан сѣрелле йӓлт! пӓхса илтѣм. Курах кайрӓм.

— Тимуш! Енерхи хѣр Шурӓпа каласса тӓрать, — тетѣп.

— Э-э, ара вӓл Нина, Шупашкар хѣрѣ, сана паллаш тарас текенни. Халь сана вӓл кирлѣ мар ѣнтѣ, эсѣ кац хамӓр сук вӓхӓтра ситѣннѣ ял хѣрне тупнӓ.

— Ан пакӓлтат-ха уссӓра!—хирѣслетѣп ӓна. Эпѣ пѣтѣмпех ӓнлантӓм. Сѣркасхи хѣр сакӓ —Нина, эппин, вӓл. Хӓюлӓх тастан тухрѣ. Савра сил евѣр ситсе тӓтӓм хѣрсем умне.

— Сывлӓх сунатап сире! — саламларӓм хѣрсене. Унччен те пулмарѣ, автобус килсе чарӓнчѣ те. Урӓх пѣр сӓмах хушаймарӓм. Шурӓпа Нина автобуса кѣрсе ларчѣс. Юрать-ха, вѣсен вырӓнѣ чӓрече умѣнче. Алӓ сулатпӓр: вѣсем те, эфир те. Часах автобусѣ тапранчѣ. Илсе кайрѣ тин сѣх тупнӓ юратава.

— Эх, Тимуш, ним те калаймарӓм, — тетѣп, хаш сывласа.

— Ху айӓплӓ.

— Ёлкѣреймерѣм.

— Чеерех пулассѣ ӓна.

— Аста курас ѣнтѣ ӓна? — кулянатап. Аша пачах урӓхла вут сӓламѣ хыпса илчѣ. Ку сав тери ыраттараканни.

— Ан пӓшӓрхан, — тет Тимуш. — Пѣлтерем пѣр вӓртӓнлӓх: вѣсем пире хулара кѣтессѣ, хӓнана пыма чѣнчѣс.

— Хӓнана? Урра! — ачалла сиккелетѣп. — Атя паянах каятпӓр. Ыран ѣсе пусӓнӓпӓр. Пѣрле, тӓватсӓмӓр Атӓл хѣрринче сӓрѣпѣр.

Сисетѣп, Тимушӓн та ӓш вӓркать. Унсӓрӓн манпа килѣшмесѣр тӓрѣччѣ. Кайма каласса татӓлтӓмӓр.

Киле таврӓнсан чӓматана усса лартрӓм та япаласене унта тирпейлѣ хума тытӓнтӓм.

— Аста капла? — ыйтать анне.

— Шупашкара каятап. — тетѣп сѣмсѣн.—Пире стройкара питѣ кѣтессѣ.

— Ара эсё вёренсе тухнă ятпа килте пёр уйăх пурăн-
ма юрать, тёрён-çке.

— Чёнеççё. Ёслекенсем çитмеççё. Эсё ан кулян, анне.
Кунта аякра мар ёнтё, кашни канмалли кунах килсе
тăрап, — йăпататăп аннене.

— Виçёмкун çеç килтён, паян каян. Çунатлă çынна
тытса чарма вайăм çитеймё.

Ах, çав аннене, темшён вăл нихăсан та ирёккён кă-
ларса ямасть килтен, ўпкелешет, йăнкăртатать.

Каç пулас умён Тумушпа иккён чăматан йăтса авто-
буса кёрсе лартăмăр.

Васка, автобус, çитер пире хамăрăн савнисем патне!

Пилёк çул иртрё, пилёк кун пек çеç туйрăм. Юлашки
пилёк талăк вара — хай цёр ёмёр. Выртатăп, диван çине
йăванса кайнă та. Куça уçса пăхассăм килмест. Çынна
курса калаçассинчен тур сыхлатăр. Йёпе çине сапа те-
нён тахăшё шăнкăртаттарать, ав. Кам килчё-ши ёнтё?

— Кёр, алăк уçă!

Тимуш-мён. Шак! хытса тăчё. Хваттер пуш-пушах.
Япаласем унта-кунта выртаççё. Çамкам çинче йёпетнё
шура тутăр. Çаксем тёлёнтерчёс ёнтё апа.

— Гена, мёне пёлтерет ку? Çапса пăрахсан та ним те
тёсмёртместёп.

Пёлмене хывать-ши? Тен, илтмен чăнах. Нина кала-
ман-тăр, хам та никама шарламан. Хашлатса сывласа
илтём те çамка çинчи тутăра çёре çатлаттартăм.

— Ман пурăнăç стени, Тимуш, лаштăрах çурăлчё çур-
маран. Хам ёçре чух Нина ачапах тухса кайнă. Эрнене
яхăн çапла ухмахла пурăнатăп.

— Ан калаç-ха кирлё мара. Ёненме хён, суян.

Ура çине сиксе тăтăм та Нина çырса хăварнă хут та-
тăккине тытартăм. Вăл сасăпах вуларё: «Гена, пире ан
шыра. Нина.»

— Мён сълтава пула? — ыйтать Тимуш, Нина çырăв-
не каялла парса.

— Усал хыпар пёлтём, Тимуш. Ун савнă каччи пур.
Унпа çыхăну тытать. Почта ёщёкёнче Нина ячёпе килнё
çыру тупрăм. Ах, уртарчё хама. Вирлех çапрам пулас
апа.

— Кёвёс тени вăл çынна сумсăра кăларать, пуça ка-
сать. Ачана шел, — хёрхенет Тимуш.

Олёшка ывăлăма асанатăп та чёре тухса ўкесле ыра-
тать.

— Пыр-ха, сугтине кайса ил, — хушатап юлташмама. Вай тухса кайре. Эпе каллах диван сине тасалса вуртам. Пуфра шухаш хемленет. Ман ума Нинапа иксемер ирттерне сулсем перин хысхан тепри тухса тарассе. Пилек сул! Шутласан сахалах та мар. Паллах, ваттисем каларашле, таварне пер пат кана смен-тер, анчах та арама витер пелмен. Арам...

Ялтан Шупашкара килсенех Тимушпа иксемере те есе халах йышанчс. Эпир — строительсем. Ала кирпеч вылятче. Меншен? Меншен тесен чунра хавас. Манан теленмелле ыра камалла, тенчере сул хитре савни — Нина — пур. Ана юратнипе, хушсан, сарта тепер май саварса лартма пултарна. Тимушан та савах, унан та савна хер пур — Шура. Пирен сану керчексене хисеп хами сине вырнастарчс, комсомол пухавесенче ырапа асанацсе.

Пултарулах концерчесене хутшанаттамар. Нина юрлать, эпе хуткупас калатап. Киносене, театрсене суреттемер ялан.

Нинапа сапла пер сул суресен асран кайми самант ситре. Самарак машарсене пуранмалли сурт туса петерне кун ячепе эпир Нинапа кайса сырантамар. Тимуш та авланче, Шурана качча илче. Перле комсомолла туй турамар. Мен чул сын пулмаре-ши туйра! Саламларес, саламларес... Кам кана телей сунмаре-ши! Хамарпа перле еслекен строитель-юлташсем, тавансем, есри асла юлташсем, комсомол комитече тата ыттисем те... Сетел хушшинче ларна чух ханасем пер-перинпе черкке шаккаса тавсси тавассе те пире йусе! тесе кашкарассе. Ватаннипе Нинапа иксемер те херелетпер, сапах та чуптумалла. Тутасем сертенне-сертенмен пуца чиксе айккинемле таратпар.

Туйра пире хваттер усси пачес. Тимушсене те пайсар хаварман. Хваттерсем пирен юнашарах, самрак машарсен суртенче.

Пуранас калама сул лайах пусланче. Пирен пек телейлеме машар тенчере сайра. Пуранмалла та пуранмалла саванса. Сапла пулче те ку тарана сити. Шакал-шакал семье... Пер саварти сакара сурмаран пайлан. Йеркелле, тирпейле херарам Нина. Алли — ылан. Эпе инженер пек суреттем есе. Кил-сурт таса. Пурна киле эпир илемле пукан-сетел, кенеке шкапе, телевизор туянтамар. «Хатла сирен पुलем», — тетчс килсе сурекенсем. Ес пертемпех Нина илем куме пелнинче. Лайах арам лекнешен

хөпөртөттөм. Хайшпөр чух арәм чүречерен салху пәхса тә-
нине куркаланә, пөррехинче ыйтрам та-ха:

— Нина, кама шыратан урамра? Кама тунсәхлан?

Көтмен ыйту пулчә-ши, е шухашәнчен уйәрәлма
йывәртан-и, түрех ним те чөнмере. Чылай тәрсан тин
төнчере сук ыра хыпар пөлтерчә:

— Ача амаш аллинчен уртаннә та аран-аран утаты.
Ывәннә ёнтө.

Кантак витөр эпө те пәхрам, курәнмарө.

— Гена, — терө вәл, сакән чух ман сума йәпшән-
са, — пирән те пөчөкки пулать.

Ух! Савантам. Нинәна ыталаса илтөм те савәркала-
тап кәна.

Көтнө пекех, пирән ывәл ача суралчө. Хамәр калаҗса
таталинне, пульницәран тухичченех Нина аңа Олөшка
тесе чөнме тытаннә. Пульницәна вөсене киле илсе тавә-
рәнма кайсан, эпө хәранинчен кайран та час-часах аса
илсе кулаттамәр.

Ларатап сапла пульницән төлпулу пүлөмөнчө. Шур
халат тәхәннә ватарых сестра көчө те пүлөме, сасартак
мана:

— Ашшө! Акә сире парне, — терө. Унтан кап! тыт-
тарчө мана утиялпа чөркенө ача. Эпө шартах сикрөм,
алләмсем ярт! сөрелле усәнчөс! Юрать-ха, сестра хысән-
ченех пүлөме көнө Нина ачана йәпәр-япәр ярса тытма
өлкөрчө. Сестра, сәмси сине шуса аннә кусләхө урлә пәх-
са, пушне сулкаласа илчө те:

— Мөн әсир, төкөлтурам, сав териех пәшәрханса үк-
рөр? Ләпланәр, сәмрәк ашшө, ләпланәр, — терө.

Нумаях та пулмасть, эпө хам та ачаччө-сөке. Халө
эпө — пөчөк этемөн ашшө. Мана «ашшө», «атте» теçсө.
Ку калама сәмәл, анчах та сак чәнләха пуҗа ырнастар-
ма хән. Саванпа мана шалкәм сапнан чөтретсе пәрахрө.
Майөпен аранах хама чун көчө.

— Касарсамәрччө, — терөм пуҗ тайса, — чунра мөн
пулса иртнине хам та аңланмарәм.

— Пулкалать ун пекки, төкөлтурам. Пәшәрханма
кирлө мар. Пурте чиперех, сывләхлә, телейлө, — йәпа-
таты сестра.

Куҗран пәхма вәтанатап, сапах та Нинәран ача ый-
татап.

— Укермөн-и? — тет, шәл йөрсө Нина.

— Нихәсан та!

Нина йәл! кулса мана Олешкәна тыттарать. Чәнах, пурте йөркеллө. Вара киле кайрәмәр.

Виҗе җул тултарчө Олешка. Сәнәпе вәл каснә лартнә амәшах. Куҗе — хәмәр. Җуҗе — сарә. Олешка вәл чән-чән чевелти кайәк. Ир калаҗма вөрәнчө те, җаварө самантләха та хупәнмасть. Кам итлет-ши ентө җак вәхәтра унән чевелти сассине? Чуна савантаракан җалкуҗе вәл ман. Җук, әпө вөсемсөр пурәнма пултараймасть. Әпө пөтөм вәйран кашкәратәп: «Олешка-а! Ни-на!» Пушә пүлөм ян! янрәть. «...Ан шыра...» — тесе җырса хәварнә Нина. Җу-у-ук! Шыратәп! Тупатәп! Чим, вөсем, тен, җыру җыракан патәнче пурәнаҗҗе? Аха, пурәнаҗҗе-и?! Мөнле патәр вара вәл, җын җемйине тытса илекенскер? Парәп өнсе чикки! Сурап сан җине лачлаттарса! Тәхта-ха, әсө, Гена, тен Нина санран сивөннө, юратмасть? Эх, җав хәрарәмсен чунне нимпе җутатса курма җук. Хам та ытларах вөрилентөм пулас. Юратнә арәм җине алә җөклерөм. Ну, айәплә вөт-ха вәл, манран вәртән такампа җыру җүретни ул-тав вөт-ха вәл. Тата әпө Нинәна пөрре те хөнес шутпа алә җөклемен. Җавәншәнах килтен тухса каймалла-и? Җитменнине ачапа. Чим-ха, чим, ара әпө әна җапнә хыҗҗән җавәтса аләк патнелле төртсе ятәм мар-и? «Тухса кайман килтен!» — терөм. Ах, мөн туса хутәм! Паллах, вәл мана каҗарас җук. Җапла, аләкран тапсах кәларса ятәм. Ун вярәнөчче пулсан, хам та тухса каймалла. Пөтөмпөх әпө айәплә. Ёмөтсөр әпө, көвөҗ, путсөр әтем. Акә кам әпө. Мөн тәвас? Юратәва пайлас килмөст иккө.

Шухәшран мана аләк шәнкәравө уйәрчө. Тимуш җаврәнса җитрө.

— Мөн җавине шәнкәравлан?

— Ха, әсө хусах җын-җкө, — лөпөртөтөт юлташәм, — хөрпе ларма пултаран.

— Нинәпа Олешкәна уләштаракан өмөрне те тупәнәймө.

— Вәл, ав, тупнә, вәртән җыру илсе тәрәть.

— Пурнәҗ сакки сарлака. Пурнәҗра тем те түсмелле пулө, Тимуш тусәм. Тен, хам пәхма пөлмерөм, кичем пулчө-төр.

— Майлашө-ха. Еҗер әш хыпнә өнне.

— Мөн туянтән?

— Квас.

— Җуттисөр, кваспах җырлахтарасшән-и?

— Гена юлташәм, юрамасть. Җакнашкал хуйхә-суйхәллә вәхәтра җутти җынна тыткәна илет те.

...Виталие флота илнѐ. Вӑл пулас моряк.

Килтен тухни темиҫе кун, поезд ҫаплах малалла, малалла ыткӑнать.

— Тӗнче хӗрринех илсе ҫитерет пулас пире, ку поезд! — шӗтлет чакӑр куҫла яш салтак, кантӑк витӗр аякка-аякка тинкерсе.

— Мӗнле-ши вӑл тӗнче хӗрри? — кулкалать Виталие те, калаҫава хутшӑнса. Вӑл юлташӗсемпе хутран-ситрен ҫапла перкелешсе илет те, каллех пуҫне кӗнеке ҫине пӗкет. Кӗнекийӗ вара, ҫӑнах, куҫ илмесӗр вуламаллискер: «Десять дней, которые потрясли мир».

— Мӗнле кӗнеке вулан шав? — ыйтать Виталирен леш чакӑр куҫлиех.

— Тӗлӗнмелле кӗнеке. Америка писателӗ Джон Рид пирӗн Октябрьти социализмлӑ Аслӑ революци ҫинчен ҫырна.

— Аҫтан пӗлет вара вӑл пирӗн революцие?

— Ун чухне вӑл шӑпах Раҫҫейре пулна. Ҫамрӑкскер, пур ҫӗрте те пӑшатан пек шӑтарса ҫӗренӗ.

Поезд, Виталие кӗтнӗн, вӑл кӗнекен юлашки страницине вуланӑ кун, пысӑк тинӗс хӗррине ҫитсе чарӑнчӗ. Пурте пӑшӑрханса пӑхаҫҫӗ вӗҫӗ-хӗррисӗр сарӑлса ыртакан тинӗс ҫине. Юман кӗреш евӗр мӑкӑлтатса килекен хумсем пӗрин хыҫҫӑн тепри пыра-пыра ҫапаҫҫӗ ҫырана. Мӗншӗн кӗренет-ши? Е ҫӑп тулли шывне тытса чарнишӗн ҫапла туллашаты? Тӑвӑр-ши вара куҫ ытамне кӗрейми ирӗк ыраӑнта алхасса ҫӗреме? Аҫтан тухаҫҫӗ-ши ҫав хумсем, кам авӑсса тӑраты? Тӗлӗнмелле ҫав ҫутҫанталӑк мыскаринчен.

Тинӗс... Лере — океан.

Кунта Тӑван ҫӗршывӑн шыв урла ыртакан чикки. Ана моряксен сыхламалла.

Кашни ҫар чаҫӗнчех хӑйне май йӗрке. Ҫав йӑла-йӗрке витӗр тухса, тум та параҫҫӗ. Мӗн каласси пур, килӗшет моряк тумӗ яшсене, сӑн параты. Шалпар шӑлавар, уҫӑ ҫухав айӗн йӑрӑм-йӑрӑм тельняшка курӑнать. Лентӑллӑ, сӑмсасӑр карттус. Хӑю ҫинче аҫта службӑра тӑниие кӑтартса паракан палла.

Хулана тухма чи пирвайхи хут ирӗк илнӗ кунах, флота ҫенӗрен килнисем, пурте тенӗпе пӗрех, сӑн ҫаптарчӗс моряк тумӗпе. Вара мухтанчӑкраххисем сӑнӗкерчӗкӗсене савнийӗсем патне ячӗс.

Виталий ытти юлташәсемпе пәрле шыв айәнчен ишекен сар киммине вәренме тытәнчә. Темисә уйахран практика пусланчә. Анса каять вара кимә тинәс төпне сити. Малтан пәр сехет, унтан иккә, вара пәр кун, унтан — виçсә, таваттә... Эрне ытла та шыв айәнче ирет.

Суркуннехи пәр сума́рлә каç морякисене тревога сасси вәрәтрә. Самантрах вәсем пуханмалли вырәна ситсе тәчәс. Акә приказна паллаштарассә. Чикә сывахәнче ташманан шыв айән сүрекен кимми. Приказра ташман кимми хаш параллель, меридиан патнелле сывхарни пурте паллә. Сула тухрә вара совет кимми, ыткәнәть паләртнә сәрелле. Тәрәть Виталий чикә хураләнче. Мән чухлә ишмелле киммән ташмана шыраса тупиччен? Ку паллә мар. Вәхәтне кам пәлтәр ёнтә.

Виталий постран канма тухать. Пуçра шухәшем явәнассә. Куça хупсанах Нина тухса тәрәть. Сарә, вәрәм ярт сүс. Миçе сыру яман-ши ун патне? Нумай. Анчах хай флотра иккенне нихәсан та асанман: «Эпә — сарта». Пәтәм сәмахә те сакә сәс пулнә. Ытти юлташәсене кура сәнүкерчәкә ярса парасчә. Сук. Кирек хәсан та а́на сәпайләх тытса чарать. Вәл вуланә кәнекесем, курнә кинокартинәсем снчен е юлташәсем пирки сырнә. Малтанхи вәхәтра, шыв айән сүрекен кимәпе ишме тинәсе тухиччен, Витя хәр патне виç-таватә кунтах сыру вәстеретчә. Қаярахпа сайрараххән чупнә почта ещәкә патне. Халә ёнтә хәсан, хәсан почтәна утмалла? Паллах мар-ха.

Иёрлессә совет морякәсем шыв айән сүрекен ташман киммине. Чеескер. Таçта мура кайса сухалать. Темән чул пытансан та капкәна лекетех. Анчах а́на тыткәна илме сәмәл пулман совет морякәсене. Кирек мәнле тискерленсен те, чееленсен те ташман вәсернеймен. Сакән чух Виталий йывәр аманать.

Тинәс сыранә хәрринче савәнәслә музыка янәрәть. Сар карапәсем салют парассә. Иёри-тавра моряксем. Сывахра хәрсене те курма пулатъ. Путех, вәсем савнисене шырассә. Сапла чысласа кәтсе илсәсә-мән паттәр морякисене. Вәсем Совет сәршывән чиккине пәсма хайнә ташман киммине парантарнә. Сәнтерүсәсене яланах — пысак хисеп.

Виталие, аманнипе тән сухатнәскерне, сар госпитальне вырнастарчәс. Мән вәхәт куçә усәлман-ши ун? Ыйтсан хай те калаймә. Вара ыйхәсар сәрсем канәс паман.

Сапла, Виталишән асаплә кунсенче, пәринче, аякри тәван хуларә Нинән туйә сикнә. Морякән пуçне пырса

кёмен сак япала. Пёр енчен вӓл хёре шаннӓ, тепёр енчен илсен, сывлӓхё хавшакланса ситнипе, шухӓш вылянтарма вӓй та юлман. Ун умёнче сӓплах шурӓ халатлӓ сӓнсем кускаланӓ. Врачсем, паллах, Виталие ура сине тӓратасшӓн кунне-сёрне уямасӓр тӓрӓшнӓ. Темице-темице уйӓх иртсен тин Виталий тӓрса ларакан пулать, темице-темице эрнерен вара ура сине тӓрать.

Палата. Ирхи хёвел пайӓрки Виталий пичё сӓнче вӓй вылять. Йӓл! кулчё ун тути. Пахча енчи кантӓк усӓ. Кайӓксем чёвёлтетни, юрлани ян! та ян! илтёнет. Вёсем сепёс сассипе пуç-тӓна усӓлтарсах ярассё. Сасартӓк сӓра тётре сирёлет те халичченхи пекех куç умне Нина тухса тӓрать. Мице уйӓх унсӓрӓн пурӓннӓ! Ут-пёве вӓй-хават кёрет. Аван!

— Сывӓ пултӓр Нина! — кашкӓрять Виталий. Сётел сӓнче тахсанах конверт, хут, кӓранташ хатёр тӓрать, ав.

Мён сыру сӓрнӓ кунранпах почтальона кётме тытӓнчё вӓл. Кётни харама кайрё. Икё эрнерен хӓй сӓрнӓ сыру каялла тавӓрӓнчё. Конверт кётесёнче кӓна темице сӓмах. Сыру хусине тупайман. Аста кайса сӓухалнӓ-ши Нина? Камран ыйтса пёлес? Вёсен пёрле палланӓ сӓн та сук.

НИНА. Вокзалӓн пысӓк пӓлёмёнче ларатӓп. Пуйӓсем, пуйӓсем! Чупатӓр, чупатӓр унталла-кунталла. Кама аста илсе каятӓр-ши? Тухса вёсёттём эпё те сирён хысӓн. Анчах ман алӓ-урасем сӓхӓннӓ сав. Эпё пёччен мар. Ытамӓра — вицё сӓлхи ывӓлӓм. Пурнӓсӓм ӓнӓсӓр. Хама хам хёрхеннипе куçсулё юхтаратӓп. Пит тӓрӓх ярӓнса анакан сӓтӓ ахах тумламсене лепкемём пёчёк аллипе шӓлса тӓрать. Тен, уншӓн ку, ахӓртнех, кӓсӓклӓ. Ним шарламасть хӓй, тӓрӓшни палӓрять. Юх, юх, куçсулём. Эпё вӓтанмастӓп. Кунта паллакан сӓнсем сук. Халӓхё те, ав, урамра хёвёшет. Тулта халё сӓтсӓнталӓка пӓхса ытармалла мар. Куç тулли илем. Суркунне сёрпитне суса тасатнӓ. Чугун сӓл хёррипе ешере пёчёк вӓрман тӓрӓхёсенче сӓмрӓк сёмёрт йывӓсӓсем шап-шурӓ сескере. Вёсем таврана тутлӓ шӓршӓ сарассё. Пурте савӓнӓслӓ, пёр эпё сес мёскён. Хам пурнӓса аса илетёп те хурланатӓп, йёретёп. Ентё ман пуç та ыратать. Сак вӓхӓтра ывӓлӓм ытамран шуса тухрё те айккиnelle утса кайрё. Пӓхатӓп, ӓна сак вёсёнче ларакан сӓр тумлё сӓн кӓчӓк туртать. Лешё пырса тӓрсан, сӓн тем пӓшӓлтатрё. Тетте тыттарать— машина. Арсын ача машина тесен чунне парать. Паçӓрах илёртнё, эппин, вӓл машинӓпа. Олёшка

ман пурне те манса вайя выляма тытаныть. Хуйхя мён иккенне аяланмасть вай, кирлэ те мар аяланма.

Эпё чёркусси сине упёнетёп, пуца чиксе шухайша каятп. Чаных вёт-ха: хёр пёр-пёр качча сунса каясла юратать, пырса чёнеймест. Качча хай юратрё пулсан, аяна хёрпе паллашма ним те мар. Мёншён паттёр хёр тупанмасть-ши? Хёр ёметне татса тарахан авалхи йалана улаштарёччэ. Хёр хай хатана кайтёр!

— Мён терёр эсир?

Ют сын сассине илтсе шартах сикрём. Куспуц чаралсах кайрё. Сар тумли манпа юнашар лара парать. Ывай саватса килнэ пулас. Эпё вара пусси шухайша саспах персе яна-мён.

Пуца сёккесе юсанса ларнине курса татах тепёр хутыйтрё вай:

— Мён терёр эсир? Хёре качча патне хатана ярасшан-и?

— Ярасшан, — терём хыттанах. — Унсёран хёр юратавё чёререх типсе ларать.

— Аяланаймастп.

— Елёкхи йалана улаштармалла, тетёп. Эпир хёрупрассем качча хамёр юратыва усса параймастпёр, ят каясси хяратасть.

Салтак ахалтатса кулса ямарё. Шухайшласа таня хысшан тин сапла каларё:

— Йаласене улаштарсан та юратман сынна юратарайман. Хёр чёри ун чухне те пайтах сунё.

— Сук, терёс мар. Йайли улшансан пурпёрах хёрсене хай телейне тупма сымал пулать.

Салтакпа эпир тавлашса кайрамёр. Тарыхатп, вай пур кулать кяна. Пуранасмри инкек-синкекшён вай айаплан, пётёмпех каласа пама шуларам.

— Игле, — терём аяна. — Шкулта вёреннэ чух кёнекесем вулаттам. Эх, телёнеттём вара! Мён тери илемлэ пуранас. Юрату кяна хай мёне тарать! Туря сырлах, ухлама тухан. Мён-ши вай юрату? Тупасчэ, курасчэ аяна...

— Усме васканя. Сапла-и? — тет салтак.

— Васканя. Ситённисен тумне таханма тарашня, пысак куранассишён. Анчах иссе юлма пулмарё, мён вай хатра сунатсем саралчёс-ши? Вай сителёклине чухлаймарам. Вайхатсёр халасланчёс, вёсрёс. Аякка кайма тивмерё, час анмалла пулчэ сёр сине.

— Мёншён? — теллёнрех пёлесшён вай.

— Чармавсем хамран пысак.

— Туятӓп, эсир юратӓва тупнӓ, анчах...

— Тупнӓ. Юмахри пек. Хамӓн чысшӓн кӓрешнӓ чи хӓрушла вӓхӓтра тӓл пултӓм. Хулигансенчен хӓрамасӓр сӓр айӓнчен шӓтса тухрӓ вӓл. Мана сӓлса хӓварчӓ. Эпир, хӓрсем, савнашкал паттӓра шырамастпӓр-и вара? Шӓпах савнашкал каччӓ — пирӓн сунатлӓ ёмӓгре. Ун хӓттинче мӓнле хӓре пурӓнма канлӓ пулмӓ? Эпӓ шиксӓр качча чунран юратрӓм.

— Вӓл?

— Астан пӓлӓн сире? Часах сара кайрӓ. Кайни лаях-ха. Сара тивӓссӓр нишлӓ качча эпӓ юратас та сук. Пурнӓс сырусене кусрӓ. Вӓсӓне сарӓ куна кӓтнӓн кӓтеттӓм. Унтан сасартӓк хӓрлӓ сип пӓт! татӓлчӓ сурмаран. Вӓссӓсене асамлӓ сил сухатрӓ вӓстерсе, ёмӓрлӓхех. Вӓри куссулӓ те пулӓшаймарӓ татӓлнӓ сипе тупса сыпма.

Пӓрле сӓурӓнӓ кунсенче мӓншӓн-ха эпӓ хам юратӓва пытарнӓ? Каламарӓм ӓна: «Саватӓп», — тесе. Кайран, сыру килме пӓрахсан, каллех пусласа сырмарӓм. Мӓншӓн? Пӓтӓмпех авалхи йӓлана пӓхӓннипе: ят каясран, каччӓ сивӓнесрен, хӓр чысӓ сухаласран хӓранӓ. Юратӓва усса панӓ пулсан, тен, паян кун та пӓрлеччӓ.

Тав вӓхӓта. Вӓхӓт — эмел, чун суранне кӓшт та пулин юсать.

Часах мана Гена юратрӓ. Сук, пӓсӓк каччӓ мар вӓл. Хурлама никам та хал ситереймӓ. Сӓнӓ-пичӓ те пур. Хура кӓлкан сӓс. Куссӓсем те хура. Пӓвӓ сӓллӓ. Илемлӓ сын. Юратӓва тивӓслех. Анчах ман чӓремре — урӓххи, леш паттӓр. Пурпӓрех Генӓна хам сумран тӓртсе яман. Ватӓ хӓр ятне илтиччен урсана качча тух, тенӓ халӓхра. Ваттисем пӓлессех. Паллашнӓ хыссӓн сунталӓк сӓурерӓмӓр. Сак хушӓра хамӓн паттӓра вӓрттӓн асӓнман кун иртмен. Сыру саплах килмерӓ. Эпӓ Генӓна качча тухрӓм. Ав, куратӓр ёнтӓ, пирӓн ача пур — Олӓшка.

— Анланмастӓп, ӓста кайса кӓчӓ-ха паттӓрӓ? — ыйтать салтак. — Урӓх тӓл пулмарӓр-и?

— Тӓл пулнӓ. Сав инкек тӓнче тӓрӓх сапкалантарса сӓуреттерет те мана. — Виталипе эпир (ман паттӓрӓн ячӓ сапла) ывӓлӓм суралсан, ӓнсӓртран урамра тӓл пултӓмӓр. «Нина! Чунӓм! — кӓшкӓрса ячӓ те вӓл, пӓтӓм халӓх умӓнчех мана ыталаса чуптурӓ. — Сухалнӓ сын тупӓнчӓ! Тупӓнчӓ! Урра!» Эпир ун чух пӓр-пӓринчен уйӓрӓлаймасӓр хӓшкӓлтӓмӓр. Вӓл мана ӓсатать, эпӓ — ӓна. Каласӓвӓн вӓсӓ сук. Вӓл сыру мӓншӓн сырманнине те пӓлтӓм. Чикке пӓсакан тӓшмансене тытнӓ чух хытӓ аманнӓ, ва-

ра госпитальте ыртнӓ. Кайран сырнӓ сырӓвӓ мана тупайман. Уйӓрӓлма тахсанах вӓхӓт ӓнтӓ. Пепкемӓн хырӓмӓ те ысса татӓлсах ӓкрӓ-тӓр. Ӕпӓ сӓнӓ хыпар пӓлтерем-ха. Вара ассӓн сывласа илтӓм те каларӓм: «Витя, ӓпӓ качча кайнӓ. Хушаматӓм та ман ураӓ — Питеркина. Пӓчӓкки те пур». Вӓл юпа пек хытса тӓчӓ. Сӓн-пичӓ кӓл ӓвӓр шуралчӓ самантӓлаха. Мӓн шухӓшларӓ-ши? Анчах ӓпир унпа чи сывӓх туссем пулма тупа турӓмӓр, алӓ парса уйӓрӓлтӓмӓр.

— Аста илсе ситерчӓс сире сӓпла пӓр-пӓринпе тӓл пулса сӓуренисем? — ӓйтӓть салтак, ӓпӓ калама чарӓн-нине кура.

— Унччен те, халӓ те унтан юрататӓп тенине илт-мерӓм. Хӓй вӓл педагогика институтне, музыка факультетне вӓренме кӓчӓ. Хамӓра асӓнмалӓх. Ӕпӓ музыкӓна сӓв тери юратнине пӓлет-ске вӓл. Мана та сӓплах вӓренме ӓкӓтлет. Пултараймастӓп. Ал-урама пӓчӓкки сыхса лартнӓ. Вӓл вӓренисӓм пирӓн туслӓх татах сирӓпленсе пырать. Пӓр-пӓринсӓр пурӓнаймастӓпӓр. Каласӓвӓ—шав музыка пирки.

Юлашки вӓхӓтра ун патне тухаймарӓм, Олӓшка кӓшт йӓшнӓччӓ. Мӓн тӓвӓть-ха Виталий? Паллах, вӓл кӓтнӓ, кӓтсе илеймен. Тытӓть те пирӓн почта ӓшӓкне сӓру пӓрахса хӓварать. Сӓрӓвӓне Гена илсе кӓчӓ. Ытлашши нимех те сӓрман: «Нина, аста сӓухалтӓн ӓсӓ? Пӓшӓрхана-тӓп. Каласӓмаллисем пур». Упӓшкана ку уртарсах ячӓ. Киревсӓр сӓмахсем илтрӓм унтан. Кӓренмеллипе кӓрен-терчӓ. Вӓсене иккӓшне питӓ паллаштарасӓнччӓ те, ӓл-кӓреймерӓм.

Килтен ачапа тухрӓм. Астала сӓул тытмалла-ши? Аса килчӓ. Қострома хулинче палланӓ хӓр-тантӓш пурӓнӓть. Хӓнана пыма пӓр хут сӓс чӓнмен. Халӓ май килчӓ, кайрӓм. Аван йӓшӓнчӓс. Уйӓх пурӓнтӓмӓр. Ӕсӓ тупӓнмарӓ. Хӓрарӓс, урлӓ пӓхма тытӓнчӓс, уйӓрмах упӓшки. Укситенкине хам та сахал пӓтермен. Мӓн тӓвӓн? Ют сӓн. Ирӓксӓрех тепӓр хут сӓула тухрӓм. Ларатӓп, акӓ, сӓкӓ станцӓра иккӓмӓш кун, пуса аста чикмеллине чухлай-мастӓп.

Салтак ӓсӓркелесе илчӓ те ӓйтрӓ:

— Ӕсир килтен тухса кайнине Виталий пӓлет-и?

— Мӓн тума кирлӓ ӓна пӓлме.

— Гена кӓтет пулӓ-ха?

— Темӓн сӓв.

— Киле тавӓрӓнмастӓрах-и?

— Пите кёссе селес-и? Саплипех таварансан ўлём мён кётё?

— Тёрёс шутлатър.

— Анне, анне, пах-ха урапи тухса ўкрё,—тет Олёшка машинине тасса. Сёне теттепе мён хушă вылярё, пире калашма чърмантармарё. Маттур ача вёт въл ман. Ана ыталаса темише хутчен те чăп! чăп! чуптуса илтём.

— Йăлăнтарса аптратмасть ывълър, Нина,—самах хушать салтак. Унта въл ачапа калашма тытăнчё.

— Олеш, каяс килет-и сан яла? Сана унта асаннепе асатте кётещё. Вёсен юмахри пек илемлё сад пахчи пур. Улмушсин усанса аннă турачёсем айне йăпшăнса кёр те саварна ус. Сўлтен хёп-хёрлё панулми пат! татълса ўкё. Пахчара лутра темёсем нумай. Вёсем пёри те санран сўллё мар. Пёрин патне пёчек пурак сёклесе пыр та сўлси-сене сиркелесе. Эсё вара шерепен-шерепен ярамланнă хура сьрыла курăн. Татма сёс ан ўркен. Сана кичем пулмасть унта. Кўршё ачисемпе кўлё хёррине кайăн, пулă мёнле ишсе сўренине курса саванан. Пурăнас килет-и сан саван пек сёрте, Олёшка?

— Пурăнас килет,—тет ача.—Пулли тыттарать-и?

— Вълта яр та тыт.

— Ну, каятăн-и?

— Анне кайсан, каятăп.

— Амăшё, эсир мён калър?

Салтак самахне илтмеш пулатăп. Пуш паратпан сап-нине хълхана чикес килмест. Въл сине търсах ытать:

— Нинăчка, ёненёр, сире аван пулать пирён патърта. Ватисем тарават сынсем. Савансах йышăнассё. Чăвашсем вёт эфир. Сирён кулянмалла пулмё. Атте колхозра ёс тупса парать. Пурăнър пёр кана. Кўренўсем, хумханусем сирёлёс. Лăпланър. Каннă пуспа пурне те виссе пахър. Шантаратăп, тёрёсси тупанатех. Вăхат, хавър каларашле — эмел, чун суранне юсать.

— Усăсър самах ан ваклър-ха, тархасшăн. Ахаль те йш сунать. Акă, тытăп та, ёненсе лартăп эсир мён каланине, — тетёп.

— Ёненёр! Эпё чанласах калатăп, — ўкётлет салтак. — Халех билет илсе паратăп. Канаш станцинче анса юлатър. Такси хатёр търать. Въл сире яла ситерсе, пирён кил умёнчех антарса хаварё.

— Эсир киле каймастър-и?

— Сук. Эпё командировкăри сын, поезд кётекенскер, — анлантарать салтак. — Тепёр сехетрен ман кай-

малла. Ну, килёшрёмөр-и? Нина, эсир уса кәмәллә хәр-
арәм. Юрататәп әпә савнашкал сынсене.

«Хәрхенетәп сире», — темере. Сапла каланә пулсанах
әпә шартланмаллаччә. Кәмәләм саварәннине сисетәп.
Темшән шанас килет. Сапах та именетәп.

— Мәнле-ха, ним палламан сынна йышанәс-и сирән
ваттисем? — пәшәрханса калатәп. Бүвалу ячә тесен те
ёнәнмәс?

— Халех хут сыратәп.

Вәл сумкинчен хутпа ручка кәларчә те хәвәрт-хә-
вәрт сырма тытәнчә. Пәхса, вуласах пыратәп. Юлаш-
кинчен ала пусрә:

«...Сире чунтан хисеплесе, юратса тәракан ываләр
Коля».

Миңе сехет калаҗса лартәм. Ятне ытса пелесси ас-
ра пулман. Ах, ытла айван сак әпә. Коля... Лайәх ят.

Сырна хута тыттарчә те пире васкаса пустарәнма
хушрә.

— Билет илме каятәп, — пелтерчә Коля.

Ентә эфир Канашалла каякан поездра. Вакуна Коля
чәматанәнчен альбом кәларчә. Усқаласа пәхнә май са-
пла каларә:

— Нина, сак альбома киле илсе ситерме йывәр пул-
мә-ши сире?

Сепәс сын. Илмесәр тәрәп-и? Килешнине пелтерсе
пуса селтетәп, хам йәл! кулатәп.

Асатакансене вакунаран тухма хушаҗсә. Коля ура си-
не тәчә. Әпә хәвәрт чевелентәм те Кольәна ыталаса, хыт-
тән-хытән чуптурәм, пәшәлтатса:

— Тавтапус сана, ыра сыннам. Теләйлә пул!

«Сире те анәслә сул сунатәп!» — илтетәп Кольән
шәппән тухакан сассине. Олешкәна чуппа парсан, вәл
вакунаран тухрә.

Поезд ерипен тапранатә. Акә кустармасем хәвәрттән-
хәвәрттән чупма тытәнчә. Мәлт те мәлт иртсе юлаҗсә
станци сурчәсем, телефон юписем... Эфир Олешкәпа ик-
кән питсене кантәк сүмне тытнә та перрон сине ала сул-
са тәракан Кольәна куҗ илмесәр пәхәтпәр.

Поезд ыткәннә май вәл пәчәкленнәсем пәчәкленчә.
Тем чул пәхсан та ана сын хушшинчә уйәрса илме пул-
марә, вара пачах сүхалчә, пурне те хыҗалти вакунасем
картларәс.

Ниняпа ывалё яла ситнёренпе вәхәт самаых иртрё. Ав, пахчара Коля амәшё, Олешкәна савәтса та, йәран хушшипе утатъ. Тем шакәлтатасёё сәмрәкпа ватә.

— Асанне, пәх-ха сар чечек!—кәшкәратъ Олешки.

— И-и! Ара, ыльәм, хәяр чечеке ларнә та-сәке. Халё эсё әна, — тёлёнет карчәк.— Ах, сәрлах, аннүн алли ытла сәмәл.

«Сәмәл» сәмаха Олешка урахла әнланатъ.

— Аннен алли сәмәл. Сывәрнә чух аллине ман сине хуратъ, эпё туймастәп та,—әнлантаратъ Олешка асламәшне.

— Ия сәв, ия. Мён тытса тәватъ, пурте йёркеллё.

Кинемей Ниняна пур енчен те килёштерчё. «Әх, тамаша, лайәх кин пулмалла, — хәйпе хәй калаçатъ әшёнче. — Ача пуршән тиркесе тәмәттәм. Кули мур илесшё ни апла, ни капла сәрмасть. Чёлхи, чёлхи Нинин — сар сәу. Анне, тесе чёнет. Килсенех: «Куля пекех эпё те анне тесе чёнетәп, ятламар-и?» — терё. Ашә сәмахшән кам үпкелешё.

Чәнах, Ниняна пурте юратрёс. Ваттисем ытларах ёсченшён килёштереçсё. Кил-сүрт тәкёр евёр сәп-сүтә. Пахча сәмёсне хәй шәварса тәрәтъ. Темисе кун каялла фермәна ёсе — учетчике — кёчё.

Килте йёркеллех. Анчах ял хёрёсенчен хәшпёрисем тунтер пәхаçсё, уйрәмах Лида. Пёррехинче Нина пахча-сәмёсне шәварма күлё хёррине шыв әсма анчё. Унччен те пулмарё, Лида сикрё тухрё таçтан. Кәвак куçё — пәр, пәхрё те шәнтса лартрё.

— А-а, лекрөн-и тинех!—кәшкәрсә ячё вәл силлес.— Тёртетәп те яратәп акә шыва, никам курман чух! Эсё, майра-сайра, сын савнипе ыр курса пурәнма ан та ёмәтлен.

Сәпах та Лида Ниняна шыва путарма хәйямарё.

— Айван та иккен эсё, — терё те Нина, витрисене кёвентепе сәклатса, пуçне чиксе, утрё пахчаналла.

Пурте Коляран сәру кётеçсё: ашшё те, амәшё те, савнә хёрё Лида та. Лешё вара, мансәрах тавсәрсә илёрха тенён, юри сәрмасть.

Нина ёсрен таврәнчё. Пуртре пёри те сук. Вәл пахча енчи кантәка яри усрё. Чурече ани сине вытрё. Мён тери ыра. Ял илемё чуна илёртет. Ёмёр пурәнма хәтёр вәл кунта.

Пахчара Олешкан чевел сасси илтенет. Нина ывалё патне вёсгерчё.

— Нина! — ченет амашё. — Пирён хаяр чечеке ларна.

— Пёлетён-и мён тавапяр, анне, — тет Нина, — хаяр чечекёсене шерпет шывёпе перехтерёпёр.

— Ай-ай, мён тума? — телёнет ватти.

— Хаяр нумаи пулать. Пылак тутта сиссе пыл хурчёсем кётёвёпех найласа килёс. Чечекрен чечеке вёссе вёсем сёткен сёклёс. Чечексене пыл хурчё кёрсе тухни сёс кирлё, вара пуш чечек юлмё.

— Ах, сак Нина, хулара пуранать пулин те ун пеккине пёлет, — телёнет карчак.

— Эпир интернат-шкулта вёреннё чух саванвлё ёссем нумаи таваттамяр.

Нина Қольасен килёнче пуранса лэпланчё, аш варкамасть, шухашсем килсе павмассё, куссулё те пытанчё. Қассерен ыйхё канлё, усал телёк вэратмасть. Вэхёт хайён ёсне тавать.

Ачасем школа кайрёс. Часах кёркунне ситет. Суллахи тума улэштарма та тивет. Ашэ тумтирсене Шура патне хурса хаварна. Ярса пама ыйтса сыру сырма ларчё. Сак вэхётра Лида хашкаса пырса кёчё. Аллинче ун темле конверт. Хэласланать, кулкалать, куссулё тухать хайён. Анчах ним те калаймасть.

— Лэплансам, Лида. Лар! — тет айна Нина, пукан парса.

— Сыру илтём. Вэл пёр мана сёс юратать! Мана сёс! — сёр айёнчен сёлкусё палкаса тухнан, сасси вэйлан вёсерёнчё Лидан. — Турасам, мёнле ухмахланиа эпё. Сана, Нина, Қоля арэмё тесе кураймасяр тулхэрса пурантам. Ах, айван та-мён эпё, пёрле уснё туса ёненме паранна. Савнине шанасран каларсан, савара сапла эрём хыпан. Сан пирки, Нина, йалтах сырна Коля. Йалтах, йалтах...

Саванасне шанастарайман хёр чёвёлтетрё, чёвёлтетрё. Унтан Нина тытса чамартарё. Мёнле кёнё, саплах чупса тухса кайрё урама. Нина ун хысанчен ашшан пахса кулса юлать.

— Савни юратнинчен пахи хёршён тёнчере урах мён пултяр! — тет Нина шэппан. — Телейлёскер.

Қольаран сыру илнё хыссан Лида миёе хут касмарёши Нина патне. Халё ёнтё унан сул усалчё, тёнче сүталчё. Тепёр кун та, иккёмёш, виссёмёш кун та, вара та Ли-

да ёҗ хыҗсан Нина патёнчен тухмарё. Нина юрлать, вёл каҗса кайсах итлет.

— Уҗа, чуна җёклентерекең саса сан, Нина, — мухтать Лида кавак куҗне ашшан вылятса. — Артистка пулмалла пулна санан. Сан-пуҗу чипер. Җўҗў кана мене таратъ: лапасака та җара, җара.

— Санан хаван та җара-җке, — тет Нина.

— Санан ярт пасалса таратъ. Манан ав менле вётё катра. Хам җўҗрен ватаннипех тутар җыхса җўретёп. Кольяна ман җўҗ килёшетчё.

Нинапа Лида иккёш җўреме тытанчёс. Ёҗе пёрле каҗҗё, Лида та фермара ёҗлет. Каҗсерен вёсене вайёсенче, киносенче пёрле курчёс. Тус-танташ пур чух пурнаҗ тулли, илемлё.

Пахатъ, санатъ Коля амашё җенё туссене, анланаймасть вёсене мен пёрлештернине.

— Нина, — җёнсе илет карчак пёррехинче айккинерех, — ку хёр матти тавас сара чэх пек мен пит какалатъ?

— Анне, Лида сирён пулас кинёр. Саванар, лайах хёр вёл. Унан кулли те хёвел ашши пек.

«Эсё вара...» — җёлхе вёҗне килнё җак самаха персе ямасар шёл хушшинче тытса юлма ёлкёрчё аран. Вёл аллипе җаварне хупласа ассан сывласа илчё те куланҗи пулса каларё:

— И-и, ара, Лида ман кин пулас пирки шыв җине сенёкпе җырна.

— Апла мар ёнтё, анне. Вёл Кольаран җыру илнё.

— Э-э, илнё пулатъ, эппин.

Кайран-малтан тек тапратмарё кун пирки карчак.

* * *

Нинапа Лида каллех пёрле ларасёё сад пахчинчи вата улмуҗси айёнче, сётел хушшинче. Панулми турана май хайсем ытарла каласасёё. Коля амашё лешсем вакланан панулмисене хёлле компот пёҗерме камакара типётет. Олешка валли ятарласа хёвел питёнче типётме чи тутла панулми кастарчё. Кашни турамане курас хуппи җине майласа хуратъ. Хай ёҗленё май йалт! та йалт! пахса илет чиперккесем җине. «Эх, пахар чунёсем, җураҗна хёрсем пек пуплесёё, — шухашлатъ карчак. — Аҗстан самах тухатъ?»

Лешсем татти-сыпписёр юмахласёё. Кашниех ку таранчен менле пуранны җинчен каласа паратъ.

Лида ёнтё сёнё юлташён кёске кунсулне, араскалне витёр пёлет. Кашт куёне хупса, сётел сине тайанса таня хысёан ыйтрё:

— Нина, малашне кампа пуранма ёмётленетён?

— Мёнле кампа? Манян куё тулли ывалам пур. Ав, вёл, Олёшка, асламашё тавра лашалла вылять.

— Геняна касармастан-и?

— Эпё мён? Вёл касарас сук. Нумай шухайшларам. Тёрёссипе илсен, Гена нимён чухлё те айяпля мар. Ана кўренсе эпё йянашна. Енчен, ман упайшка час-часах хёрпе тёл пулма урама чупать пулсан, почта ещёкёнге ун ячёпе килнё сыру тупсан—тытанса тамя пёл. Мёнле айшя ураттам. Хам килтен тухса кайна чух виёсе пайма ас ситереймен.

— Нина, эсир пирён ялтан ниёта та ан кайяр. Колхоз сурт лартса парё, — йяпатать Лида. — Пурянар. Сана фермёра пурте хисеплесёё.

Чёнмест Нина хирёс ним те.

Тепёр кун Трофим Петрович килёнче пуряёс юххи каллах улшанчё.

Кантар апатне Нина киле сўрет. Кая юласшай мар васкать кашнинчех. Карчайка старик аяна кётсе апата лармаёё. Тахсантанпа пыракан йёрке.

Сётел хушшинчен тухсан Трофим Петрович сак сине выртрё.

— Апатланыя хысёан начар улпут та икё сехет выртса каныя тет, — макартатать хай. — Эпир начар йышши мар. Сапла-и, Олёшка?

— Сапля, асатте.

Лида кантак умёнче кулкаласа ларать. Вёл юлташне ёё пёрле кайма кётет. Нина Олёшкяна аллине сўтарать васкасах.

— Анне, эпё асаттепе выляп, — шяпалтатать пёчёк чёлхипе.

Аслашшё илтрё те чёнет, ав.

— Кил, кил, Олёшка, пушят хуппинчен лаша туса паратап.

Ачана урэх ним те кирлё мар. Вёл аслашшё хыёне кёрсе ларать. Кашт вылякаланыя хысёан унан куё хупанать те тўнет вара сўтар сине.

— Анне, кан-ха кашт, сётел синчен хамах пустарса хаварам, — тет Нина. Тёпел кукринче чашак-тирёк суня чух пурте пёр сын кёрсе тачё.

— Ман килес. Кёме те юратчё-ши? — терё вёл.

Кёрсе тәһә сыһ сассине илтсе пурте карах ҫаврәнса пәхрәҫ. Кавак плащ тәхәннә хура кәрнеклә сыһна курсан, Лида тўрех тавҫәрчә: «Вәл! Вәл!» Нина йәпәрт! хайән пўлёмне чәмрә. Кинемей, ыра мара сиснән, аллипе чәри тёлне тытрә. Пёр старик кәна, ыртаканскер, тәрса ларса, кәнә сыһна тәпелелле иртме сәнчә.

Ним чәнме аптранәскер, малалла ура ярса пусрә килнә сыһ. Хура куҫә ылянат кәна хайән. ҫав тери пәлханни паләрать.

— Хәна пулар, иртәр сәтел хушшине, — чәнет ләпкә сасәпа килхуҫи хәрарәмә.

Старик хыҫәнче ача тетте лашапа кәсәкланса ларать. Килнә сыһ ун чунне ним те хускатмасть, ылять те ылять. Лешин вара ачана курсан самант пичә-куҫә улшәнчә. Амәрткайәк ҫунаттипе авәсса илнән, вәл аллисене ача еннелле тәсса, әна халь-халь ярса тытасла, кәшкәрсә ячә:

— Олешка! Ывәләм!

ҫук, ача хирәҫ аллине тәсмасть. Вәл аслашпә хыҫне пытанчә. Манәҫа тухнә ашшә, ҫавәнпа ютшәнать те. Анланма пултарать-и вара нумай хушә курмасәр тунсәхланә ашшә кәмәлә ҫакна? Генән аллисем, ҫурмаран хуҫәлнән, ваштах усәнчәҫ. Аҫта тарать вәй? Ура чәтрет. Хайне вәл икә чул хушшине хурса хәстернәнәх туять. Кәкәрә антәхатә сывләшсәр. ҫил вәркәштарса уҫәлтарасчә халь пўлёме. ҫук. Тўсейми чун ыратать. Унән пысәк, хура куҫәнчен вәри куҫсулә пәчәртанса тухрә.

Пурне те әнланчә кинемей. Олешкән ашшә килнә, пўрт пушансә юлмалла. Йывәр уйәрәлма. Мән тәвән? ҫемҫе кәмәлләскер, хәрхенчә куҫсуль кәларакан сыһна, тытәнчә йәпатма:

— Ара, тўрех хыпәнса ан үк-ха. Ача-пәча тени вәл час манать, час хәнәхатә. Ытларах ачашла кәна.

Олешка хәнәхасси нимән чухлә те паллә мар. Гена тўсеймен өнне тухса каять пўртрен. Кәшт тәрсан Нинапа Лида та пахча хыҫәпе еҫе чупрәҫ.

Халаплама юратакан Лидәшән тупәнчә мән шәкәл-чемелли. Пелес килни канәҫ памасть хәре.

— Каятән-и өнтә, Нина? — ыйтать вәл.

— Каятәп, Лида, каятәп. Олешкәна шел. Мәнле-ха әна сыһнә пур ҫинчех ашшәсәр хәварән. Әпә хам та анне пур ҫинчех тәләх үснә.

— Юрату? Пурәнайратна унсәрән?

— Тупатәп юратәва. Гена әна тивәҫлә.

— Тәрәс. Юрат әна, Нина.

Килте икё ватӑ, пӑр ача.

— Эх, старик, мӑн тӑвӑпӑр? Ҷав тери хӑнӑхрӑм. Олӑшкисӑр пурӑнассӑн туйӑнмасть. Ашӑм ҫулӑмпа ҫунать.

— Мӑн тӑвӑпӑр, карчӑк. Чарма вӑй ҫитереймӑпӑр.

— Пулаҫҫӑ-ҫке, ют та ху ачу-пӑчу пекех паха.

Коля амӑшӑ сӑтел ҫине тепӑр хут хурса тухать ёҫме-ҫиме. Гена таврӑнчӑ. Вӑл лавккана кайса килнӑ-мӑн. Сӑтел ҫине кучченеҫ кӑларса лартрӑ.

Олӑшка ашӑ ҫине ҫаплах сӑкекен пӑчӑк вӑкӑрла пӑхать.

— Кил ёнтӑ, каҫар. Ҷитӑ ҫилленсе. Нумаӑ кӑнтти паратап,—тет ывӑлне Гена, кӑсӑйинчен конфет кӑларса.

Ачана конфетсӑр пуҫне урӑх мӑн кирлӑ! Чупса пычӑ те ашӑ арӑкӑ ҫине хӑпарса ларчӑ. Хутне салтса пӑр конфетне хыпать, тепӑрне... Ҷӑвар тулли! Ашӑ куҫӑнчен ашӑн пӑха-пӑха илет. Ҷухалнӑ туслӑх ҫенелет.

Каҫалапа Нина таврӑнчӑ ёҫрен. Лиди те юлман.

Ҷур ҫӑр иртиченеҫ Петрович килӑнче ҫутӑ ҫуннине асӑрхарӑҫ ҫынсем.

Ҷутӑ ҫӑнсен те Нина пӑлӑмӑнче шӑкӑл-шӑкӑл калаҫу часах шӑпланмарӑ.

— Мӑнле тупрӑн пире? — ыйтать Нина упӑшкинчен.

— Чӑрӑ юрата туптарчӑ, Нина. Олӑшкӑна курас килнине вилеттӑм. Тунсӑх пӑтеретчӑ. Манар пулни-иртнисене. Ёмӑр лайӑх пурӑнар. Килӑшетни?

— Килӑшетӑп. Тӑнчере ҫук туслӑ юратупа пурӑнӑпӑр, — тет Нина.

Упӑшки арӑмне хӑрӑмлӑн чуптӑвать.

Ир. Асату. Иывӑр уйӑрӑлма. Пурне те хурлантарать.

— Лиди, чӑнӑн-и хӑвӑн туйна? — тет Нина алӑ парса.

— Чӑнмесӑр. Коля кӑна часах таврӑнтӑрчӑ, — пӑлтерет. Хӑй вӑтаннине нар пек хӑрелет.

— Олӑшкӑна ҫитес ҫула килсе ярӑр, — сӑнет Трофим Петрович. — Пирӑн патра выляма ӑна ирӑклӑ пулать.

— Нина хӑрӑм, итле, — хӑйне тӑнлама хушӑть кинемей те, — элӑ саншӑн яланах — аннӑ, ҫакна ан ман.

— Аннем, — пырса ҫупӑрлать ҫурӑмӑнчен ӑна Ни-

на, — эсё ман чёре варрине җирёп кёрсе лартан. Пурин-
шён те тав, пысак тав.

...Асату... Тёлпулусәр килмест въл, тёлпулусәр асату
җук. Хумхантарать, хурлантарать въл җынсене.

Хапха умёнче кётсе ыванна шофер сас парать:
пи-пи-ик!

— Сыва пулар!

— Тепре куриччен!

Тарса юлчёҗ асатансем.

Укалча хапхи уҗалчё. Шурь такси ялган тухса кай-
нине курса юлчёҗ санакансем.

Цена 16 коп.